

**INFORMATIU
D'AGRAMUNT
I DE LA
RIBERA DEL SIÓ**

Núm. 421 - ANY XXXVI - Març 1999

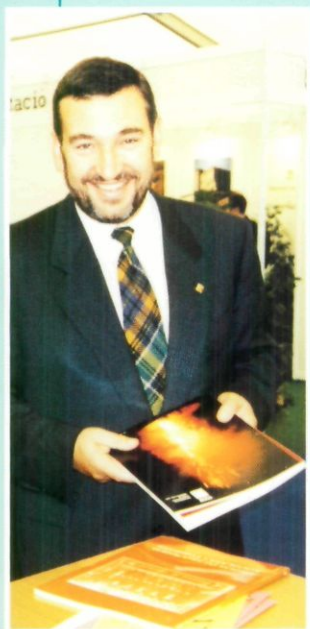
sió
35 anys

Les primeres portades i dos projectes d'anagrama.

Sió va commemorar per primera vegada un aniversari, 11 anys després de la seva fundació. Es va oblidar de fer-ho als 10 anys, quan sembla que toca.

El conseller d'Agricultura, Francesc X. Marimon visita l'estand de SIÓ a la Fira del Torró.

El quart de segle es commemorà amb diversos actes. Josep M. Planes, acompanyat per l'equip director d'aleshores fa una anàlisi de la trajectòria de la revista.

Els vint anys els vam celebrar amb un estatge nou i la visita del president Pujol.

Durant aquests 35 anys han estat nombrosos els redactors i col·laboradors.

Reproduïm tres imatges de tres èpoques diferents. A la dreta, una dels anys 80; a la part inferior esquerra, una de principis dels 90, i a la part inferior dreta, una altra actualment.

Núm. 421
Any XXXVI
Març 1999

Redactors:

Ramon Bernaus, Josep Bertran,
Pasqual Castellà, Joan Pijuan,
Antoni Ponsa, Joan Puig, Josep Rovira
i Anna Santacreu.

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Màrius Blàvia,
Jaume Cots, Ramon Creus, Lluís Pons,
Deudat Pont, Paulí Ribera, Rosa Maria
Sera i Guillem Viladot.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració del departament de
Cultura de la Generalitat, l'IEI de la Dipu-
tació de Lleida i l'Ajuntament d'Agramunt

INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCS
Fundació Pública de la Diputació de Lleida

Membre de l'Associació
Catalana de la
Premsa Comarcal

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988
Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 3.350 ptes. € 20'13
A l'estranger: 3.760 ptes. € 22'60
Número solt: 310 ptes. € 1'86
Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis:
Ester Solé. Tel. 973 39 23 56
o bé al telèfon 973 39 00 57

PORTADA: El dipòsit del castell és un element representatiu de la nostra Vila. Des del turó des d'on està construït es veu un paisatge de teulades i antenes. La fotografia de la portada és un contraplà d'aquesta imatge.

Foto: Josep Bertran

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviïn els col·laboradors a SIÓ, han d'estar escrits a màquina, signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) abans del dia 25 del mes anterior.

Estimats lectors...

La celebració del 35 aniversari de SIÓ està dedicat a homenatjar, molt més modestament del que es mereix, la trajectòria de Lluís Pons i Serra com a periodista, historiador i, especialment, per la seva feina, durant tants anys, a la nostra revista de la qual ell n'és un dels fundadors. Però no és pas la seva presència en l'equip fundacional el mèrit que cal reconèixer-li, sinó la col·laboració de tants anys; la feina constant; el dia a dia, el mes a mes, any rera any. Costa tant la perseverança, la dedicació desinteressada amb una autodisciplina que ningú reconeix, però que és la base d'una feina al servei de la comunitat.

En ell caldria personalitzar a totes aquelles persones que treballen sense fer massa fressa, amb tossuderia i en benefici d'una col·lectivitat. Persones que contrasten amb aquelles altres que arriben fent molt de soroll, amb prepotència; que volen menjar-s'ho tot en quatre dies, que demanen i exigeixen subvencions i ajudes i que accepten reconeixement públic per una feina que, moltes vegades, no serà més que foc d'encenalls. Els nostres estimats lectors, segur que en coneixen més d'una d'aquestes persones: de les unes i de les altres.

Si en aquest número es parla d'en Lluís Pons, també es fa especial menció del polígon industrial de la nostra Vila que aquests dies registra una intensa activitat. Moltes empreses locals s'hi traslladen; altres amplien i, fins i tot, hi construeixen naus alguna nova indústria que ve a instal·lar-se en aquella zona. De totes maneres el creixement industrial agramuntí ve més per la gent de casa que per la de fora. Això és bo i ens omple de satisfacció.

Si Agramunt disposa de terrenys adients on ubicar-se no acabem d'entendre, perquè es permet que algunes indústries ho facin en el centre de la població amb els conseqüents problemes que això implica. Entenem, encara que cada vegada menys, que una indústria de tota la vida s'estigui al mig del poble ocupant la via pública, -voreres i carrers-, i molestant vianants i vehicles. El que no ens cap al cap és que es permeti que aquestes molèsties les causi una nova empresa, de servei o de manufacturació com està passant en algun indret del centre urbà.

Si volem tenir una Vila cada vegada més moderna, on sigui més còmode viure, hem de separar la zona residencial i la laboral. Som a les portes del segle XXI i no es pot viure amb un concepte que arrosseguem de l'edat mitjana on els artesans treballaven a l'entrada del seu taller. Això encara passa a l'Agramunt actual on conviuen indústries modernes amb conceptes industrials, comercials i urbanístics absolutament arcaics

Els carrers, les voreres són de tots i no poden estar segrestades per uns pocs que les fan servir, ni que en ocasió sigui pagant, pel seu propi benefici.

Molt atentament,

Bernat Jofre

Agramunt, març de 1999

GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA

Carretera de Tàrrega, s/n
Apartado de Correos nº 25
25310 Agramunt
(Lleida) España
Teléfono 973 39 02 00*
Telefax 973 39 02 08*

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

**...I RECORDI,
SI VOL MOBLES, MOBLES,**

**MOBLES
ESCOLÀ**

ESCOMOBLE, S.L.

**Avgda. M. Jolonch, 28 i Carrer Firal, 15 - Telèfon 973 39 07 85
AGRAMUNT - URGELL**

ES VEN PIS

Avgda. Jaume Mestres, 23, 3r, 1a

Raó:

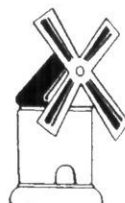
Tel. 973 30 07 97 (al migdia i a partir de les 6 de la tarda)

Característiques:

112 m² • Terrassa assolellada • 4 habitacions - Menjador amb aire condicionat • Sala d'estar • Lavabo • Cambra de bany • Cuina equipada • Calefacció central (gas-oil).

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 973 39 04 58

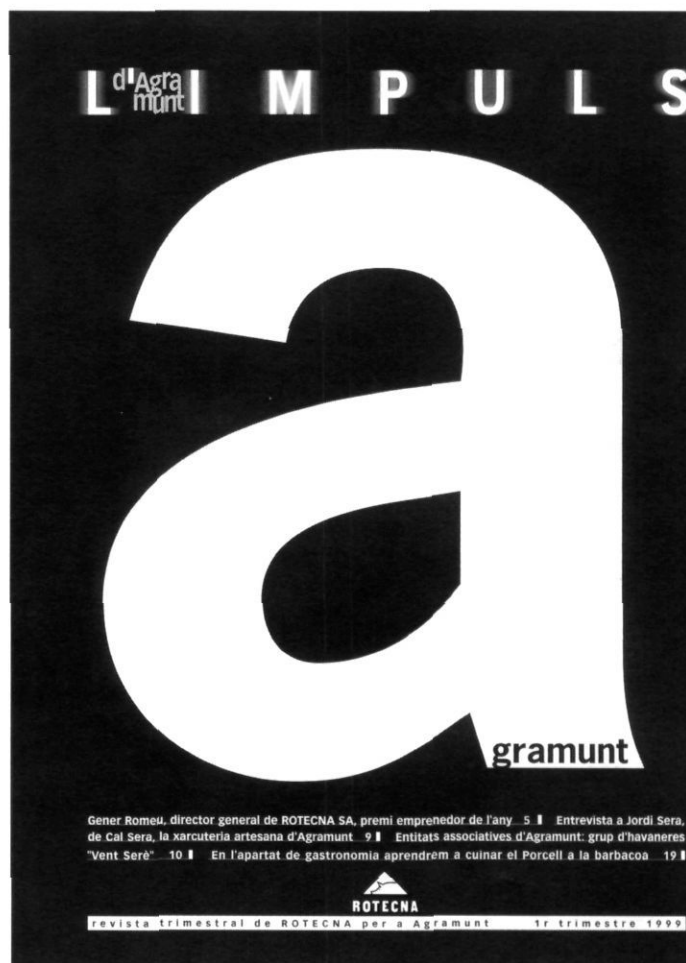
**CORRETTGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES**

**MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS**

AGRAMUNT - LLEIDA

Bona part del relat d'aquest llibre fa referència a la nostra Vila.

Portada de la nova revista agramuntina editada per l'empresa Rotecna. La seva distribució és gratuïta i amb una periodicitat trimestral.

PUBLICACIONS

La vila d'Agramunt i les terres de la Ribera de Sió són l'escenari de la novel·la. La històrica que acaba de publicar Pagès Editors amb el títol de *Sota l'enclusa del temps*. El seu autor, Manel Canals, localitza a la nostra Vila, que a la història designa com a *Muntgrà*, i a la masia de cal Ravarter, la

major part del relat que s'inicia l'any 1828 durant la Guerra Carlina.

Aquest any, a la Catalunya interior, prop de l'indret on la Segarra, l'Urgell i la Noguera es troben per ser batudes pels vents tramuntanals a l'hivern i copejades durant l'estiu pels rajos d'un sol que tot ho crema. D'aquesta manera

descriu l'autor l'escenari de la seva primera novel·la. Que aconseguí situar-se finalista del Premi Ramon Llull 1998. "Per a mi va ser una sorpresa aquest reconeixement, donat que l'obra la vaig escriure més com un repte personal que pensant en els demés", explica l'autor.

Manel Canals és funcionari de ➤

TECNOLOGIA
DEL SEGLE XXI
ARA

John Deere 8000 Sèrie Tractors

- ❑ Noti la força dels nous motors de 8,1 i 7,6 L amb regulador electrònic exclusiu i fins a 283 CV de potència màxima.
- ❑ Posi's al palmell de la mà les principals funcions del tractor amb el revolucionari sistema de control CommandARM situat al reposabraços.
- ❑ Experimenti una visibilitat sense precedents.
- ❑ Canvii sense embragatge les 16/5 marxes de la seva poderosa transmissió.

LA QUALITAT ÉS LA NOSTRA FORÇA

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA, S.A.

Ctra. N-II, Km. 486'800 - Apartat 57 - Telèf. 973 60 04 50 - Fax 973 71 04 84
MOLLERUSSA - FONDARELLA

l'Ajuntament de Barcelona i la seva relació amb la Ribera li ve de la seva residència temporal a Florejacs. Des d'aquesta localitat es desplaça fins a Agramunt seguint els camins que escurcen distàncies que a través de les carreteres asfaltades semblen molt més llargues. L'obra ha estat presentada a Barcelona i més endavant ho serà a les nostres comarques.

L'IMPULS D'AGRAMUNT, és el nom de la publicació trimestral que ha sortit al carrer a finals del mes de febrer i que s'ha distribuït gratuïtament per Agramunt. La revista és editada per l'empresa Rotecna d'Agramunt. El seu propietari, Gener Romeu n'és el director i firmant de l'editorial que, entre altres coses, diu: *Voldríem que l'Impuls*

no fos entesa com una revista que neix per a fer negoci, ans el contrari, ja que ens representa un alt cost. Com a empresa volem donar a conèixer una mica més que és Rotecna ja que, si bé una gran part de vosaltres ens coneixeu, també sou una gran majoria els qui no sabeu en profunditat com som de portes endins.

CONCERT

L'agrupació orquestral de vent alemanya *Bräsemsemble Riesa* va celebrar diversos concerts a Agramunt durant el dia 17 de febrer. Les actuacions durant el dia estaven dedicades als esco-

lars i la del vespre pel públic, en general. Aquesta orquestra alemanya va venir a Catalunya i a casa nostra a través del Conservatori Municipal de Música de Lleida. La seva actuació més aviat va decebre ja

que estem acostumats que les orquestres alemanyes, ni que estiguin integrades per gent molt jove, siguin de gran qualitat. No va ser el cas de la que estem parlant amb una vàlua més aviat minsa.

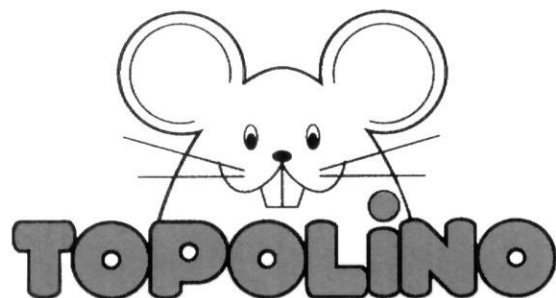

Els components de l'agrupació orquestral saluden el públic assistent després de la seva actuació.

Foto: J. Berran

La Revista d'Agramunt i de la Ribera del Sió
Subscriviu-vos-hi!

Roba infantil i juvenil • Tot per al nadó
I nova secció en roba pre-mamà

Ja tenim a punt les últimes novetats
en vestits de Comunió.

Avgda. Catalunya, 14 "edifici La Torre" - Tel. 973 39 00 02
25310 **AGRAMUNT** - Lleida

Ortiz Secanell s.l.

ASSESSORIA I AUDITORIA D'EMPRESES

CORRESPONSAL

REPRESENTANT

Avgda. de Catalunya, 23
25300 TÀRREGA
Tel. 973 500 622 Fax 973 500 261

*Estem al seu servei,
vingui i l'informarem*

«**D**e Casa a Casa” era el títol de la columna signada per Iset que cada mes apareixia a la nostra Revista. La del mes d'octubre de 1973 començava així: “Falten poques setmanes per a les eleccions municipals i em fa por que, com de costum, passaran sense pena ni glòria (...). Les decisions dels senyors que s'asseuen a les cadires de Ca la Vila ens afecten a tots els veïns (...). Per aquest motiu sembla que hauria d'interessar-nos tot el que fa referència a l'elecció.”

Pel “**Quadern**” del mes de desembre de 1973 ens assabentem que el 27 de novembre anterior foren elegits, pel terç d'Entitats: en Jaume Bonet i Boix i en Manuel Cardona i Oliva. L'Iset, en la seva esmentada columna, s'hi refereix i diu: “En altres èpoques hauriem etiquetat els consellers per llurs idees polítiques, però avui això no és viable perquè tots els candidats, “per imperativo legal”, havien de manifestar llur adhesió als “Principis del Moviment Nacional...”.

Consti que el que precedeix no ho dic amb cap sentit pejoratiu. També ara, des del President del Govern Central fins a l'últim regidor del municipi més petit, en prendre possessió dels càrrecs pels quals són elegits han de jurar o prometre complir i fer complir la Constitució. La diferència rau en què aquesta (la Constitució), fou avalada el seu dia pel vot majoritari de tots els ciutadans mentre que els “Principis del Moviment” i les seves Lleis Fonamentals varen ser imposats autocràticament. Fet aquest aclariment, he de confessar que l'expressió emprada per l'Iset “per imperatiu legal” m'ha sorprès que no hagués aixecat polseguera en aquella època en la qual se suposava que tot era acceptat amb complaença per la ciutadania. Tots podem recordar perfectament que en una de les primeres eleccions legislatives de la nostra encara novella Democràcia, alguns diputats d'adscripció republicana o bé nacionalista, en el moment de fer el jurament o promesa davant del Rei de la seva fidelitat a la Monarquia i a la Constitució,

també feren la salvetat de “per imperativo legal”, i Déu n'hi do del rebombori que varen provocar. Tots els mitjans de comunicació —premsa, ràdio i televisió— se'n feren ressò. En canvi, vint-i-cinc anys enrere, aquí a casa nostra ningú no s'immutà. O bé va passar desapercebut?

I avui seguiré parlant de les col·laboracions de l'Iset. En el seu “De Casa a Casa” del mes de gener de 1974 i prenent com a punt de sortida unes declaracions que en una entrevista que el desembre de 1973 SIÓ va fer al Sr. Ramon Roca Sala, va encetar el tema de “la desapareguda societat **La Barretina**”. S'hi referia d'una forma superficial limitant-se a treure a col·lació els comentaris i propostes que es feien pel veïnat i que

majoritàriament eren coincidents en el desig que “retornés al poble allò que del poble —d'una bona part del poble— havia sortit”. Considerava l'afer interessant i per tant, deia, ja li vagaria de parlar-ne.

I així ho va fer, en el mes de març de 1974 l'Iset tornava sobre l'assumpte recordant que aquella Entitat agramuntina va desaparèixer com a tal en acabar la guerra el 1939, però en quedaven les runes i els solars dels que, per qüestions complexes, n'eren legals propietaris un reduït grup de persones que s'havien compromès a destinar aquells béns a finalitats col·lectives. Varen córrer diverses

opinions sobre el tema: El Sr. Roca (un dels propietaris), proposava la venda d'aquell patrimoni i amb el seu producte constituir un Patronat que financés activitats culturals de tot tipus excloses les d'intenció partidista. Altres advocaven per instal·lar-hi un “Hogar del Jubilado”, etc.

En fi, el tema va anar de valent pel rotlle i com sigui que en les meves futures capbussades per les aigües de SIÓ ben segur que tornaré a trobar-ne notícies, en tot cas ja continuaré parlant-ne.

Pasqual Castellà

No hi ha mal que per bé no vingui. L'espectacular devallada del preu dels ous —francament catastròfica pel productor— ha estat prou intensa com per a deixar sentir els seus efectes a les vendes al detall. Els amants de la crema i de les truites a la francesa estan d'enhorabona.

Però aquests resultats favorables al consumidor aconsolen ben poc als criadors de gallines de posta, els quals veuen que s'ecolen les setmanes i l'esperada reacció en els preus no acaba d'arribar.

Deixant de banda les repercussions de caràcter nacional, volem limitar el present comentari a l'àmbit de la nostra Vila i a l'aspecte que podríem anomenar familiar.

Agramunt té fama d'ésser una població vividora, on la gent, treballant molt, es guanya amplament la vida. Abunden els mitjans i les possibilitats de tota mena i els agramuntins saben espavilar-se en tal sentit.

Creiem que una d'aquestes possibilitats és la pràctica de l'avicultura. Es una activitat fàcil i còmoda que la moderna alimentació ha vingut a simplificar encara més.

Són moltes, per tant, les famílies modestes que crien un estol de gallines de posta. Les dotzenes d'ous que venen cada setmana són una aportació gens menyspreable pel nivellament del pressupost familiar, que, per desgràcia, en el capítol d'ingressos, sempre té tendència a quedar-se curt.

Però, d'uns mesos ençà, els guanys —que tampoc no eren massa grassos— s'han convertit en positives pèrdues. No hem arribat encara a haver d'aviar les gallines, però qui sap el que podem veure, si no es troba urgentment una solució eficaç.

Sobreproducció? Comercialització defectuosa? No està al nostre abast poder respondre adequadament a aquestes preguntes. Però si que ens dol granment el perjudici que a moltes famílies agramuntines ocasiona aquesta situació.

ISET

Primer article «De casa a casa» aparegut al número 1 de SIÓ.

Tallers Joan Jové i Solé

C/. del Clos, 10

INDÚSTRIES JOVÉ BALASCH, S.L.

C/. de la Comtessa Aurembiaix, 7

Tel. 973 39 06 01

Fax 973 39 11 51

AGRAMUNT

PALVI

Fabricació d'equips per la recollida i
transports de residus

Polígon Ind. par. 27 - Tel. 973 39 12 48 - Fax 973 39 16 38 - AGRAMUNT

ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA

REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURES INDUSTRIALS
I EN GENERAL

APLICACIONES DE PINTURA **CAPITAN**

C/. Jaume I, 12 - Tel. 973 39 04 03

AGRAMUNT

SERVEI
POST-VENDA
TÈCNIC

PRESTIGI EN CALOR

Electricitat **A. INVERNON**

C. del Molí Vell, s/n.

Telèfon 973 39 01 76

AGRAMUNT

JOIERIA - RELLOTGERIA

E. LLAGUNES

50 anys al seu servei

C/. Sió, 6 AGRAMUNT Tel. 973 39 02 61

**FUNDACIÓ
PRIVADA
ESPAI
GUINOVART
AGRAMUNT**

Del 4 al 30 d'abril

«Visions perifèriques»

videoinstal·lació de **Ramon Parramon**

Horari

de dimarts a divendres de 16h. a 19h.

dissabte de 12h. a 14h. i de 16h. a 19h.

diumenge de 12h. a 14h.

(dilluns tancat)

Visites concertades i de grups, tel. 973 39 09 04

Plaça del Mercat. Apartat de Correus 62

25310 AGRAMUNT

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de **OCASO, S.A.**

Avgda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 973 39 08 62
(Edifici La Torre II)

A la memòria del senyor Mazón

«**S**ÍÓ» acaba de complir trenta-cinc anys i són una bona colla els agramentins que durant tota la seva vida, cada mes, l'han trobat a casa. Per aquests lectors els inicis de SÍÓ ja són història i a unes concretes circumstàncies d'aquell començament dedicaré avui aquest article.

El senyor Manuel Mazón fou alcalde de la vila durant el període 1957-69 i precisament durant el seu mandat es va fundar la revista SÍÓ.

La nostra revista, com totes les empreses d'aquest tipus, fou fruit de la convergència d'una colla de voluntats, però n'hi ha una que va resultar decisiva: la del senyor Mazón, perquè SÍÓ sortia com un Butlletí d'Informació de l'Ajuntament. Totes les altres persones que hi vàrem intervenir, hi aportàrem el nostre granet d'arena; però cada una d'aquestes persones individualment no érem necessàries per a tirar endavant el projecte; només la voluntat decidida del senyor Mazón era absolutament imprescindible, perquè si a ell no li hagués vingut de gust, SÍÓ no hauria sortit. La raó és molt senzilla: tant aleshores com ara, en qüestions municipals, qui té la darrera paraula és l'alcalde.

Però el senyor Manuel Mazón no solament va donar el vist-i-plau a la publicació de SÍÓ, sinó que també va donar suport a la revista al llarg del seu mandat. I en aquells temps de dictadura ho va fer d'una manera exquisidament democràtica.

Jo més que ningú puc parlar amb coneixement de causa de les relacions

del senyor Mazón amb SÍÓ, perquè des del gener de 1966 fins a l'estiu del 1969 que fou substituït com alcalde, vaig passar al davant en la publicació de la revista. Fou precisament durant aquell període, concretament al febrer del 1967, que vam iniciar els tràmits per legalitzar SÍÓ d'acord amb la nova Llei de Premsa i Impremta —la coneguda com «Llei Fraga»— promulgada

Portada del primer número de SÍÓ.

l'any anterior. L'alcalde fou acceptat com a Director i jo figurava com a Sots-director. A la pràctica, l'alcalde es limitava a assumir la responsabilitat legal i jo dirigia la revista al meu aire, amb plena llibertat de moviments.

Amb el senyor Mazón ens enteníem molt bé i pel que fa a la revista SÍÓ em

tenia una confiança il·limitada, de la qual m'havia donat proves en més d'una ocasió. Per la meua part era conscient de fins on es podia arribar i procurava no crear-li problemes, tot i que unes poques vegades vam estirar massa la corda i ell, pressionat des de més amunt, es va veure obligat a cridar-me l'atenció. Però estic ben persuadit que ho feia a contraccor i tot acabava bé.

SÍÓ va veure la llum el març de 1964 i transcorreguts dos anys escassos i exhaurida l'eufòria inicial, SÍÓ va sofrir el que en podríem dir una «crisi de creixement» i va córrer el risc de desaparèixer de la circulació. Afortunadament va superar la prova, en part per la fidelitat, mai desmentida i sempre creixent, dels lectors i dels anunciants; també per la tossuderia de l'equip que mes rera mes aconseguíem fer-lo sortir al carrer: uns escrivint, uns altres tenint cura de l'administració i del repartiment, sense oblidar la lleial col·laboració tècnica de l'impressor Gaspar Vicens. I també en una bona proporció gràcies al suport incondicional que sempre vam rebre de l'alcalde Mazón.

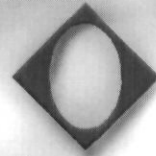
Em plau remarcar el qualificatiu «incondicional», perquè mai no ens va exigir res a canvi, mai no vam rebre consignes del que havíem d'escriure. L'alcalde en tenia prou amb que no el féssim quedar malament davant les instàncies superiors. I, evidentment, amb la satisfacció que li produïa l'existència de la revista a la vila.

El senyor Manuel Mazón feia anys que s'havia retirat discretament de l'activitat pública, fins que un dia va pagar el seu tribut a la mort. En aquest aniversari de SÍÓ crec que és de justícia fer memòria i deixar constància de la seva decisiva intervenció en el naixement i consolidació de la nostra revista.

Lluís Pons i Serra

Agramunt
T. 39 01 42

**Banquets
de
Boda**

Restaurant, Saló de Ball, Discoteca, Terrassa...

MONTSERRAT FARRÉ SERÉS
LLUÍS DOMÈNECH AMADÓ

ARQUITECTES

C/. Sió, 10, 2n pis **AGRAMUNT** Tel./Fax 973 39 21 25

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

MASSIMO PACITTI

DECORACIONS

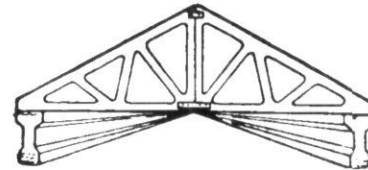
- Pintura industrial i decorativa
- Especialitat estucs italians.

*(Demani pressupost
sense compromís)*

C/. Institut, 30 1r, 2a
Tel. 973 39 24 40
Fax 973 39 01 15

AGRAMUNT
(Lleida)

PRETENSATS

CUÑAT, S.L.

Avgda. Catalunya, 13 Tel. 973 39 01 15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

PINTURA INDUSTRIAL I DECORATIVA

CARMEL CASES

- Renovacions de la llar amb pintura, papers pintats, suros, tèxtil, Osaka, pintura multicolor, camises, gotelés, etc.
- Envernissats i lacats de mobles o tot tipus de fusta.
- Estucats venecians i estucats a la calç.
- Instal·lacions de parquets i tarimes.

- Pintat de tot tipus de façanes.
- Aplacat de pedra i obra vista.
- Revestiments de façanes amb gota gran i raspat.
- Pintat de naus i magatzems amb airless.
- Pintat o revestiments de façanes.
- Retolació de vehicles i façanes.

Santa Clara, 2, 4t.-2n. Tel. 973 312 339 - Tel. mòbil 989 78 88 02 - 25300 TÀRREGA (Lleida)

DIMAC INFORMÀTICA

Ramon Penella Lahoz

- Venda d'ordinadors i accessoris.
- Programes de comptabilitat i diversos.
- Programes per a gestió agrària.
- Programes per a gestió de granges.
- Plànols i dissenys.

Tel. 973 39 11 09 - 989 47 75 21 - Castell, 16 **AGRAMUNT**

Entitats

Associació Sardanista Barretina

Ja estem a les acaballes del curset de sardanes per a adults que l'associació sardanista Barretina va endegar a mitjans de gener i que ha tingut una durada de dos mesos. Hem de dir que tots els alumnes que hi estem assistint gaudim en aprendre tants secrets nous per a nosaltres del món de la sardana. També hem tractat l'ètica de la sardana com si fos una assignatura d'escola, com són les normes a tenir en compte envers els altres a l'hora de ballar, ja sigui una sardana normal, ja sigui una sardana de punts lliures. Per tant, estem tenint una visió global d'un alt nivell gràcies als monitors: la Roser i el Xavier que, amb la seva paciència i la seva capacitat, fan que tots anem rutllant. També hem de fer extensiu aquest agraïment als col·laboradors que han assistit al curset, ja que gràcies a ells, s'han pogut fer diferents nivells d'aprenentatge segons el grau que cadascú tenia, és a dir, que des d'aprendre a puntejar els uns, fins a ensenyar a comptar i repartir uns altres, s'han pogut anar cobrint totes les necessitats.

Per celebrar la cloenda del curset hem decidit que la millor manera de fer-ho és fent una ballada que tots vosaltres també podreu gaudir i que tindrà lloc **el diumenge 21 de març a la 1 del migdia a la plaça de l'església** amb la **cobla JOVENIVOLA D'AGRAMUNT**.

Us hi esperem i aprofitem l'avinentsa per desitjar-vos BONA PASQUA.

ASSOCIACIÓ SARDANISTA BARRETINA

Penya Cloro

CARNESTOLTES '99

Hola amics,

Una vegada més, ens adrecem a tots vosaltres per fer un balanç del que ha estat la festa de Carnestoltes; així com per anunciar-vos la nostra propera activitat que tindrà lloc a la vila.

Abans de tot, centrem-nos en el tema de Carnestoltes. L'activitat a la vila va començar dissabte a les set de la tarda amb l'esperada rua, enguany amb una gran participació, que va servir com a primera presa de contacte de la gent amb la festa. Més tard, a les dotze de la nit, va començar el ball amb l'Orquestra Volcan i l'Eurogimcana que vam organitzar pels pubs i bars del poble. Tenint en compte que aquesta ha estat la primera gimcana que hem organitzat, estem molt contents per l'acceptació que ha tingut; tant per part de la gent, com per part dels pubs i bars als quals agraïm la seva inestimable col·laboració—Crich, Krònic, Saxo, Mai Tant, Frankfurt del Sió, la Tardor i Goico—. En total, hi van participar vuit grups que van riure i van lluitar per poder proclamar-se guanyadors de la "ruta europea". L'equip campió va ser el Doctor X i va proclamar-s'hi al pavelló, on es va realitzar l'última prova. Una mica després d'això, va produir-se un lamentable succés conegut per tots, que va tallar en sec el que havia d'haver estat una gran nit.

Finalment, volem informar-vos de la nostra propera activitat. Es tracta d'un concert de rock que tindrà lloc el dia 27 de març en una carpa annexa al pavelló. Hi actuaran els targarins Skatu, els De Noche, un grup en alça amb el qual podreu gaudir de les millors versions, i el conegut grup local Anushka, que des de la seva primera actuació a la passada Festa Major no ha deixat de sorprendre'ns. Per últim, volem remarcar que l'entrada serà totalment gratuïta i que hi haurà servei de bar per a aquells que s'ho vulguin prendre amb una mica més de calma. No hi falteu!

Penya Cloro

L'Espiga llibreria papereria

Plaça del Pou, 2
AGRAMUNT

Tel. i Fax 973 39 04 25
Tel. part. 973 39 24 72

SI TENIU ALGUNA FINCA AGRÍCOLA...

S'ofereix noi de 22 anys amb tractors per realitzar feines agrícoles i a preus que us fan rendir la terra.

- Subsolador. • Cultivador. • Grada de discos. • Curra. • Sulfatar.
- Sembrar. • Tirar adob. • Viatges de carreta. • Treballs de pala...

Tarifes: Tractor 120 CV amb tracció davantera: 3.950 ptes/hora
Tractor 74 CV: 2.675 ptes/hora

No cobrem desplaçaments. Us sortirà a compte i no us farem esperar.

Si es vol, es pot treballar a preu fet o tant per hectàrea.

Descomptes considerables per feines integrals (tot l'any), o número ampli d'hores.

Pregunteu pel Josep Ramon, sense cap compromís.
Teléfono 973 333 014 - Mòbil 989 133 176

LLUÍS PONS i SERRA, “pal de paller” de SIÓ

Nat a Agramunt el dia 19 d'abril de 1921 al raval de Puigverd, núm. 26 més conegut, entre nosaltres, com el Lluís de la Colometa. Fou un dels pioners des del primer moment de la nostra Revista i per això, complint-se aquest mes de març el XXXVè aniversari de la seva fundació, SIÓ ha considerat adient fer-li aquesta entrevista com a merescut homenatge a la dedicació que li ha dispensat. Ens ha rebut a casa seva, senzilla però pulcra i ordenada; s'hi percep encara l'ombra de la Maria, la seva esposa fa ben poc traspassada.

– Quins són els teus estudis i on els has cursat?

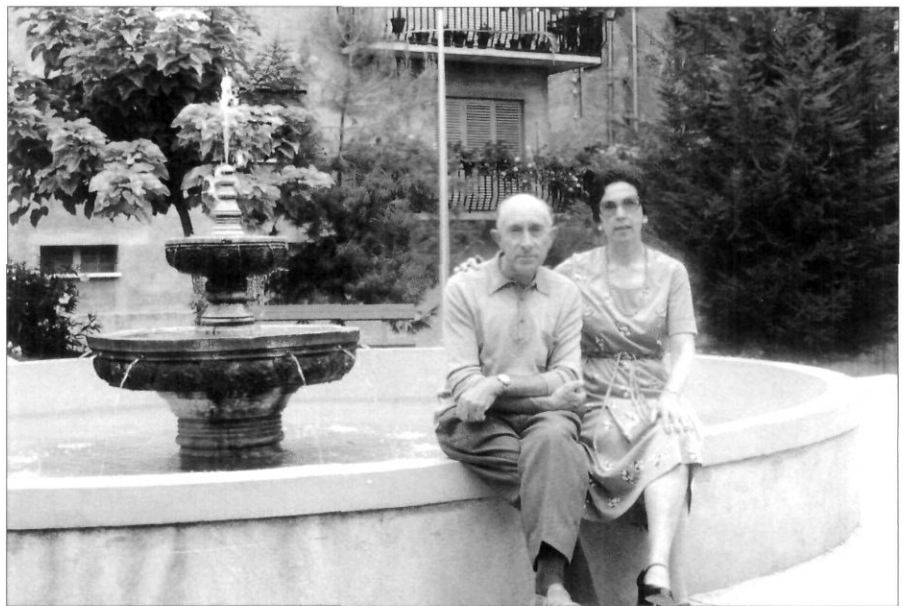
– Home!, això ja ho vaig explicar en l'entrevista que em va fer SIÓ en el mes d'octubre de 1974, a la que ens remet. (L'hem buscada aquella entrevista i podem dir als que no la tenen o als que l'han oblidat que des dels 7 anys va anar als “Hermanos”, gairebé sempre amb l'“Hermano” Joan, de qui en serva un molt bon record. L'any 1933, però, els “Hermanos” van “aixecar el vol” i el Dr. Gimó, aleshores Ecnònom de la Parròquia, va mantenir el col·legi amb sacerdots mestres, on hi va romandre fins a l'abril de 1935, just al complir 14 anys, en que va plegar d'estudi.

– Quan i per què vares sentir la necessitat d'escriure i com et vares vincular a SIÓ?

– Sempre m'ha agradat escriure, per tant fa molts anys que ho faig mogut pel desig de deixar constància d'allò que veig, de les coses que passen. Ara bé, escriure pel públic, no ho vaig fer fins a l'aparició de SIÓ. Bé, vaig tenir participació en aquells murals com l'“Avanzar”..., però d'una manera més seriosa fou a SIÓ.

– La relació amb l'“Avanzar” també vaser una col·laboració activa, veritat?

– L'“Avanzar” es va iniciar amb els membres d'Acció Catòlica, crec que l'any 1948. Mossèn Balcells, un Vicari que hi hagué a Agramunt, va llençar la idea de fer un periòdic mural. De totes maneres allò era cosa només d'Acció Catòlica que primer s'exposava al cancell de l'Església i més tard els penjàvem als coberts de Ca la Vila. Va durar el que va durar fins que més endavant, i sense que tingués cap relació amb Acció Catòlica, es va tornar a

Amb la seva esposa, a la plaça de l'Onze de Setembre. Agost de 1981.

reemprendre per iniciativa d'en Josep Farreny i es va mantenir fins a l'aparició de SIÓ. Llavors vàrem plegar del tot perquè ja teníem un altre indret per a escriure.

– Podries dir-nos de qui va sorgir la idea de crear SIÓ?

– Meva no, per descomptat. El que sí puc dir és que de SIÓ ja se n'havia parlat l'any 1952, però no pas jo. Més aviat en Viladot, mossèn Escué, el Delegat de “La Caixa”, bé, eren més... “els senyors”; nosaltres el Cots, el Creus i jo érem només “la plebe”. De moment, però, em sembla que no els donaven l'autorització pertinent perquè les lleis que regien sobre les publicacions periòdiques no ho permetien si abans no s'havia atorgat un “cupó” de paper que, com moltes coses, estava

racionat. En fi, no ho sé ben bé del cert, això en Viladot ho podria explicar millor que jo. Resumint, jo no ho puc aclarir ben bé, però crec (i al llibre “Notícia d'Agramunt” en parlo), que fou per qüestions administratives.

De totes maneres l'any 1963 se'n va tornar a parlar seriosament amb motiu de l'anomenada “Llei Fraga”. Crec que per poder publicar SIÓ havia de “donar la cara” algú de Lleida, no ho sé, però sí recordo que s'havia previst que sortís al carrer el primer número en el mes de setembre de 1963, però no sé per quins motius SIÓ no va veure la llum fins al març de 1964.

– I com funcionava, qui n'era Director?

– Voleu dir qui passava al davant?

Doncs els quins manaven: El Sr. Simó, regidor de cultura; el Notari, Sr. Bosch; el Sr. Pagés, Delegat de "La Caixa", en Viladot i després ja veníem els que jo en dic "la plebe", Cots, Creus i jo mateix, he, he, he... Més endavant s'hi va afegir Mn. Mirabet, Vicari. Quant a Director, si voleu que us digui la veritat no sé com funcionava. Em penso que tenien algun tracte amb un periodista de Lleida.

– Crèiem que el Director era l'Alcalde de l'època.

– Insisteixo, no ho sé. Aquesta qüestió no es va resoldre fins que va arribar la "Llei Fraga. Llavors sí que es va solucionar. Vaig ser jo mateix qui ho va tramitar a través de la Gestoria Pons de Madrid. Tot plegat fou bastant laboriós perquè sí que és veritat que a la Redacció hi havia de figurar un periodista, però com que aquí no el teníem, no sé com ni de quina manera es va resoldre, el cas és que fou acceptat l'Alcalde com a Director i jo mateix com a sots-director.

– Repassant exemplars de SIÓ dels primers anys, s'observa que moltes col·laboracions, la majoria, eren anònimes, o sigui signades amb pseudònims. Per què?

– Amb seguretat tampoc no ho sé, però m'imagino que els autors eren els tres o quatre que passaven al davant i ho feien no per amagar la seva autoria sinó més aviat per evitar la repetició de noms. De totes maneres, l'engrescament del començament s'esllanguia i fou llavors quan jo m'ho vaig agafar a la valenta amb el propòsit que no s'interrompés la continuïtat de la Revista.

– En quin any va ocórrer, això?

– Penso que el 1966. Repassant els números de SIÓ em sembla que podria notar-se, però em balla pel cap que fou aquell any i amb l'ajut d'en Viladot vàrem tirar el carro endavant. Va ser també llavors quan a l'empara de la repetida "Llei Fraga" vaig endegar els tràmits per la legalització i com a cosa curiosa recordo un viatge que vaig haver de fer a Lleida per entrevistar-me amb un tal Sr. Tarragó, que era el Delegat Provincial del Ministeri d'Informació i Turisme i, a l'ensems, censor de tota mena de publicacions. El Delegat era absent i em va atendre el seu Secretari a qui vaig exposar el desig que fos autoritzada la publicació com a "Bole-

Amb el president de la Generalitat en una visita que aquest efectuà a la nostra Vila. Abril 1985.

tin de Informació mensual del Ayuntamiento de Agramunt". No hi va posar cap impediment i posat a demanar també vaig preguntar-li si serien admesos escrits en català, a la qual cosa va respondre que això no ho podia autoritzar per la senzilla raó que "mai havia estat prohibit". (!;!;¿?¿?). Em vaig quedar parat. En canvi si que va interessar-se per la mena d'escrits que sortirien a la revista, a la qual cosa vaig respondre que es limitarien a qüestions locals d'informació municipal, fets ocorreguts al poble, dades històriques i coses per l'estil (per deixar-me una porta d'emergència), hi figurarien tal vegada algunes col·laboracions de "*divulgaciones literarias*". Aquesta vaguetat la hi vaig afegir en previsió que en algun cas sortissin escrits no autoritzats; i així fou acceptat.

– De tot això, malgrat que el Director diguem-ne legal fos l'Alcalde, vares ser tu qui va responsabilitzar-se de la continuïtat de SIÓ?

– Doncs, sí. Feia de Director, sots-director i gairebé de tot. Bé, amb en Viladot ens reuníem per decidir la compaginació i l'estructura de les portades, però de fet la feina grossa la feia jo.

– I va durar molt temps?

– Crec que des de l'any 1966 fins al moment en què fou nomenat Alcalde en

Crich. I no perquè tingués cap animositat envers d'ell, sinó simplement perquè començava a sentir-me'n cansat i perquè semblava, a més, que SIÓ era el Lluís de la Colometa. Potser també vaig perdre una mica la il·lusió; un havia marxat per aquí i l'altre per allà i ho resolíem com podíem juntament amb en Ramon Creus. Amb el nomenament d'En Josep M^a. Inglès com Alcalde i pensant que escombria nova sempre escombria millor, em va semblar que era el moment oportú per retirar-me i vaig plegar tot i sentint-ho molt perquè tenia i tinc encara ara el convenciment que, si jo no ho hagués aguantat, SIÓ s'hauria acabat.

– De totes maneres, la teva retirada va ser només com a Director però vas seguir col·laborant-hi, veritat?

– Això sí. Vaig continuar participant-hi però poc després, i tal vegada per un excés de susceptibilitat, em varen fer una cosa que a mi no em semblava bé. A SIÓ n'han passat de tots colors (i això no em sap gens de greu que ho poseu), però una vegada va sorgir una diferència de criteri amb en Viladot amb qui sempre hem estat amics però també hem tingut algunes topades i, no sé, em va semblar que no em tractaven prou bé i un bon dia decidiren fer una reorganització i vaig rebre un ofici, com tots els demés, amb què em

comunicaven que quedava fora del quadre de Redacció i em deixaven, només, com a col·laborador. Avui potser reaccionaria d'una altra manera, però llavors em va molestar i vaig plegar. Al cap d'un temps en Viladot va venir a trobar-me a casa per dir-me: "Home, Lluís, no t'ho agafis tant a la valenta, SIÓ va a menys, hauries de tornar a col·laborar..." i bé, vaig enganxar-m'hi de nou.

– Una altra qüestió: havien estat censurats alguns escrits a SIÓ?

– Home, ja procuràvem que no n'hi hagués cap que pogués cridar l'atenció. Amb motiu de la "Llei Fraga" existia allò que s'anomenava "censura prèvia". Havíem d'enviar a Informació i Turisme a Lleida (Sr. Tarragó), un nombre determinat d'exemplars i si transcorregut un temps d'unes hores (no recordo ara si 12 o bé 24), no havien dit res, era senyal que podia publicar-se. Només una vegada en què no sé per quin motiu es va establir l'"estat d'excepció", abans d'imprimir-ho s'havia de presentar tot el material escrit. Això va durar uns quants mesos i crec que va ser abans de l'any 1969.

– Saps amb motiu de què es va promulgar aquell "estat d'excepció"?

– No. Suposo que es devia produir algun fet polític que ignoro. El que sí és és que mentre va durar s'havien de presentar tots els textos a l'Ajuntament on el Sr. Simó, Regidor de Cultura, els examinava per donar-hi el vist-i-plau. Amb tot, però, i com a conseqüència d'un escrit d'en Viladot que fou considerat com a provocador perquè parlava de "polítics de primera i segona mà", el Delegat Sr. Tarragó va cridar l'atenció al Batlle en Manuel Mazón i aquest, una mica irat, va dirigir-se a mi dient que ja n'estava tip de "tant català i no català". En Manolo, però, era home de reaccions una mica impetuoses que li passaven de seguida i quan vaig explicar-li que entre Viladot-Tarragó sempre hi havia hagut un estira-arronsa

Lluís Pons i Guillem Viladot presentant la nostra revista a la ciutat de Lleida, el dia 9 d'octubre de 1981. Aquest acte es va efectuar dins el marc de l'Exposició de les revistes locals i comarcals a la ciutat de Lleida.

sense arribar, però, mai l'aigua al riu, va calmar-se i la cosa no va passar d'aquí.

– Com a seccions fixes de col·laboració, quantes n'has fet?

– Oh!, unes quantes. Vaig començar amb "De Casa a Casa"; l'"Album", que signava "XIC"; "De la calle al papel"; "Història a retalls" (aquesta es va iniciar en morir el Sr. Joan Viladot i pretenia ser com una mena de continuació de la seva columna "De l'Antigor"). Durant un any vaig voler fer una col·laboració humorística que no sé si tenia massa gràcia, però a mi me'n feia, que vaig titular "Sense malícia" que signava com a "Bonifaci", i actualment ho faig amb la "Història i

Jaume Cots i Lluís Pons en un sopar de SIÓ.

Anecdota". Per cert que a "Sense malícia" una vegada em vaig posar amb els pagesos (cosa que mai no hauria fet si jo no en fos, també de pagès). I un amic d'un poble veí va dir-me: "Has llegit a SIÓ el que un tal Bonifaci diu de nosaltres? Tu que tens facilitat d'escriure hauries de contestar-li...". Em vaig haver de mossegar la llengua per no esclafir a riure.

– Ben graciosa l'anècdota. I, per què la utilització de tants pseudònims?

– Senzillament, perquè si tot ho hagués signat amb el meu nom i cognoms, em semblava que s'hauria notat una excessiva presència de "Pons".

– A més del que precedeix, sabem que també has participat en els col·leccionables de SIÓ. A part d'això, has intervingut en altres publicacions?

– Doncs, sí. Des de l'"Avanzar" que ja n'hem parlat al principi, passant per "Intimidades" (publicació d'Acció Catòlica) que estava dirigit, majorment, als joves que estaven complint el servei militar. Més endavant vaig col·laborar durant més de vint anys i un total de dos-cents articles i escaig amb el Butlletí de la Cooperativa Avícola de Guissona a proposta de l'Antoni Solans l'any 1968. De totes maneres tinc el convenciment que el que mes m'ha "promocionat" és la revista SIÓ. També vaig escriure al "Correo Catalán" com a corresponsal de premsa. Més tard tenia presència al butlletí que publicava el Grup de Recerca de les Terres de Ponent i articles de col·laboració a Ràdio Lleida que eren emesos, naturalment, per ràdio cada setmana. I sempre que m'ho han demanat he participat en la revista de contingut històric "URTX". I a la Geografia Comarcal que publicava el mateix equip de "Nostres Contrades" del que n'era capdavanter en Joan Novell. Cal afegir, també, col·laboracions a "La Catalunya Romànica" i a altres diverses que en aquest moment no recordo.

– Déu ni do! També vas col·laborar a Ràdio Sió...

– Efectivament. L'any 1982, durant la Festa Major, vaig efectuar dues xerrades que versaven sobre la història de la nostra Vila. I més tard, gairebé durant tot l'any 1985, hi vaig fer un programa quinzenal titulat "Agramunt i la Ribera", la temàtica del qual era també sobre història local.

– No podíem deixar d'esmentar el teu llibre "NOTÍCIA D'AGRAMUNT". Com va ser això?

– Fou una idea d'en Viladot. Primer vaig pensar que es tractava d'una broma però prompte em vaig adonar que la cosa anava seriosament. En principi ho havíem de fer entre tots dos, però ja sabeu cap on tira ell. Jo tiro cap a un altre cantó i a la fi el vaig fer jo amb tot i que li anava mostrant la meua feina, que en alguns aspectes em corregia i m'orientava sobretot en el tema de la sanitat.

– A part la teva manifesta afició a la nostra història és evident, pels teus escrits, que et preocupa el dia a dia agramuntí. No has tingut mai cap temptació de prendre-hi part d'una forma activa?

– Què vols dir, com ara a l'Ajuntament? Ja hi he estat, però me'n van treure. Sóc l'únic "concejal" de l'Ajuntament que han destituït.

– I, per què?

– Caram per què! Per xerrar massa. Fou quan hi hagué tot aquell embolic per la instal·lació dels comptadors d'aigua potable.

– Una altra qüestió: malgrat el teu posat diguem una mica fugisser, no passes desapercebut. Llavors, no has estat mai festejar per cap partit polític?

– Doncs no, perquè si algú que m'hagués agradat ho hagués fet, potser hauria "picat", però mai no he estat convidat a formar part d'una candidatura. I és que jo crec que per a uns sóc massa de dreta i per a altres massa catalanista.

– Aleshores, càrrecs públics?

– Pocs. A més del de l'Ajuntament ja esmentat vaig ser secretari de la Germandat, membre de la junta del Casal i, ara, Jutge de Pau suplent. He de dir que si algun càrrec he tingut no ha estat perquè me l'hagin proposat mai els poders fàctics. De jutge en sóc també perquè m'ho va oferir el titular Miquel Valls. Des de l'Ajuntament segur que no m'ho haurien proposat amb tot i que sé que se n'havia parlat, però pels motius que siguin no se'm va oferir.

– Tornant a SIÓ, i al marge de la seva impressió i profusió gràfica (impen-sable 35 anys enrera), quines

diferències observes en la Revista? Creus que segueix els mateixos criteris pel que va ser creada?

– En principi jo diria que la revista continua en la mateixa línia des de la seva creació. Potser hi ha més variació de textos i, sobretot, una bona presència de publicitat. Ara bé, és obvi que ha millorat moltíssim en la impressió i presentació, en la inclusió de fotografies i en la portada a tot color que la fa més atractiva. Potser hi falten col·laboracions de gent jove.

A partir d'aquí varem seguir fent petar la xerrada. En Lluís Pons és persona de conversa fàcil, planera i posseïdor d'una memòria privilegiada. Té una dèria inesgotable de guardar tota mena d'escrits que facin referència a Agramunt. Com a exemple podem dir que conserva col·leccionats i enquadrats tots els "Fulls Parroquials" des de la seva creació l'any 1948 per Mn. Saboya, fins al dia d'avui. Li agrada llegir i esbrinar tota mena de textos que ordena i guarda curosament. Fóra una llàstima que tot aquest material es malmetés i quan li vàrem preguntar si ja té decidit a qui pensa fer-ne cessió, ens va dir que no, però també creu que algú hauria de guardar-lo. A l'Arxiu Municipal potser? A la Biblioteca que s'està bastint? Són només dos suggeriments. Però no ho té decidit. Quan anys enrera algú li va preguntar com s'ho manegava per dur a terme tantes activitats, ell va contestar: "És veritat que toco molts "pitots", però encara no he acabat el buf". Doncs que Déu et conservi la bufera, Lluís.

Després de prop de tres hores de xerrameca que hem intentat resumir en allò que considerem més afí a la nostra Revista, vàrem donar per finalitzada, no pas sense recança, l'entrevista. Ens acompanyà fins a la porta del carrer i amb un adéu afectuós ens separàrem. Si a algú dels qui ens llegiu us demanen un referent de SIÓ, meneu-los al raval de Puigverd, a Ca la Colometa.

P. Castellà
J. Rovira

Lluís Pons rebent una placa de mans del conseller de la Generalitat Francesc X. Marimon, en un homenatge que li va retre el municipi de Plans de Sió.

Gestoria Feixa

Estudis Nous, 4 Tel. 973 39 06 31 - Fax 973 39 23 07 AGRAMUNT

AGF UNIÓN FÉNIX

- Assessoria Fiscal, Laboral i Comptable.**
- Tota classe de gestions davant Organismes Oficials.**
- Una gamma d'assegurances a la teva mida.**

PODÒLOGA

Tere Torné Cortés

- *Durícies, ulls de poll,...*
- *Afeccions dels peus*
- *Afeccions de les ungles*
- *Plantilles correctores*
- *Ortesis de silicona*

HORARI:

*Dimarts, dijous i divendres: Tardes de 15'30 a 20'30 h.
Dimecres: Matí de 9 a 13 h. i tardes de 15'30 a 20'30 h.
Dissabtes: Matí de 9 a 13 h.*

Horari a convenir.

Avgda. Catalunya, 12, 1r, 1a • Telèfon 930 95 81 68
AGRAMUNT

APLICACIONS
DE PINTURA

VLADIMIR TRIQUELL

Baixada del Convent, 7 - 2n
Telèfon 973 39 16 55

AGRAMUNT

DISTRIBUCIONS
FARRÉ & SERRANO S.L.

carbòniques • vins • caves • licors • lots d'empresa

Estudis Nous, 19 - Tel. / Fax 973 39 01 64 - AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

calefacció
fontaneria
electricitat
electrodomèstics
mobles de cuina i bany

F. Vilanova

Àngel Guimerà, 13 - Telf./Fax 973 39 08 90 - 25310 **AGRAMUNT**
Prat de la Riba, 6 - Telf. part. 973 39 02 23 - 25316 **PREIXENS**

ACLARIMENT A UNA FOTOGRAFIA

Sr. director de la revista "Sió",

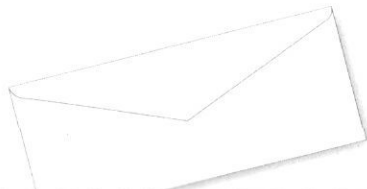
Tinc a les meves mans la revista "Sió", núm. 419, on apareix una fotografia, a la pàgina 160 del col·leccionable, on un individu és catalogat com a "desconegut" per la vostra redacció. Sortosament, us puc anunciar que la persona en qüestió és un tal Barrié, que possiblement en l'actualitat estigui residint a França.

El conec perquè havíem treballat junts de joves a la construcció. El seu pare tenia una barberia a Agramunt, al carrer que hi ha darrere de l'actual botiga de ca l'Areny. La seva mare era mandonguera, és a dir, era llogada per les cases en les dates de la matança del porc per ajudar en la barreja de les carns.

Confio que aquesta informació els ajudi en la seva tasca d'investigació històrica local i els agraeixo el seu coratge en la confecció de la revista.

Atentament,

Joan Marina Figuera
Santa Coloma (Principat d'Andorra)

LA PLAÇA PIPI CAN

Quan vaig anar a viure al carrer Pompeu Fabra vaig pensar que bé estaran els meus fills, quant lloc tindran per jugar, tot era com un gran pati, on ells amb els amics jugaven a pilota, anaven amb bici i des de casa els podia veure i vigilar. Però un bon dia van començar a fer cases i més cases, tot es va omplir i els pobres nens es van quedar sense lloc per anar a jugar.

Després a corre-cuita ens feren una placeta que no era gran cosa, però almenys teníem un lloc perquè els nostres fills anessin a jugar. De mica en mica, la pobra placeta es va transformar en un PIPI CAN, només per això serveix. No hi ha cap tobogan ni gronxador, de la font no surt aigua, tot està deixat, brut. Fa pena. Només serveix perquè els gossos facin les seves necessitats amb el permís dels seus amos, que els consenteixen. I com que veig que l'Ajuntament no hi fa res per arreglar-la, els ho faig saber i a veure si els responsables fan un tomet pels nostres barris.

CARME

AGRAÏMENT

Aprofito les pàgines de la revista Sió per donar les gràcies a tots els amics d'Agramunt que durant els dies que he passat, després de la intervenció que en el mes de gener em varen fer a l'Hospital de Sant Pau, no han parat d'interessar-se per la meua salut.

També mencionar a tots els familiars i amics d'aquí a la capital, principalment els components de la Penya Agramuntina de Barcelona i els del Casal d'avis de Sant Martí. I sobretot agrair el tracte que he tingut per part del personal de Sant Pau que, tant en la part professional com en la humana, ha estat sensacional.

Em trobo cada dia millor i aviat tornaré a la vida normal, així que acabo amb unes paraules que ho diuen tot:

GRÀCIES A TOTHOM!

Jaume Marquilles

UNA CARTA DE FA VUITANTA-CINC ANYS

Des de sempre, m'ha agradat guardar totes les coses; crec que n'hi ha moltes que no tenen massa importància, però, al cap dels anys, totes tenen alguna cosa.

Per això, l'altre dia, remenant, em va sortir una carta adreçada al meu padrí d'una antiga "nòvia" seva.

Encara que d'això hagin passat vuitanta-cinc anys, les inquietuds eren les mateixes d'ara, només cal llegir un petit fragment de la carta:

Apreciado amigo José:

No te extrañe que no te haya escrito más pronto, es debido a mis ocupaciones que hasta ahora han sido muy grandes antes de salir de Agramunt, ya ves que tu me decías que todo eran colocaciones, pero al llegar ha sido todo lo contrario. No he encontrado colocaciones y lo he tenido que buscar por mi y hasta ahora estoy buscando. Las hijas las tengo bien, que es lo que yo deseaba puesto que las tengo en casa Jorba que es la más comfortable de Barcelona, y yo seguiré buscando porque no tengo muchas pesetas y no sé si podré pagar.

José ya me dirás lo que dicen referente a mi por aquí, si hago dinero ya pagaré a todo el mundo que pueda. No quiero deber ni una peseta a nadie. No le digas a nadie que yo te he escrito.

Tu amiga, Magdalena.

Com podeu veure, la manca de diners i les preocupacions per la feina no han variat gens ni mica.

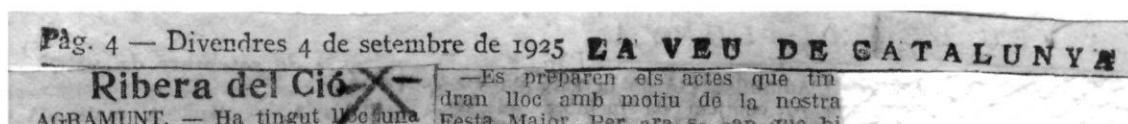
L'únic que potser ha canviat ha estat el pensar que dirà la gent d'un mateix.

M. Dolors

Retalls de premsa

Ens ha arribat a les mans, gràcies a M. Rosa Espinal, un retall de premsa que amb data divendres 4 de setembre de 1925 va ser publicat a «La Veu de Catalunya».

S'hi esmenta diferents fets relacionats amb la nostra Vila, un dels quals fa referència, amb to humorístic, a una sonada boda de l'època que va tenir lloc entre Antoni Farré Bonet «Calamandó» i Francesca Porta Limas. Precisament d'aquest enllaç en tenim també la fotografia —que reproduïm—, darrera de la qual hi ha, curiosament retallat i enganxat, el fragment de premsa que esmentem. Per tal de poder-ne fer una bona lectura hem cregut convenient picar-lo de nou, ja que el paper té aquell to groguent que agafa amb el pas dels anys; reproduint-lo això sí literalment. Segurament que aquesta crònica fou escrita per algun corresponçal local que ben bé podria ser — encara que potser és una mica agosarat dir-ho— en Joan Viladot i Puig, donat que l'estil és similar als escrits que va publicar a la nostra revista amb el títol «De l'antigor».

Aquesta crònica comença amb la notícia de l'arranjament del Passeig comentant les importants millores que s'hi van fer.

AGRAMUNT. — Ha tingut lloc una important millora que de veritat era desitjada per tots els veïns que busquen guarir-se de la xafagor dels dies caniculars sortint a les nits a gaudir de la fresca als afores de la vila. La millora consisteix en la il·luminació dels nostres passeigs en el circuit que formen el Passeig de Sió, Passeig Nou, Carretera de Cervera i Carretera de Tàrrega. Aquest passeig, en el seu total de 1.100 metres, queda, ara, ben il·luminat.

Els noctàmbuls podran fruit de la fresca de les revetlles sense por a les ensopegades ni que l'ombra protegeixi els tafaners que, amagats, espiaven la confiada i indiscreta conversa.

A continuació comenta, amb detalls curiosos, l'enllaç de Francesca Porta amb Antoni Farré «Calamandó» que era el renom d'una casa situada al carrer de Vilavella. El cronista fa broma de l'esdeveniment, sobretot de l'edat del nuvi i com ambdós es van lliurar de l'esquellotada que es preparava. Fer esquellots era una pràctica habitual en aquella època i s'aplicava a la persona que enviudava i es tornava a casar. Consistia a anar a casa dels nuvis i fer soroll tota la nit, moltes vegades amb els estris més inversemblants. Per lliurar-se'n, els nuvis havien de pagar allò que se'ls demanava.

—El proppassat, dia 27, a l'església de Jesús de Gràcia (Barcelona), contragueren matrimonial enllaç els fills d'aquesta vila, Na Francisca Porta, damisel·la de 57 anys, amb l'imberbe jove de 78 anys, N'Antoni Farré. Els nuvis sortiren de la ciutat comtal amb el tren de les 16'15 del mateix dia per a traslladar-se al domicili del nuvi a aquesta

Francesca Porta i Antoni Farré «Calamandó».

vila. A l'estació de Tàrrega prengué comiat la feliç parella i als afores del nostre poble, una gentada immensa esperava desitjosa de celebrar el singular esdeveniment.

Tan bon punt es veié l'automòbil entrar a la vila, una orquestra que estava preparada arrencà de pasdoble, avançant vers l'estatge de la parella, obligat el xofer a portar el vehicle amb lentitud. Baixats que foren, una gran ovació ofegà les notes de l'orquestra i la parella es posà a casa, essent victorejats per cents boques alhora. L'orquestra després, tocà uns quants balls, lliurant-se així els nuvis de la gran esquellotada que anava covant-se.

Diumenge, el nuvi volgué fer extensiu l'obsequi al públic en general i en vendre la mercaderia, a la venda de la qual es dedica, sols els dies festius, donava a tothom doble ració de la demanada. El nuvi, que és conegut pel renom de Calamando, es dedica a la venda de cacauets i li diuen també "Cacauero".

Cal assenyalar, a petició de l'interessat que el dia que van anar-li les "primeres" li caigué la darrera dent. El que no ens ha dit l'Antoni Farré és si li havia sortit el queixal del seny: els fets ens fan creure que no.

Ah! El que dèiem de l'imberbe és ben veritat, car el Calamando no porta pèl a la cara amb tot i els seus 78 anys.

També fa referència als actes de la Festa Major que s'acostava, en què destaca curiosament els sorprenents combats de boxa i també els balls a l'envelat a càrrec de l'orquestra «Harmònica Agramuntenca». D'aquesta formació musical local el lector en trobarà àmplia informació gràfica i escrita a les pàgines 10, 11 i 12 del col·leccionable «Un segle de la vida musical d'Agramunt (1890-1990)» que Jaume Cots va publicar a SIÓ des del juliol de 1990 fins al gener de 1991.

-Es preparen els actes que tindran lloc amb motiu de la nostra Festa Major. Per ara se sap que hi haurà un formós envelat, on el jovent podrà dedicar-se a la ballaruga que l'orquestra "Harmònica Agramuntenca", reforçada amb cinc professors de fora, donarà interessants concerts públics i populars tocades de sardanes; que tindrem sorprenents encontres de boxa a preus verament barats, donada la categoria dels lluitadors; que la companyia de teatre Mestres-Querol, que durant l'estiu ha fet les delícies del poble amb la interpretació de les millors obres dels nostres autors, donarà tres representacions al Teatre Ribera, posant, una de les nits, l'obra de l'excels dramaturg, Joan Puig i Ferrer, "La dama enamorada".

I finalment dóna a entendre que a la nostra Vila es compra el primer aparell de ràdio, tot i que s'hi refereix com a «estació de ràdio».

Atentament convidats per l'alt empleat en aquesta vila de la Companyia Canal d'Urgell, Josep Serra, hem pogut assistir a la inauguració de la seva –primera en aquesta vila (sembla estrany que els rics d'aquí no sentin els formigueigs dels avanços mundials)– estació de ràdio.

J. Rovira

Racó poètic

Poemes d'amor i melangia

Embriagar-me
amb el teu alè
voldria cada dia,
estimar-te fins arribar
a la bogeria
perquè els sentiments
són folls
i folla la meua vida.

Parlarem
amb mots d'ocell
amb rajos de sol
amb ràfegues de vent

I junts restarem
fins que ens caigui la ploma
fins que arribi la nit
i l'hivern acaroni

el nostre llit.

Sóc sola, però
si et tingués aquí
seria com orejar
amb les gavines.

Sóc sola, però
si et tingués aquí
seria com endinsar-me
dins la mar.

Sóc sola, però
si et tingués aquí
seria com enartar
la lluna.

Sóc sola, però
si et tingués aquí
seria com viure
sense plorar.

Però no hi ets...
Elegia de silencis
assecada al vent
Elegia de silencis
embolcallada d'escuma
Elegia de silencis
mortalla del sentiment.

Núria S.

EXCAVACIONS TRANSPORTS

Avgda. M. Jolonch, 46
Tels. 973 39 07 35 - 973 39 21 04

AGRAMUNT

Mobles de Cuina

GRAU

ESTEM AL SEU SERVEI AMB UNA ÀMPLIA
GAMMA DE MOBLES DE GRAN QUALITAT I
TOTS ELS COMPLEMENTES NECESSARIS PER A
LA CUINA: AIXETES, MARBRES,
ELECTRODOMÈSTICS, TAULES, CADIRES...

VINGUI I VISITI LA NOSTRA EXPOSICIÓ, LI
FAREM EL PRESSUPOST DE LA SEVA CUINA A
LA SEVA MIDA, SENSE CAP COMPROMÍS.

C/. Estudis Nous, 2 - Tel. i Fax 973 39 11 77
AGRAMUNT

TALLERS **BERTRAN, S.L.**

SERVEI
OFICIAL

Reparació de tota mena de
vehicles Diesel i Gasolina

També els oferim els següents serveis:

- ✓ ASSEGUANCES
- ✓ RECANVIS
- ✓ PLANXISTERIA i PINTURA
- ✓ VEHICLES D'OCASIÓ

Ens trobareu a:

Avgda. Catalunya, 13
Tel. 973 39 02 86 - Fax 973 39 03 24
AGRAMUNT

Elaboració artesana de
torrons i massapans

Obrador: C. Comtessa Aurembiaix, 5
Tel. 973 / 39 03 19
AGRAMUNT

Gent, fets, coses...

Per a l'homenatjat

Ara fa trenta-cinc anys naixia a la nostra vila una publicació que, malgrat les bones intencions i l'excel·lent rebuda que li atorgaren un grup considerable de vilatans, ningú no estava massa convençut que pogués arribar a superar amb escreix la majoria d'edat i, molt menys, gaudint cada cop més d'una envejable salut. La publicació a què em refereixo se la va batejar i el nom escollit crec que ja va ser el primer dels encerts que al llarg d'aquests tres decennis i mig ha anat incorporant.

El març del seixanta-quatre, després del corresponent període de gestació, es feia a mans dels agramuntins el número u de SIÓ. Una mica esquitit, és cert, però transpirant un inconfusible esperit de superació que, amb els anys, s'ha anat fent evident fins a nivells insospitats.

Avui, amb motiu d'aquesta efemèride, els qui tenim el deure i la responsabilitat de fer que Sió rutlli i se superi tal com ha anat fent fins ara, disposem d'una bona ocasió per fer extensiu el nostre agraïment i recordança a totes aquelles persones que van fer possible una de les més esperades i belles realitats de les quals el poble n'estava mancat.

Per aquest motiu, en aquest trenta-cinquè aniversari, ens hem proposat que el present butlletí sigui un modest i, alhora sincer, homenatge a qui ha romàs des del primer dia al peu del canó, i que, amb el seu desinterès i bon fer ha estat, i és, un dels puntals més fermes de la revista. Qui havia de ser sinó el Lluís. Ell, a més a més de la feina sorda i, per a molts invisible que, sens dubte, li ha passat per les mans, ens ha fet fruit sempre amb la diversitat d'escriu fluïts i entenedors, els quals s'estrenaren ja al primer número amb el suggestiu encapçalament de "DE CASA A CASA" i que, llevat d'algun petit incís, han continuat fins a arribar als actuals "HISTÒRIA I ANECDOTARI" passant per aquells que no es poden incloure en cap secció fixa.

El més peculiar i agradable, però, és que tots ells són redactats en la nostra llengua; cosa no gaire corrent a causa de les exigències que imposava l'època del poder dictatorial.

Per altra banda, i en altres camps, penso que del Lluís se'n podria fer una àmplia i selectiva referència, però no crec que ací vingui al cas, i, potser jo no sóc la persona més indicada per fer-ho. Perquè, què en puc dir d'ell que no ho sàpiga tothom? Els agramuntins tenen ben present la seva continuada dedicació en diversos àmbits de les activitats del nostre poble.

El millor homenatge que es pot fer a una persona és aquell que la gent li fa amb senzillesa, sense filosofies barates ni escarafalls; amb seny i sense floretes innecessàries. Una mirada o un simple copet d'espatlla sovint són més plaents que mil paraules.

Endavant, doncs, Lluís, i que per molts anys més puguem delectar-nos llegint els teus ponderats articles.

A. Ponsa

L'Espitllera

Per a l'amic Lluís

Qui vulgui parlar dels orígens de Sió, ha de referir-se als immediats precedents que sens dubte influïren en el seu naixement. En aquest sentit cal esmentar dos periòdics molt especials que sorgiren a Agramunt durant els anys de postguerra. Ens referim a "*Intimidades*" i a "*Avanzar*"; dues "revistes" que es van fer en bona part gràcies a l'impuls de Lluís Pons.

"*Intimidades*" fou una revista que s'edità mecanoscrita des del març de 1949 fins al juliol de 1953. Algunes alumnes de les religioses ajudaven a fer-ne còpies a màquina, així com Joan Escolà que també hi escrivia els esports. En Lluís Pons va ser-ne el màxim impulsor i col·laborador i avui en dia deu ser l'única persona que conserva tots els 38 números que es van confeccionar.

"*Avanzar*" fou una altra "revista" de la qual se n'ha perdut part del rastre en tractar-se d'un únic exemplar mural. Va tenir dues etapes, la primera de les quals s'inicià a l'agost de 1947. S'exposava a l'entrada de l'església parroquial, ja que estava vinculada amb l'activitat religiosa i cívica de la vila. En Ramon Creus hi col·laborà amb els seus acolorits i atractius dibuixos. La segona etapa d'"*Avanzar*" té poc a veure amb la primera, a no ser pel mateix títol i pel suport mural en què arribava al públic. Portava el subtítol de "**Periódico mural de pensamiento, artes y letras**" i s'exposava en un plafó que s'instal·là als coberts de la vila. Els murals d'aquesta etapa es conserven en la seva majoria en un estat acceptable i s'ha pogut recuperar un vuitanta per cent dels escrits. Hi col·laboraren d'una manera destacada: en Josep Farreny, en Ramon Creus i en Lluís Pons. Va sortir-ne 28 números, des del setembre de 1962 fins al desembre de 1964. Bona part de les persones que hi escriviren, després col·laboraren a "Sió"; de manera que s'ha de considerar "*Avanzar*" com el predecessor immediat de la nostra revista.

Durant els anys cinquanta i seixanta hi hagué al poble alguns vilatans amb una forta inquietud cultural, fet que quedà plasmat, en part, amb l'existència d'aquestes "revistes" que es publicaren i amb l'aparició del nostre butlletí. És just reconèixer que en Lluís Pons, amb la seva dedicació i empena, fou una de les persones que més s'esforçà perquè es fessin coses com el teatre, els grups de joves, "*Intimidades*", "*Avanzar*", "Sió" i un llarg *etcètera* que arriba fins avui en dia. Per això creiem que és de justícia recordar el seu treball i donar-li'n les gràcies.

Lluís, gràcies per tot i per molts anys!

Joan Puig

Breu recordatori de SIÓ

Cinquena part ⁽¹⁾

SIÓ, a punt d'entrar al segle XXI, ho farà amb 35 anys d'existència complerts. D'editar-se, mes rere mes, durant aquest llarg període d'anys, fita (segurament) impensable pels que la van crear i endegar el mes de març de 1964, data en què va sortir el primer número.

Amb motiu de complir-se, ara, aquests 35 anys d'edició continuada, cal tornar a posar al dia aquest **Breu recordatori de Sió**, per la qual cosa cal seguir llegint i analitzant els seus exemplars, en aquest cas els corresponents a l'últim quinquenni (1994-1998).

La gent més responsable de SIÓ, els **Redactors**, en aquests anys segueixen sense director titular i amb els mateixos membres. No és fins a finals de 1998 que hi ha moviment, amb la baixa de dos d'ells i un altre que passa a col·laborador (2). En referència als **Col·laboradors**, a l'octubre de 1994 s'hi incorpora (de nou) un dels fundadors de la revista, al febrer de 1997 un nou membre hi entra a formar part i a finals de 1998 són baixa tres d'ells.

En l'aspecte tècnic la revista va millorant. L'empresa encarregada de confeccionar-la està al dia dels últims avenços tecnològics: ordinadors, escàners, filmadores, màquines offset, la qual cosa permet que les imatges quedin molt millor que abans, així com la qualitat d'impressió. També s'ha passat d'embossar els exemplars a mà a fer-ho mecànicament (sistema "mailing"). De totes maneres, la novetat més impactant ha estat passar (a partir del número 418) de dues a quatre planes editades en color. Tota aquesta nova tecnologia també està portant que alguns redactors i col·la-

boradors hagin abandonat el paper i la màquina d'escriure i presentin els seus textos amb disquet informàtic.

Les finances de SIÓ estan bastant equilibrades, naturalment que serien deficitàries si no comptéssim amb les subvencions anyals de la Generalitat i de la Diputació de Lleida, perquè amb l'import de les subscripcions (2), de la venda d'exemplars a les llibreries i de la publicitat (ingrés molt important), no es cobreixen els elevats costos d'impressió, fotografies, despeses d'administració i de correus, que és tot el que es paga.

Queden lluny els anys en què l'Ajuntament havia d'eixugar els dèficits anyals de SIÓ (llavors propietat de Ca la Vila). Sí que –des d'anys– la casa gran cedeix a SIÓ una dependència de la ter-

cera planta de l'Ajuntament, on hi ha l'arxiu de la revista i on es celebren les reunions per programar-la, normalment dues cada mes.

Bona part d'aquests elevats costos d'impressió de què es parla, estan motivats per l'edició dels **Col·leccionables**. Aquest esforç econòmic ha valgut la pena realitzar-lo, ja que gràcies a ell s'han pogut recuperar facetes de la història local que haurien quedat en l'oblit.

En aquest quinquenni s'ha acabat de publicar el quart volum: **El cinema i el teatre a Agramunt**. El *cinema* a càrrec de Jaume Cots i el *teatre* per Anna Santacreu i Joan Puig. Volum de 256 pàgines, publicat (amb intermitències) des del juny de 1993 a l'abril de 1996.

La cinquena publicació ha estat:

Jocs dels infants d'Agramunt, textos de Joan Viladot i dibuixos de Ramon Creus. Obra de 112 pàgines, publicada des del juliol de 1996 a juliol de 1997.

Actualment, està molt avançada la publicació d'un nou col·leccionable:

L'agricultura i els pagesos d'Agramunt, obra dividida en diferents capítols: *La terra i els homes* de Lluís Pons, *Les menestrals relacionats amb la pagesia* per Jaume Cots, *Les entitats agràries de la Vila* per Ramon Bernaus.

Repassant els números de la revista, s'agraeix l'encert de posar títols –més o menys genèrics– a les diferents seccions i/o temaris que es publiquen, ja que donen al lector una ràpida referència del que llegirà.

Durant aquest període

d'anys deixen de publicar-se les següents seccions:

El racó de la música (10/1994), que anava a càrrec de l'Escola Municipal de Música.

Converses... (8/1997), iniciades l'any 1990 i on s'hi ha presentat una vuitantena de persones i/o entitats de la Vila.

Des de les golfes del Farreny (11/1997).

Estimats lectors..., signat per Bernat Jofre, deixà de publicar-se entre el 4/1997 i el 10/98.

Espurnes, firma Teresa, és una altra de les poques col·laboracions anònimes i que es ve publicant –des de fa anys– sense regularitat.

Apareixen en aquesta època i amb continuïtat mensual:

L'Espitllera (9/1994), per Joan Puig.

Història i anecdotari (9/1994), per Lluís Pons i Serra. De fet aquesta col·laboració és una segona part, la primera va iniciar-se el 1979, per interrompre's al cap d'uns anys.

El CAP informa (7/1995), a càrrec del centre mèdic local.

Pou de lletres (10/1996), per Màrius Blàvia.

Pouant SIÓ (4/1997), per Pasqual Castellà.

El conte (7/1998), per Joan Pijuan.

La part gràfica, les notícies de SIÓ són a càrrec de Josep Bertran. D'ell és la foto de la **Portada**. També té cura de:

Fets del mes (secció que ocupa una mitjana de 7 planes).

Imatges d'ahir.

Indrets i racons, nova secció (12/1998) creada arran de l'ampliació de les pàgines de color.

Altres temaris que s'editen d'abans de 1994 són:

Almanac, per Ramon Bernaus. Plana

que es complementa amb la **Demografia**, el **Temps** per Deudat Pont, i un petit dibuix d'en Creus.

Gent, fets, coses... per Antoni Ponsa.

Amenitats, pàgina que coordina Rosa Maria Sera i on té cabuda l'**acudit d'en Creus**, que Ramon Creus ha tornat a actualitzar després de suplir-lo –uns anys– per la tira de: l'Ivà i en Marc.

tar-se els partits polítics locals. L'àmbit polític s'ha completat –per SIÓ– amb l'apartat **Eleccions** quan ha tocat.

Finestra Educativa, secció a disposició del món de l'ensenyament.

Entitats, lloc on exposen les seves activitats les molt diverses entitats locals.

Altres seccions, més al servei dels particulars, són:

Els lectors escriuen, **Col·laboració**, **Opinió**. Una mica més especialitzades i que surten més esporàdicament: **De llibres**, **Reportatge**, **Art**, **Poesia**.

Cada any es segueixen publicant (s'hi dediquen unes pàgines especials) els treballs –de poesia i prosa– premiats al **Certament Literari de Sant Jordi Vila d'Agramunt**, l'any 1998 el XXIè.

Una vegada més queda resumit el "batec" de SIÓ. Aquest recordatori es limita a explicar el "que hi ha", el contingut i ... aquest (no voldria pecar de triumfalista) és bastant acceptable. Les xifres (2) acaben de donar la visió realista d'aquest "ésser", confirmant que SIÓ és acceptat cada vegada més. Això no exclou –i penso en possibles crítiques (que calen)– que la revista no sigui millorable.

Que així sigui i per anys!

Cots

També, Serafina Balasch, segueix amb el seu dibuix de **La caLaiSera**.

Som a Riella, la contraportada de Guillem Viladot durant aquest període ha tingut diferents subtítols: *Històries de vora la finestra*, *Vida de difunts* (11/1994 al 12/1995), *Menorà* (1 al 12/1996), *Ultramemòries*.

Esports, per diferents comentaristes, segons les diverses activitats esportives locals.

L'Ajuntament informa, a càrrec de Ca la Vila.

Partits polítics, espai per manifes-

(1) Les altres foren publicades en els números 133 (març 1975), 200 (octubre 1980), 301 (març 1989) i 361 (març 1994).

(2) Per una millor comprensió del que es diu, veieu el treball: *La gent ... i les xifres*, que es publica en aquest mateix número.

94	95	96	97	98
C	C	C	C	C
10C	C	C	C	C
C	C	C	C	C
C	C	C	C	C
C	C	C	C	C
C	C	C	C	11B
R	R	R	R	R
C	C	C	C	12B
R	R	R	R	R
R	R	R	R	R
A	A	A	A	A
R	R	R	R	12C
C	C	C	C	C
R	R	R	R	R
R	R	R	R	R
R	R	R	R	R
C	C	C	C	11B
R	R	R	R	R
R	R	R	R	R
C	C	C	C	C
R	R	R	R	12B
R	R	R	R	12B
				2C
				C

SIÓ ESTÀ INSCRIT AL «REGISTRE D'EMPRESES PERIODÍSTIQUES» AMB EL Núm. 576, DIPÒSIT LEGAL: L-138-1964
 LA MARCA «SIÓ» ESTÀ INSCRITA AL «REGISTRE PROPIETAT INDUSTRIAL» AMB EL Núm. 527.642,
 DATA 9 D'ABRIL 1968
 L'ASSOCIACIÓ CULTURAL «COL·LECTIU DE REDACTORS D'AGRAMUNT», HA ESTAT INSCRITA AL REGISTRE
 D'ASSOCIACIONS DE LLEIDA: SECCIÓ 1ª, NÚMERO 1371, DATA 15 ABRIL 1991

ANY	TIRADA MENSUAL	PLANES (1) (2)		COST (1) (3) Impressió Exemplar	PREUS VENDA			SUBSCRIPCIONS			VENDA LLIBRERIES (1)
					Núm. solt	Subscripció	Estranger	Agramunt	Fora Vila	Estranger	
1964	600	12		5,50	5	40	50				
1965	600	12		6,80	5	50	60	245	222	32	40
1966	600	12		6,80	6	60	70				
1967	600	12		7,20	6	60	70				
1968	600	12		6,80	6	60	70				
1969	650	12		8,40	6	60	70	275	234	43	45
1970	660	12		8,30	6	60	70				
1971	750	12		7,40	6	60	70				
1972	775	12		8,80	6	60	70				
1973	775	12		9,30	10	100	115				
1974	800	12		11,15	10	100	115				
1975	825	12		13,80	12	120	150	326	300	33	45
1976	825	16		15,20	12	120	150				
1977	900	16		21,75	15	150	180				
1978	900	16		29	20	200	250				
1979	900	20		34,80	30	300	350	353	325	32	50
1980	925	22		39	40	400	450				
1981	975	24		45,15	50	500	550				
1982	1.025	28		57	55	600	700				
1983	1.025	28		63,30	60	700	850	422	359	32	55
1984	1.050	32		81,40	75	800	900				
1985	1.050	32		95	85	900	1.300				
1986	1.050	32		109,20	100	1.100	1.600	447	340	29	56
1987	1.050	32		128,30	125	1.200	1.800				
1988	1.050	34 + 6		162	140	1.300	1.900	474	329	31	61
1989	1.050	36 + 8		177	140	1.300	1.900				
1990	1.050	36 + 4		176	150	1.500	2.200	509	378	15	73
1991	1.050	38 + 4		215	175	1.800	2.200				
1992	1.050	38 + 10		236	200	2.000	2.500				
1993	1.100	42 + 4		238	230	2.300	2.800	559	364	13	77
1994	1.100	46 + 8		281	240	2.500	3.000				
1995	1.100	42 + 4		298	265	2.800	3.300				
1996	1.100	44 + 8		336	280	2.950	3.500	587	360	12	75
1997	1.100	44 + 6		333	295	3.100	3.500				
1998	1.100	48 + 12		399	300	3.250	3.650	605	370	5	75

(1) Són xifres de mitjana de mes anual.

(2) A partir de l'any 1988, les xifres exposades corresponen a les planes del tiratge normal més les especials i/o dels col·leccionables que es van editant.

(3) A partir de l'any 1988, el cost correspon al total de les planes de l'apartat anterior.

COTS

C/. Sió, 6 • Tel. 973 39 02 40 • AGRAMUNT

creus S/A
confeccions

Camises d'home

Polígon Industrial, s/n.
Telèfon / Fax 973 39 16 11

AGRAMUNT

NATURA DIETÈTICA

Montse Serra i Pijuan

ALIMENTACIÓ i COMPLEMENTS DIETÈTICS
HERBES MEDICINALS

C/. Teixidors, 1
Tel. 39 23 35 - Part. 973 39 08 65 AGRAMUNT

EDIFICI BCIN - POLÍGON "Les Guixeres" s/n.
08915 BADALONA - Tel. (93) 464.80.27 - Fax (93) 464.80.20
AGRAMUNT - Tel. 973 39.21.19

**ALBERT PUIG SANTESMASES
XAVI PUENTE VILARDELL
A R Q U I T E C T E S**

patxoca

infants i joves

avinguda jaume mestres, 7
25310 agramunt

carretera de ponts, 11
25730 artesa de segre

tel. 973 39 17 48
fax 973 40 22 46

**SERVEI
DE TAXI**

JAUME BONET GUARDIA

(ESCAMPA)

C/. Sió, 15 - Tel. 973 39 00 45 - Tel. mòbil 909 35 73 80 AGRAMUNT

SASTRERIA CONFECCIONS

FIBAL

*Com sempre, els ofereix l'última
novetat amb la màxima qualitat.*

Plaça del Pou, 14 AGRAMUNT Tel. 973 39 07 36

**PELS
PÈLS**

Telf. 973 39 24 71

Camí de les planes, s/n
25310 Agramunt
Lleida

PERRUQUERIA

imma guerrero

Curiositats de SIÓ

Distribució mensual d'exemplars a les diferents zones d'Agramunt:

CASC ANTIC (Antigament emmurallat)	143	143
ZONA NORD (Comtes d'Urgell - Sindicat - Ctra. Puelles)	34	35
ZONA DE PONENT (Control - Ctra. Artesa i Balaguer)	27	32
ZONA ALTA DE LLEVANT (Mercadal - Ravals)	100	103
ZONA PLANA DE LLEVANT (CAP - Ctra. Cervera - Piscines)	29	47
ZONA DE MIGDIA (Pou - M. Jolonch - A. Guimerà - J. Mestres - A. Ros)	133	128
ZONA SUD - PONENT (Institut - Gasolinera - Xalets)	93	117
	559	605

Any	1993	1998
	143	143
	34	35
	27	32
	100	103
	29	47
	133	128
	93	117
	559	605

COTS

Relació de carrers de la Vila on es reparteixen 10 o més exemplars:

	Any	1993	1998
Avinguda de Jaume Mestres		41	34
Avinguda de Catalunya		34	32
Carrer de Sió		32	29
Avinguda de Marià Jolonch		30	28
Carrer de Sant Joan		25	21
Raval de Puigverd		25	30
Plaça del Mercadal		22	22
Avinguda d'Agustí Ros		21	22
Plaça del Pou		17	17
Raval de Sant Francesc		16	15
Ronda dels Comtes d'Urgell		14	14
Carrer de Vilavella		13	11
Carrer d'Àngel Guimerà		13	14
Urbanització Verge del Socors		13	14
Carrer de la Verge del Socors		12	20
Carrer de la Carabassa		11	11
Carrer de la Costa dels Dipòsits		11	-
Carrer del Clos		11	18
Carrer dels Estudis Nous		10	-
Avinguda dels Esports		10	13
Carretera de Cervera		-	14
Carrer de la Comtessa Aurembiaix		-	11
Carrer del Camí de les Planes		-	10

Dels 418 números de SIÓ, publicats fins al desembre de 1998, n'hi ha una vuitantena d'exhaurits. Per a possibles col·leccionistes de SIÓ, es detallen els números dels que ja NO en queda cap exemplar:

1964	2 - 3 - 4 - 5 - 6 - 7 - 8 - 9 - 10
1965	11 - 12 - 14 - 15 - 17 - 18
1967	44 - 45 - 46
1968	48 - 49 - 50 - 52 - 54 - 57 - 58
1969	59 - 61 - 62 - 66 - 67
1970	71 - 73 - 74 - 75 - 76 - 77 - 78
1971	83 - 91 - 92 - 93
1972	94 - 100 - 101 - 103 - 104 - 105
1973	106 - 108 - 109 - 111 - 113 - 114
1974	118 - 119 - 127 - 128
1975	130 - 131 - 132
1979	187 - 190
1980	191 - 192 - 193 - 195 - 196 - 197 - 198 - 199 - 202
1981	205
1982	219 - 220
1990	317
1998	414

Distribució mensual d'exemplars als diferents pobles de la Ribera del Sió:

	Any	1993	1998
Almenara		2	2
Les Puelles		0	0
Coscó		2	2
Mafet		9	9
Donzell d'Urgell		6	5
Montclar		7	6
Puigverd		11	13
Castellnou		4	2
Montfalcó		2	2
Ossó		3	3
Bellver		7	7
Mont-roig		0	0
Les Pallargues		1	2
Pelagalls		1	1
Preixens		4	7
Pradell		5	5
Les Ventoses		1	1
Butsènit		1	1
Montgai		3	2
La Sentiu		2	2

També			
A Lleida (capital)		20	31
A la resta de Lleida (menys Ribera del Sió)		68	74
A Andorra		15	12
A Barcelona (capital)		115	107
A la resta de Catalunya		63	64

Distribució mensual dels exemplars de SIÓ:

1988	1993	1998	
474	559	605	Exemplars subscriptors d'Agramunt
75	71	72	» Ribera del Sió
238	281	288	» resta de Catalunya
16	12	10	» altres províncies d'Espanya
31	13	5	» estranger
61	77	75	» venda llibreries (aproximadament)
112	45	31	» gratuïts (per diferents entitats)
43	42	14	» que sobren (aproximadament)
1.050	1.100	1.100	

Entrevista amb Teresa Huguet

De la gimnàstica a les matemàtiques

Teresa Huguet i Escasany és la «professora» que fa més anys que treballa al nostre centre. Va néixer a Oliola el 9 d'octubre de 1942. Va fer la carrera de Magisteri a Lleida. Està casada i des de fa molts anys viu al raval de Puigverd.

Es pot ben dir que la Teresa Huguet ha conegut la major part dels alumnes que han passat pel centre de secundària de la vila. Amb el temps ha tocat diverses tecles i amb la LOGSE ha estat quan veritablement ha hagut d'aplicar de valent els coneixements que adquirí quan estudià per mestra. Heus aquí, doncs, el que ens ha contat.

* * *

– **Abans de fer classes a l'Institut d'Agramunt, havia donat classes en algun altre lloc?**

– Tan sols vaig fer dos mesos d'una substitució, després ja vaig venir cap a Agramunt. O sigui que aquí hi he viscut pràcticament tota la meua activitat docent.

– **A partir de quin any va donar classes a l'Institut?**

– A partir del curs 74/75, quan l'Institut feia només un any que funcionava. Aquell any es van fer els cursos de cinquè i sisè de batxillerat. Fa, doncs, vint-i-quatre anys.

– **Als alumnes de bàsica, els havia fet alguna classe?**

– No, a l'Institut hi havia dues parts: una independent de l'altra. Els de bàsica estaven a l'ala est, i els de l'antic batxillerat, i després COU estaven a l'ala oest. No coincidíem en cap hora. Els professors de bàsica es reunien en una sala diferent a la nostra.

– **Com recorda els primers anys de l'Institut?**

Un grup de professors disfressats en motiu de la celebració del Carnaval (febrer '83).

– Molt tranquils, érem molt pocs alumnes. L'any que vaig venir, si no recordo malament, a sisè del batxillerat hi havia divuit alumnes i trenta vuit a cinquè. Estaven repartits segons feien ciències o lletres.

– **A part de ser professora del centre, algun cop hi ha fet alguna altra tasca?**

– No, però m'he encarregat de la biblioteca de l'Institut durant molt de temps. La vaig començar a portar durant algunes hores lectives; ja que jo feia Educació Física juntament amb un altre professor, però quan deixà d'aplicar-se el principi d'un professor de gimnàstica per als nois i una professora per a les noies, ens van dir que un dels dos havia de marxar, perquè no hi havia prou horari; llavors es va proposar que jo portés la biblioteca i que les hores dedicades es comptabilitzessin com a

lectives, a més de fer l'assignatura d'EATP de Llar. I es va acceptar la proposta.

– **Quines assignatures ha ensenyat, durant tot el temps que porta aquí?**

– Als primers anys vaig començar fent Educació Física a les noies, també «Labores del Hogar», solament de secció femenina i per últim «Formación del Espíritu Nacional». Després durant molt de temps he fet l'assignatura d'EATP de Llar. Actualment, des de la Reforma, estic ensenyant matemàtiques.

– **Al principi éreu molts professors?**

– A part dels professors que estàvem a Agramunt, que érem sis: el Josep Mª Font, el Mariano, l'Escudero, un noi que feia educació física, el Josep Mª Inglés i jo; també hi havia professors que venien de Tàrrrega i que acabaven de cobrir el seu horari entre Agramunt i Bellpuig.

– **Què en pensa dels professors?**

– Han anat canviant al llarg dels anys.

Clar que sempre n'hi ha uns amb qui tens més relació que amb altres, però de tots en tinc un bon record. De vegades et trobes amb professors que han estat ex-alumnes, com ara és el cas de l'Àngels Escolà, la Núria Sorribes, el Jordi Valls, i la Mª Alba Fornells; i això et dona una gran satisfacció.

– **Creu que els alumnes han canviat?**

– Sí, en bastants aspectes; però no tan sols els alumnes, sinó que també ha canviat l'entorn social i els professors. Hem canviat tots.

– **Està a favor de la Reforma?**

– No. Jo crec que s'havia de fer un canvi, però ben fet i amb els mitjans suficients. Penso que amb la Reforma es provoca un gran desnivell; ens falta professors per tal que els alumnes estiguin ben atesos.

– **Vostè ha vist passar la majoria de les promocions, què en pensa?**

– He vist tots els alumnes que han passat pel nostre centre, encara que potser si algú va començar i va plegar el mateix any, no l'he tingut. Però els que el segon any feien sisè de batxillerat sí. Això em satisfà moltíssim; sobretot quan ara a classe tens fills d'ex-alumnes, i més si en tens un bon record.

– **Al l'Institut li manca alguna cosa?**

– Sempre es pot millorar. Per exemple, ja he dit que crec que hi falten professors ja que així es podria fer més coses;

La Teresa i dos companys en una festa de professors (curs 83/84?).

també falten més aules, ja que amb la Reforma s'ha hagut d'ampliar l'Institut i hi ha aules que han quedat molt petites i per altra part s'ha hagut d'habilitar la caseta del conserge; però en general crec que el centre està força bé. Té uns bons patis, una bona biblioteca i un bon gimnàs, coses que molts altres centres ja desitjarien tenir.

– **Per acabar, ens pot explicar alguna anècdota?**

– Sí, és clar. El primer any que vaig estar aquí, un dia que feia classe d'Educació Física a les noies de sisè de

Batxillerat, va resultar que una noia de sobte es va posar a cridar. La classe es va paraitzar. De seguit tots li vam preguntar què li passava. La xiqueta cridaire ens deia que ens estiguéssim quiets perquè li havia caigut una lentilla; i es va ficar molt nerviosa explicant que a casa seva la renyarien, ja que els havia costat molts diners. Tots vam restar quiets durant una estona i miràvem a terra per si veïem la «dixosa» lentilla. Fins que, al cap d'una estona, la xiqueta es va adonar que portava la lentilla descol·locada dins del mateix ull!

També recordo que hi havia un noi que a l'hora de gimnàstica sovint es queixava dient que s'havia fet mal; sempre que començava a cridar i queia per terra, les noies i jo hi anàvem corrents i, quan arribàvem prop seu, es feia un panxó de riure, perquè resultava que ens havia enganyat. Fins que va arribar un dia en què es va fer mal de veritat i llavors ningú no se'l creia. Al cap d'una estona, com que veïem que no s'aixecava de terra vam anar-hi i resultà que s'havia fet una luxació de clavícula!

I fins ací l'entrevista amb aquesta professora polivalent del nostre Institut. Esperem que amb la seva amable bonhomia pugui continuar ensenyant gimnàstica, llar o matemàtiques durant molts anys!

Janett Roman

Ex-alumnes i professors en el sopar del «dia de l'ex-alumne» (26, gener '91).

SERVI 10

URBANITZACIÓ PRIVADA

Una bona
OPORTUNITAT
d'INVERSIÓ

“RONDA DEL
MOLINAL”

ADMINISTRACIÓ DE PISOS i COMUNITATS

Tel. i Fax **973 39 23 24**

FINQUES AGRAMUNT SL

GRUP SERVIMUNT

C. Àngel Guimerà, 26 baixos 25310 Agramunt Tel. 973 39 21 22 · 973 39 17 34 Fax 973 39 21 22

E-mail: finquesagramunt@dragonet.es http://www.dragonet.es/users/d2998

ASSESSORIA IMMOBILIÀRIA, FINANCERA I FISCAL

N. Ref.	VENDES PISOS AGRAMUNT	PTES.	QUOTA MENSUAL
16	C/. Verge dels Socors. 80 m2. 3 habitacions, bany nou, tarifa nocturna, gran traster, zona ajardinada, parc infantil, molt assolellat, vistes immillorables.	5.800.000	27.689
06	C/. Verge dels Socors, 80 m2, 3 habitacions, bones vistes.	5.500.000	26.257
28	C/. Control, 78 m2, 3 habitacions, poca reforma, òptim per a inversió.	3.800.000	18.141
13	C/. AGUSTÍ ROS. NOVA PROMOCIÓ. 4 habitacions, armaris encastats, calefacció indiv., 2 banys complets. Fusteria alumini. Llar de foc. 130 m2, ascensor, grans acabats.	12.000.000	57.288
57	C/. Baixada Mercadal. Reformat. 3 habitacions. Molt cèntric	6.200.000	29.600
	VENDES CASES AGRAMUNT	PTES.	QUOTA MENSUAL
23	C/. Pau Casals, 80 m2, jardí. 4 habitacions. 2 banys, gran cuina, fusteria alumini, calefacció ind. gasoli. Acabats de qualitat.	18.000.000	85.932
54	Pl. Om, 4 habitacions, calefacció gasoli, magatzem. Totalment reformada, cantonera. Raval de Puigverd. Reformada, jardí.	8.500.000	40.579 A CONSULTAR
63	Gran casa. 4 pisos, 500 m2 de baixos, jardí, sortida a 2 carrers		A CONSULTAR
	VENDES LOCALS AGRAMUNT	PTES.	QUOTA MENSUAL
	C/. Pau Casals. Local de 230 m2, cantoner, gran aparcament, zona de màxima expansió actual i futura		A CONSULTAR
	C/. Clos. Local de 80 m2, nou		A CONSULTAR
	VENDES FORA D'AGRAMUNT	PTES.	QUOTA MENSUAL
35	BUTSÉNIT. Casa reformada	8.500.000	40.579
14	TÀRREGA. C/. Governador Padullés, 400 m2, jardí. Per enderrocar.		A CONSULTAR
27	TORNABOUS. Casa molt gran, 6 habitacions, 2 banys, gran garatge, sortida a 3 carrers, jardí, calefacció gasoli.	12.000.000	57.288
56	Finca 2 Ha a prop de Tàrrega, casa amb 2 habitacions. Menjador, cuina i bany.	7.500.000	31.805
	LES PALLARGUES. Casa de 100 m2. Reformada amb jardí.	6.600.000	31.508
	LA SENTIU. Casa reformada, celler i jardí	3.500.000	17.980
	PRADELL DE SIÓ. Gran casa 700 m2. Reformada, pedra vista interior.	22.000.000	
	LLOGUERS AGRAMUNT		
	<ul style="list-style-type: none"> • Pis C/. Vilavella, 160 m2, 4 habitacions, calefacció gasoli, moblat. • Pis Av. Marià Jolonch, 60 m2, Econòmic. • Estudi C/. Sant Joan, calefacció gasoli, nou. • Àtic C/. Vilavella, nou, calefacció gasoli. Gran terrassa. • Pis C/. Sió, semi-moblat, calefacció gasoli, terrat. • Casa Ctra. de Puelles, 3 habit. econòmica. • Pis Av. Agustí Ros, calefacció gasoli, ascensor, piscina comunitària, moblat. • Pis Baixada Mercadal, 60 m2, reformat, tribuna. Vistes immillorables. 	<ul style="list-style-type: none"> • Local C/. Clos 70 m2. • Local Pl. Mercadal, 70 m2, sortida a 2 carrers. • Local C/. Clos, 240 m2. • Local Av. M. Jolonch, 40 m2. • Local Pl. Pou, 120 m2, totalment condicionat. • Local C/. Institut, 100 m2. • Local Pl. Mercat, 45 m2, cantoner. • Local Pl. Església, 50 m2. • Magatzem C/. Safareigs, 600 m2, 2 entrades. • Magatzem 300 m2, a Mafet, molt alt. • Magatzem Raval de Puigverd, 150 m2. 	
	NECESSITEM PISOS DE LLOGUER PER LA NOSTRA CARTERA DE CLIENTS		

Els nostres papers a Salamanca

INTRODUCCIÓ

L'estiu del 98 m'ho vaig fer venir bé per deixar-me caure uns dies per la il·lustre ciutat de Salamanca. Ja feia temps que em picava el cuquet de la curiositat i més des que coneixíem que a l'arxiu de la Guerra Civil s'hi havia localitzat certa informació relacionada amb la nostra vila. La veritat és que, tot i haver editat el llibre de *"La Guerra Civil a Agramunt"*, és sorprenent la manca d'informació que posseïm relativa a l'Ajuntament de la nostra vila durant aquell temps. Per això m'havia fet la il·lusió que potser a Salamanca hi podien haver anat a parar coses que il·luminarien un xic aquell fosc període.

Un cop em vaig assegurar telefònicament dels tràmits que em calia seguir per tal d'accedir a la consulta de l'arxiu salmantí, el dia 21 d'agost del 97 em vaig presentar de bon matí a l'*Archivo Histórico Nacional Sección Guerra Civil* de Salamanca situat en un carreró de darrera la catedral. Després de l'espera de rigor i de les comprovacions pertinents i un cop vaig haver entregat el DNI per tal que miressin el meu "currículum" via Internet o Ministeri de l'Interior, aneu a saber, em comunicaren que no podia consultar l'arxiu perquè necessitava dues fotografies i havia de fer-me un de carnet d'investigador. Jo, com que ja estava informat, els vaig lliurar les fotografies i els vaig dir que ja me'l podien fer el carnet. Una estona d'espera més i em digueren que el carnet no calia, si bé m'anunciaren que no podia consultar el que demanava perquè era complex trobar-ho; i afegiren que valia més que no hi hagués anat, perquè podia demanar els papers desitjats per escrit, donat que disposaven d'un equip de personal molt eficient que m'haurien tramès fotocòpies dels documents. Com es pot veure, la rebuda que ens feren, a mi i a la meua esposa que m'hi acompanyava, fou apoteòsica: d'un recel i d'una manca de tacte (per no dir una altra cosa) dignes dels millors funcionaris de l'Espanya profunda en l'època de la dictadura. Suposo que la rebuda que ens oferiren es pot explicar pels papers que demanàvem (de la Generalitat de Catalunya) i pel fet d'ésser d'on érem, ja que la multitudinària manifestació de Salamanca (amb el propòsit de salvar els papers aconseguits "*por derecho de conquista*") la servaven tendra en el record. Després de parlar una llarga estona amb un parell de funcionaris, el tracte es va anar suavitzant fins al punt que l'endemà, quan hi vaig tornar, el mateix funcionari em donà mil i una explicacions que jo no li

demanava talment volgués disculpar-se del captivament del dia anterior.

Pel que fa als documents quasi impossibles de localitzar –segons ells–, va resultar que jo en tenia la referència exacta, ja que la Generalitat de Catalunya hi havia destinat durant cert temps uns historiadors per tal d'inventariar-los. Quan van saber que volia veure concretament el Plec núm. 1 del lligall 212 (sobre Justícia i Seguretat Interior) i la carpeta núm. 1, lligall 305 (sobre Seguretat Interior) de la Generalitat de Catalunya¹, acceptaren que potser sí que podria veure els referits documents. Tanmateix, l'alegria va ser efímera perquè no em permeteren fer la consulta amb els papers autèntics (tot i estar la sala controlada amb videocàmeres), sinó que l'havia de fer mitjançant microfilms. Les condicions em semblaren realment fora mida, donat que a la consulta hi havia més de mitja dotzena de persones remenant tot tipus de papers originals, diaris i revistes. Vaig acceptar-les tanmateix. Així que vaig poder mirar els negatius mitjançant un aparell d'ampliació de microfilms que no rutilava gaire bé i que els mateixos funcionaris no sabien com fer-lo anar. Finalment vaig veure o malveure allò que retenen a l'Arxiu esmentat de Salamanca relatiu a la nostra vila. Tot i que els papers em semblaren de poca transcendència, vaig demanar que me'n lliuressin fotocòpies. Al cap i a la fi, si havia anat fins allí, bé em podia permetre el luxe de pagar una vuitantena de fotocòpies al mòdic preu de 10 pessetes la unitat (tal i com em repetí insistentment el funcionari).

* * *

CONTINGUT

Els papers en qüestió apareixen agrupats en dues subcarpetes.

A) La subcarpeta classificada com **Leg. 305/1** conté 13 documents de poca extensió relatius a l'Ajuntament d'Agramunt. Els detallem a continuació:

Núm. 1) Carta de l'Ajuntament dirigida al director d'Administració Local de la Generalitat on es comunica la composició del consistori. Datada el 17 d'octubre de 1936 i signada per l'alcalde, Joan Carrera i Batalla.

¹ La referència actual dels esmentats documents microfilmats és: MF-R.663 (núm.1-49) i MF-R.711 (núm.1-13). Val a dir que els números equivalen a les pàgines i que en cada rotlle de microfilm hi ha informació d'altres pobles (la majoria dels que vam veure, propers a la nostra vila).

Núm. 2) Telegrama del jutge municipal a la Conselleria de Seguretat d'Interior on es comunica: "**CONSTITUÏT L'AJUNTAMENT D'AGRAMUNT DIA 16 CORRENT D'ACORD DECRETS PER CORREU ENVIO OFICI CONSTITUCIÓ**".

Núm. 3) Carta del jutjat municipal d'Agramunt al conseller de Seguretat de l'Interior, on es comunica la composició del consistori. Datada el 21 d'octubre de 1936 i signada pel jutge municipal, Antoni Barlabé. "**... l'Ajuntament d'aquesta vila ha quedat constituït de la manera següent:**

Càrrecs	Noms	Filiació Política
Alcalde 1r	Joan Carrera Batalla	Esquerra Republicana de Catalunya
id. 2n	Josep Vilanova Pallerola	Unió de Rabassaires
id. 3r	Cèsar Joan Riart	Partit Socialista Unificat Catalunya
Regidor Síndic	Josep Farreny Jové	Confederació Nacional Treball
Dipositari	Pasqual Cunyat Baró	Esquerra Republicana de Catalunya
Conseller	Josep Jou Bertran	Partit Obrer d'Unificació Marxista
id	Jaume Carcolé Llop	Confederació Nacional Treball
id	Estanislau Benet Vives	Confederació Nacional Treball
id	Pere Vicens Valls	Esquerra Republicana de Catalunya
id	Vicenç Morà Conesa	Acció Catalana Republicana
id	Enric Brufau Torrents	Partit Socialista Unificat Catalunya" ²

Núm. 4) Carta de l'Ajuntament dirigida al director d'Administració Local de la Generalitat. Datada el 27 de maig de 1937 i signada per l'alcalde, Pere Vicens. Hi diu: "**Amb motiu dels darrers successos ocorreguts arreu de Catalunya, els primers dies s'aquest mes, i havent pres aquest Ajuntament tota mena de precaucions, perquè elements forans no alteressin l'ordre públic de la població. Davant d'això la minoria de la CNT i del POUM es retiraren del consistori, per aital motiu aquest Ajuntament té aquests llocs vacants i prega que aquesta Direcció General d'Administració Local, digui què hem de fer en aquest cas.**"

Núm. 5) Còpia de la carta de resposta a l'escrit anterior del director general d'Administració Local a l'Ajuntament d'Agramunt. Datada el 4 de juny de 1937. Hi diu: "**...he de manifestar-vos que les vacants produïdes amb motiu d'això no han de cobrir-se per cap altre sector polític o sindical, sinó que han de quedar a disposició d'aquelles mateixes organitzacions per quan creguin convenient tornar-les a cobrir, l'Ajuntament deu seguir funcionant**

amb els elements que hi quedin, amb absoluta normalitat i mateixes atribucions".

Núm. 6) Fitxa. Hi diu: "**Agramunt / 5 de juny: Constitució Ajuntament / Delegats: Enric Solé i Carles Oriol / 8 de juny: Tot arranjat. Enviaran acta.**"

Núm. 7) Còpia de la carta d'Administració Local dirigida a l'Alcalde d'Agramunt. Datada el 5 de juny de 1937. El director general hi diu que "**delega Carles Oriol i Besulí i Enric Solé i Minguella, per a que en nom i representació d'aquesta Direcció General d'Administració Local puguin resoldre tots els conflictes que hi hagi en aqueix Ajuntament, podent convocar a l'efecte els partits polítics i organitzacions sindicals...**"

Núm. 8) Còpia de la credencial que el director general d'Administració Local confereix a Carles Oriol i Besulí i que fa

referència a la carta anterior.

Núm. 9) Còpia igual que l'anterior de la credencial que el director general d'Administració Local confereix a Enric Solé i Minguella.

Núm. 10) Carta de l'Ajuntament³ on es comunica que "**els ciutadans Carles Oriol i Besulí i Enric Solé i Minguella, s'han personat en aquesta Alcaldia (...) havent reunit tots els partits antifeixistes per tal de resoldre harmoniosament tots els conflictes plantejats en aquest Ajuntament**". Datada el 7 de juny de 1937 i signada pel secretari, Ramon Cortés.

Núm. 11) Informe datat el 8 de juny de 1937 i signat per C. Oriol i Enric Solé. Hi diu: "**Agramunt / Personats a l'Ajuntament ens diuen que l'Alcalde és a Cervera, i d'acord amb el Secretari es convoca els Consellers de la CNT i POUM, doncs des del 3 de maig de resultes dels fets ocorreguts a Catalunya, i en previsió que a Agramunt no s'infiltrassin elements estranys, es muntaren unes guàrdies del qual la**

² Aquest document ve a ser una còpia del núm. 1, que per això no hem reproduït, encara que en el primer cas ens sembla que s'hi va cometre un error, ja que hi apareix dues vegades el nom del mateix regidor ("Josep Farreny Jovell" i "Josep Farreny Jové") com a síndic i com a Conseller, mentre que no hi ha el de Jaume Carcolé i Llop.

³ No hi consta a qui va dirigida, probablement perquè es devia lliurar a mà als mateixos interessats

Ajuntament d'Agramunt

Número 100.

GENERALITAT DE CATALUNYA
 D.P. DE GUERRA I INTERIOR
 29 MAI 1937
 REGISTRE DE LA
 GENERAL N.º 14999

3329

Amb motiu dels darrers successos ocorreguts areu de Catalunya, els primers dies d'aquest mes, i havent pres aquest Ajuntament totes menes de precaucions, perquè elements forans no alteressin l'ordre públic de la població. Davant d'això la minoria de la C.E.F. i del P.O.U. N. es retiraren del consistori, per atal motiu aquest Ajuntament té aquests llocs vacants i prega que aquesta Direcció General d'Administració Local, digui que hem de fer en aquest cas. Ho que li comunico pel seu coneixement i instruccions corresponents.

Visquí molts anys

Agramunt 27 de maig del 1937

l'Alcalde

Leg. 305/1
No 4

[Handwritten signature]

Ciutadà Director General d'Administració Local

BARCELONA.

CNT i el POUM no estigueren d'acord i es retiraren de l'Ajuntament. Es personen el Secretari del POUM Jaume Carcolé, Conseller per la CNT, el President de la CNT i el comptador de la mateixa; i després de fer-los veure la necessitat de reintegrar-se als llocs, diuen que després d'una reunió de les respectives organitzacions es reintegraran als seus llocs del Consell Municipal, comproment-se a enviar acta a l'Administració Local, doncs estan interessats a l'estricta compliment de lo disposat pel Govern de la Generalitat”.

Núm. 12) Carta de l'Ajuntament al director general d'Administració Local datada el 14 de juny de 1937 i signada per l'Alcalde, Pere Vicens. Hi diu: **“Tal com m'ha indicat en la conferència telefònica d'aquesta tarda, que el conseller municipal que ha de representar la Unió de Rabassaires i altres Cultivadors del Camp de Catalunya, ha d'ésser d'aquesta entitat i no del Sindicat Agrícola d'Agramunt i Sa Comarca, tingui a bé oficiar-ho urgentment per escrit, per fer prevaldre els dret evitant d'aquesta manera dubtes i discussions.”**

Núm. 13) Còpia de la carta del director general d'Administració Local a l'Alcalde d'Agramunt en resposta a l'anterior. Datada el 28 de juny de 1937. Hi diu: **“En referència a la composició orgànica d'aqueix Ajuntament, he de fer-vos observar que el lloc que s'atribueix a la Unió de Rabassaires ha d'ésser designat pel Sindicat adherit oficialment a aquesta organització, i no per una altra sindical qualsevol que pugui existir en aqueixa localitat o la seva comarca.”**

Amb les dades dels documents d'aquesta carpeta podem dir que sabem exactament quan es va formar l'Ajuntament d'Agramunt un cop havia esclatat la guerra i qui en va formar part en un principi⁴ (documents 1-3). En segon lloc, descobrim que els greus *Fets de maig* també repercutiren a la nostra vila, ja que fou quan **“es muntaren unes guàrdies en previsió que a Agramunt no s'infiltrassin elements estranys”** cosa que molt probablement fa referència a l'episodi de *l'incident amb Cervera*⁵ a conseqüència del qual hi hagué un autèntic aldarull a la vila, cosa que suposà la dimissió de dos regidors. L'afer devia ser greu, ja que la mateixa Generalitat va enviar dos representants de Barcelona perquè resolguessin el conflicte, encara que pel que es desprèn de la resta de papers, la cosa va continuar portant cua.

B) La subcarpeta classificada com **Leg. 212/1** conté 49 documents d'extensió desigual relatius, sobretot, a persones de la vila. Els detallem a continuació:

Núm. 1) Edicte de l'Ajuntament d'Agramunt on es fa saber **“la incautació de les finques rústiques que en aquest terme municipal tenen els veïns Mario Mestres Montull, Francesc Iglesias Carulla, Josep Folguera Torres, Carme Civit Vilaplana, Ramon Ros Llauder, Ramon Viladàs Folguera, Manuel i Miquel Cardona, Baldomer Trepal Galceran, Jaume Trepal Galceran i les anomenades finques de la casa Ciscar”** Datat el 29 de gener de 1937 i signat per l'Alcalde accidental⁶ i el Conseller d'Economia, Joan Carrera Batalla.⁷

- Núm. 3) Subcarpeta de la Comissió de Responsabilitats de l'expedient de **Carme Casades Torres**, la qual conté els següents documents referits a aquesta persona:
- Núm. 4) Providència del secretari de la Comissió de Responsabilitats resolent la **“retenció provisional de tots els saldos de comptes corrents bancaris i d'estalvi i els valors mobiliaris i altres efectes”**. Data del 30 d'abril de 1937.
- Núm. 5) Imprès de la Comissió de Responsabilitats al director general de Crèdit i Tresoreria de la Generalitat indicant que s'ha decretat la **“retenció provisional de tots els saldos...”**. Data del 30 d'abril de 1937.
- Núm. 6) Providència de la Comissió de Responsabilitats determinant que **“siguin reclamats els antecedents de l'interessat”** i **“que es publiqui la vertència d'aquest expedient que se segueix”**. Data del 31 d'agost de 1937.
- Núm. 7) Imprès de la Comissió de Responsabilitats al President de l'Audiència de Barcelona demanant **“si l'esmentat ciutadà expedientat ha estat condemnat com a faccions o desafecte al règim pels Tribunals Especials o Populars del territori de Catalunya”**. Data del 31 d'agost de 1937.
- Núm. 8) Instància de 2 pàgines de Carme Casades Torres dirigida al President de la Comissió de Responsabilitats. Datada a Barcelona el 8 de setembre de 1937 i amb entrada a la Generalitat del dia 17 del mateix mes. La sotasignant **“protesta respectuosament però amb la major energia que se l'hagi acusat d'estar incursa en alguna de les responsabilitats d'ordre econòmic (...)**

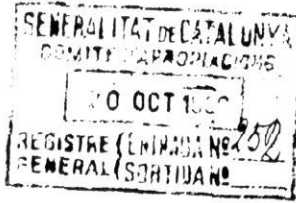
⁴ L'Ajuntament es constituí, doncs, el 16 d'octubre de 1937. La majoria dels components havien format part del Comitè. Això amplia part de la informació que es digué a *La Guerra Civil a Agramunt* (Col leccionable de Sió) pàg. 49.

⁵ Vegeu pàg. 64 i ss. de *La Guerra Civil a Agramunt*. Els autors en aquella ocasió ja avisàvem que “no hem pogut aclarir quan va tenir lloc” aquest incident.

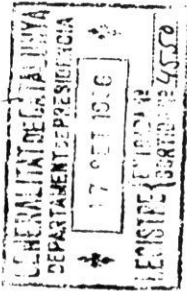
⁶ La signatura no es veu gaire bé; possiblement es tracta de Cèsar Juan.

⁷ Reproduïm íntegrament aquest edicte.

252

Honorable Senyor

L'Abaix signat Alcalde President de l'Ajuntament de la vila d'Agramunt (Lleida) a V.H. amb el major respecte atentament acudeix i exposa:

L'Ajuntament de la seva presidència, en sessió ordinària del dia vint-i-tres d'agost darrer, d'acord amb el Decret de cinc d'agost d'ítm, publicat per aquesta Conselleria en el BUTLLETI OFICIAL DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA número dos cents vint, corresponent al dia set del mateix mes del Decret acordà, incautar-se de la casa de Ricart Trilla i Balaguer, situada al carrer de l'Aspi número vint d'aquesta població i fer en dit edifici la casa telègrafs, correus i administració d'automòbils, per ésser en un lloc cèntric de la població i adequada per a dits serveis públics, derrumbant el restant de la casa per obrir un nou carrer, amb subjecció al plànol d'urbanització d'aquesta població, per tot l'exposat.

SUPPLICO: Que tenint per presentada aquesta instància i per ésser aquestes milleres de gran interès i utilitat per la nostra població, tingui a bé informar favorablement aquesta instància davant el Comitè, que es constituirà d'acord amb l'esmentat Decret.

GRACIA: Que per ésser de justícia espere mereixer de V.H. quina vida sigui duradera molts anys en be de la REPUBLICA.

Agramunt 4 de setembre del 1936

L'Alcalde

Canero Pratella

*Leg. 212/1
nº 32*

Honorable Senyor Conseller de Justícia i Dret.

Par-

B A R C E L O N A

i manifesta que és veïna del poble d'Agramunt però que des de fa molts anys, per raó de les ocupacions del seu marit i per motius de salut passa els hiverns en la present ciutat i els estius a l'esmentada vila, però que des del mes d'octubre del 1935, no s'ha mogut ja més del seu pis d'aquesta capital (...) i mai ni aquí ni allà, ha pertanescut a cap associació ni entitat política, recreativa ni religiosa (...) Prega (...) que se l'absolgui de la denúncia...".

Núm. 9) Subcarpeta de la Comissió de Responsabilitats de l'expedient de **Francesc Iglesias Carulla**, la qual conté els següents documents referits a aquesta persona:

- Núm. 10) Document idèntic al núm. 4.
- Núm. 11) Document idèntic al núm. 5.
- Núm. 12) Document idèntic al núm. 6. Datat, però, el 6 de novembre de 1937.
- Núm. 13) Document idèntic al núm. 7. Datat, però, el 6 de novembre de 1937.
- Núm. 2) Instància de 2 pàgines de Francesc Iglesias Carulla dirigida al President de la Comissió de Responsabilitats. Datada a Barcelona el 18 de juny de 1937 i amb entrada a la Generalitat del dia 21 del mateix mes. El sotasignat exposa que **"no pot encertar la causa que hagi determinat tan greu decisió"** (la incautació de tots els béns urbans i rústecs per part del Comitè d'Agramunt). Per la qual cosa prega que se l'emplaci en un termini de deu dies a fi que **"es pugui legalment defensar, adduint totes les raons i consideracions que concorren en aquest afer"**⁸.
- Núm. 14) Instància de 3 pàgines de Francesc Iglesias Carulla dirigida al President de la Comissió de Responsabilitats. Datada a Barcelona el 25 de novembre de. El signant hi explica que no ha abandonat mai el seu habitatge, que no pot saber per què se li han encautat els béns d'Agramunt i que, quan vivia a Agramunt, **"estava completament al marge de totes les qüestions i activitats polítiques i dedicat en absolut a la vida de camp i al cuidado de sa casa i de quatre finques heretades dels seus pares, no havent tingut mai cap qüestió amb cap cultivador de sa terra, ni amb ningú, sabent tothom que tenia una afició desmesurada a fer obres, sent un decidit protector de la classe treballadora"**. Per la qual cosa l'implicat demana que es pugui defensar legalment.
- Núm. 15) Certificat del secretari de la Comissió de Responsabilitats on es diu que el 25 de novembre l'encausat posseïa a la Banca Arnús un cabal de 19'80 ptes. Datat el 8 de desembre de 1937.
- Núm. 16) Certificat del secretari de la Comissió de

Responsabilitats on es diu que **"en data 25 de gener de 1938 Francesc Iglesia Carulla no ha estat condemnat per cap tribunal especial ni Popular del Territori de Catalunya"**. Datat el 4 de febrer de 1938.

Núm. 17) Subcarpeta de la Comissió de Responsabilitats de l'expedient de **Mario Mestres Montull**, la qual conté els següents documents referits a aquesta persona:

- Núm. 18) Document idèntic al núm. 4.
- Núm. 19) Document idèntic al núm. 5.
- Núm. 20) Document idèntic al núm. 6. Datat, però, el 2 d'agost de 1937.
- Núm. 21) Document idèntic al núm. 7. Datat, però, el 2 d'agost de 1937.
- Núm. 22) Escrit de l'Administració de Justícia dirigit a la Comissió de Responsabilitats on es comunica que no tenen antecedents pels quals hagi estat condemnada la persona en qüestió. Datat el 17 de setembre de 1937.
- Núm. 23) Instància manuscrita de Màrius Mestres Montull dirigida al President de la Comissió de Responsabilitats, **"manifestant que el dia 19 de juliol de l'any passat em trobava a casa de la meva única filla resident en aquesta vila (de Linyola) per motius de salut i que sempre he estat persona d'idees republicanes i democràtiques i per tant no se'm pot considerar persona desafecta al règim"**. Datat el 9 d'agost de 1937.

Núm. 24) Subcarpeta de la Comissió de Responsabilitats de l'expedient **Joan Romeu Tort**, la qual conté els següents documents referits a aquesta persona:

- Núm. 25) Document idèntic al núm. 4.
- Núm. 26) Document idèntic al núm. 5.
- Núm. 27) Document idèntic al núm. 6. Datat, però, el 8 d'octubre de 1937.
- Núm. 28) Document idèntic al núm. 7. Datat, però, el 8 d'octubre de 1937.
- Núm. 29) Certificat del secretari de la Comissió de Responsabilitats on es diu que el 10 de novembre l'encausat posseïa a la Banca Arnús **Dipòsits de valors en custòdia: 5 ob. Molinos Vas cos 6% 1925"**. Datat el 11 de desembre de 1937.
- Núm. 30) Certificat de la Comissió de Responsabilitats on es diu que segons una comunicació del Tribunal Popular de Lleida **"el ciudadano Juan Romeu Tort de 57 años, de estado casado, de profesión carpintero, natural i vecino de Agramunt ha sido condenado como faccioso, a la pena de seis meses de Trabajos y multa de 3.000 pesetas, en sentencia de fecha 9 de febrero de 1937"**. Datat el 15 de desembre de 1937.

⁸ Aquest full està col·locat en segon lloc i fora de la corresponent subcarpeta de la persona a què fa referència, com es pot deduir per la numeració.

AJUNTAMENT D'AGRAMUNT.

EDICTE.

2387

Pel present, es fa avinent que per aquesta Alcaldia ha estat formalitzada, amb data 23 de gener del 1937, la següent.

ACTA D'INCAUTACIO.

En la vila d'Agramunt a 23 de gener del 1937, el Conseller d'Economia d'aquest Municipi en virtut de les facultats que li han estat conferides en sessió del dia 19 de gener del 1937, ha fet els tràmits pertinents per tal d'extendre la corresponent acta d'apropiació de les finques rústiques que en aquest terme municipal tenen els veïns Mario Mestres Montall, Francesc Iglesias Carulla, Josep Folguera Torres, Carme Ovíit Vilaplana Ramon, Ferrn Llauder, Ramon Viladós Folguera, Manuel i Miquel Cardona, Baldober Trepap Galcerán i Jaume Trepap Galcerán, i les anomenades finques de la casa Ciscar que n'era administrador el bisbe de Tarragona situades totes elles en aquest terme Municipal i que han estat abandonades pels seus propietaris ignorant-se el seu actual parador per haver-se absentat d'aquesta població tinguent en compte que foren significats confraternitzadors de l'antic règim monàrquic i actualment feixistes en sospitosa actitud en el moviment militarista i per altra part trobant-se aquestes terres sense conrear.

Atés que aquestes propietats tenen una gran extensió de terreny conreat i erms, els quals poden i deuen ésser cultivats.

Atés que en virtut de les disposicions dictades pel Govern de la Generalitat de Catalunya, estan facultats els municipis per a apropiat-se de totes aquelles finques que hagin estat abandonades per llurs propietaris o que per raons d'utilitat pública o d'interés social sigui convenient intervenir-les el municipi.

Atés que la cultivada per un dels mitgers de Mario Mestres Montall, En Josep Me Plá Jofre també fugitiu.

Atés que en aquesta població, existeixen veïns en atur forçós per manca de terres de cultiu i altres que es troben en poques terres per a desenvolupar llurs activitats durant l'any pel manteniment de llurs famílies, i per tant es una obligació que la terra sigui treballada en us i costum de la comarca que no es haurà que existeixi terra sense produir mentre hi hagi ciutadans que no poden atendre llur més preemptions necessitats per manca de mitjans de treball.

Atés que la terra ha de complir la funció social a que obliga el progrés i l'aveng social del nou estat de coses, fruit de la revolució o transformació que es desenrotlla en els moments històrics que vivim.

I com sigui que ja per el Comité del Front Popular s'havia procedit a cultivar a benefici del comú les mentades finques.

I com sigui que amb les esmentades apropiacions el Consell Municipal tindrà mitjants per atendre les moltes necessitats d'aquest Municipi amb l'explotació del conreu i del bosc existeixen en dites finques, ensems podrà procedir-se al lliurament de terres als veïns que calguin en aquest terme Municipal.

Per tant en virtut de les facultats concedides pel Decret de la Conselleria de Justícia i Dret de la Generalitat de Catalunya de data 5 d'agost prop passat i els de la Conselleria d'Agricultura i Proveïments de data 10, 19 i 29 del mateix mes, i en us de les facultats conferides per aquest Consell Municipal.

DECIDEIXO: Que en nom del Municipi d'Agramunt apropiat-me com m'apropio de les finques rústiques i urbanes dels propietaris esmentats anteriorment enclavades en aquest terme municipal.

De tot el qual s'aixeca la present acta per triplicat i a un sol efecte, per ésser tramesa una còpia a la Conselleria d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya, per tal de que es serveixi donar la seva conformitat, el que s'en donarà compte al Consell Municipal.

Agramunt 29 de gener del 1937.

L'Alcalde actal

El Conseller d'Economia.

Handwritten signature of the Mayor

Handwritten signature of the Minister of Economy

Log 212/1
N.º 1

Núm. 31) Subcarpeta de la Comissió de Responsabilitats de l'expedient **Ricard Trilla Balaguer**, la qual conté els següents documents referits a aquesta persona:

- Núm. 32) Instància de l'alcalde d'Agramunt al Conseller de Justícia en què s'informa que l'Ajuntament incautà la casa de Ricard Trilla del carrer de l'Aspi número vint i es demana que informi favorablement al respecte. Datada el 4 de setembre de 1936 i signada per l'alcalde, Joan Carrera Batalla.⁹
- Núm. 33) Providència de la Comissió de Responsabilitats ordenant la **"retenció provisional de tots els béns"**. Data del 14 de febrer de 1937.
- Núm. 34) Document idèntic al núm. 5. Datat, però, el 15 de febrer de 1938.
- Núm. 35) Document de la Comissió de Responsabilitats al Registrador de la Propietat del partit de Balaguer en què es demana que s'informi respecte l'edifici de l'immoble situat al carrer de l'Aspi núm. 20 d'Agramunt. Datat el 15 de febrer de 1938.
- Núm. 36) Document de 4 pàgines del registrador de Balaguer en resposta a l'anterior petició. S'hi especifica que l'immoble de tres pisos i esgolfa passà a Ricardo Trilla en ús de fruit quan se li morí l'esposa, que n'era propietària, el 19 de desembre de 1904; que les dues filles, Mercedes i Carolina, en són les hereves per igual; i que la casa està valorada pel registre en 1.000 pessetes. Datat a Balaguer, 9 de març de 1938 i signat pel registrador interí Manuel Macià.
- Núm. 37) Còpia de l'escrit de la Comissió de Responsabilitats dirigit a l'Alcalde d'Agramunt on es demana que s'informi sobre l'amilerament de la finca de la casa de Ricard Trilla. Datat el 15 de febrer de 1938.
- Núm. 38) Carta de l'Ajuntament d'Agramunt dirigida al Secretari de la Comissió de Responsabilitats on es diu que s'acompanya escrit en resposta del document precedent. Datada el 22 de febrer de 1938 i signada per l'Alcalde, Pere Vicens.
- Núm. 39) Certificat de l'Ajuntament d'Agramunt relatiu al document núm. 37 on es diu que l'esmentada casa llinda **"per la dreta amb Pere Carulla; esquerra, amb Marian Jolonch i espatlla amb carrer de Guimerà"** i que està valorada en 360 pessetes. Datat el 22 de febrer de 1938 i signat pel secretari, Josep Vila Codina, amb el vist i plau de l'Alcalde, Pere Vicens.
- Núm. 40) Document idèntic al núm. 6. Datat, però, el 18 de febrer de 1938.
- Núm. 41) Document idèntic al núm. 7. Datat, però, el 18 de febrer de 1938.
- Núm. 42) Full de providència de la Generalitat molt poc clar on es diu **"practiqui's la informació previnguda en**

l'art. 4rt del Decret nº 10 del 9 de gener de 1937". Datat el 22 de març de 1938.

Núm. 43) Subcarpeta de la Comissió de Responsabilitats de l'expedient de **Ramon Viladàs Folguera**, la qual conté els següents documents referits a aquesta persona:

- Núm. 44) Document idèntic al núm. 4.
- Núm. 45) Document idèntic al núm. 26.
- Núm. 46) Certificat de la Comissió de responsabilitats relatiu al moviment bancari de l'implicat a l'entitat Credit Lyonnais.
- Núm. 47) Document idèntic al núm. 6. Datat, però, el 18 d'agost de 1937.
- Núm. 48) Document idèntic al núm. 7. Datat, però, el 18 d'agost de 1937.
- Núm. 49) Certificat del secretari de la Comissió de Responsabilitats on es diu que el 3 de setembre l'encausat i la seva esposa posseïen a la Banca Arnús uns havers de 499'76 pessetes en metàl·lic; s'hi especifica també altres valors. Datat el 20 de desembre de 1937.

CLOENDA

Com a conclusions de tota aquesta informació podem dir:

– Primer, que els únics documents que se sap que es retenen a l'Arxiu de Salamanca relacionats amb Agramunt o persones de la vila són d'expedients que posseïa la Generalitat de Catalunya durant el període de la guerra.

– Segon, el valor i l'interès que tenen aquests documents és més aviat històric i/o personal, i aporten molt poc de nou a tot el que es digué referit a la guerra i la nostra vila en el col·leccionable que edità Sió.

– Tercer, a Salamanca no hi ha pròpiament papers de l'Ajuntament d'Agramunt. Si bé encara no es pot descartar del tot la possibilitat, donat que els mateixos funcionaris de l'arxiu van dir-nos que els quedaven saques i saques de documentació per mirar i classificar, tasca que havien iniciat feia pocs anys.

* * *

Cap al migdia del dia 22 d'agost vaig tornar per segona vegada a l'*Archivo Histórico Nacional Sección Guerra Civil* per tal de recollir-ne la comanda del dia abans. Quan em presentaren la factura resultà que el preu de les fotocòpies s'havia pujat aquella mateixa nit i de les 10 pessetes havien passat a 25. Tal volta per aquella vella creença que els catalans tenim molts calerons. Jo, sense immutar-me ni protestar, vaig treure'm la cartera i vaig pagar religiosament el que em demanaven. Poc sabien ells que si m'haguessin cobrat les fotocòpies a vint duros també les hauria volgut.

Joan Puig i Ribera

⁹ Vegeu-ne la reproducció.

JORDI SERA

ARTESÀ XARCUTER

ESPECIALITAT EN PORC CASOLÀ
LLONGANISSA SECA
PERNILS I EMBOTITS

Carrer de Sant Joan, 7 • AGRAMUNT • Telèfon 973 39 01 85

ESPORTS

- Xandalls
- Sudaderes
- Forros Polars
- Polos
- Equipacions
- Guants
- i...

Avgda. Jaume Mestres, 21
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel./Fax 973 39 21 73

SERVEIS

- Consumibles •
- d'Informàtica
- Material •
- Papereria
- Material Escolar •
- Fotocòpies •
- Fax •

Serralleria Figueres

JAUME FIGUERES JUMELA - C. DELS HORTS, 6
25310 AGRAMUNT - TEL. 973 39 10 12

FLECA • PASTISSERIA
A. Ricart

C/. Sió, 33 - Tel. 973 39 02 79
Avgda. Agustí Ros, 46
C/. Pompeu Fabra, 2 - Tel. 973 39 20 64

AGRAMUNT

CLÍNICA DENTAL

Montse Corrales Gomà
Jordi Freixes Gil

(Odontòlegs)

HORARI:
DILLUNS, DIMARTS,
DIMECRES, DIVENDRES
(de 9h. a 13h. i de 15:30 a 20:30)
DISSABTE (de 9h. a 13 h.)
Hores a convenir.

Avgda. Agustí Ros, 2, baixos
25310 Agramunt (Lleida)
Tel. / Fax 973 39 17 49

HOTEL * BAR
RESTAURANT

BLANC & NEGRE 2

Ctra. Cervera, s/n.
25310 AGRAMUNT

Tel./Fax 973 39 12 13
(3línies) Urgell

TENDALS

Tendals façana i camió
Tapisseria - Cortinatges
Matalassos
Persianes - Mosquiteres
Retolació adhesiva

Av. Marià Jolonch, 38 25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel. 973 39 06 37 Fax 973 39 21 92

Torronaires des de 1775...

La tradició d'Agramunt®

**TORRONS • MASSAPANS • XOCOLATES
CAMELS • CONFITS**

Ctra. de Tàrraga, s/n.

Telèfon 973 39 06 07

Serveix per alguna cosa una revista petita?

Fa uns dies em preguntava aquesta qüestió. I com per atzar, jo mateix me la vaig respondre. Per raons de feina vaig haver de consultar la revista del poble on vaig estudiar, i mentre passava fulls... carai!, però si aquests xiquets eren del meu curs! Escrivien sobre una activitat que havíem realitzat i que se'n va fer ressò a la revista de la vila amb una foto de grup. La foto no era gaire bona, i amb la trama, les fesomies no es distingien, però amb una bona dosi d'imaginació, em varen venir records, vaig fer memòria de tota una època. Si no hagués estat per aquella troballa, no me n'hauria recordat més.

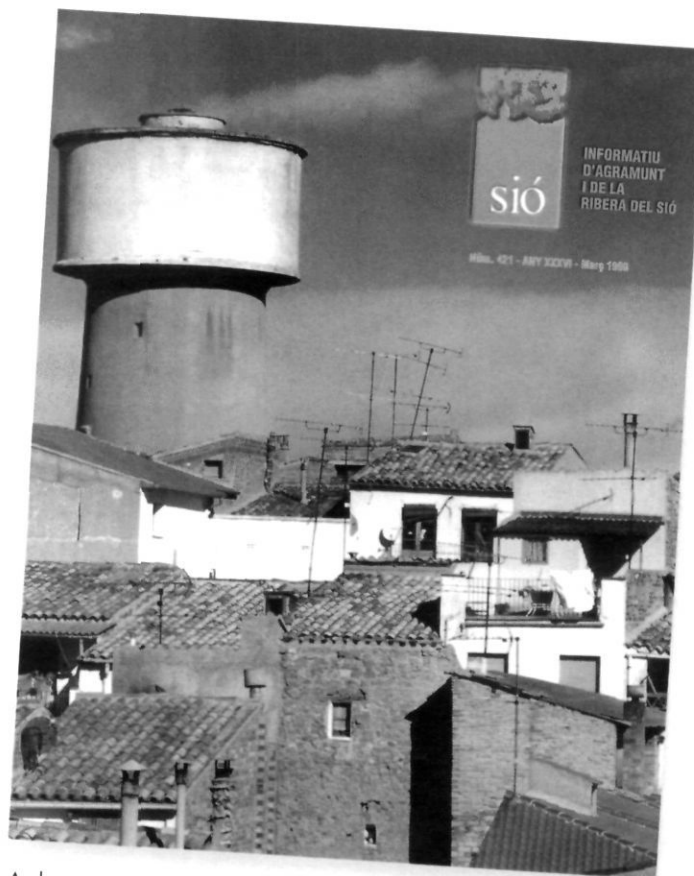
Llavors vaig pensar, i si mirés la revista que fèiem a l'escola potser també hi havia alguna cosa del tema que m'interessava. I vaig adonar-me, mentre les repassava, de l'important que va ser per a alguns alumnes.

En una revista de l'escola es pot escriure textos que difícilment es poden tornar a publicar en un diari o en una revista que ja té un públic adult i és feta per professionals.

En una publicació petita es pot fer de periodista i realitzar fàcilment entrevistes a personatges coneguts. Hom també pot fer de redactor, de dibuixant, de dissenyador gràfic..., és a dir, que hi ha tantes coses diverses a fer que cadascun pot trobar la feina en què s'hi trobi més bé.

Em crida molt l'atenció com hi ha un lligam entre estudiants que varen començar per afeció en revistes d'escola, de tipus local, de barri, d'associacions, etc. i com els va servir més tard, per adonar-se que els emplenava més aquesta feina que els estudis que estaven realitzant. I així un company que avui és un important crític musical, gràcies a les primeres col·laboracions a la revista del cole i del seu poble, després deixà els estudis d'arquitectura tècnica, en adonar-se quina era la feina que més li agradava. També li passà al meu company de taula, que avui es dedica al món del cinema i al vídeo, després de gravar les excursions que fèiem, de preparar algun curt-metratge i el disseny gràfic de la revista del cole. Exemples en podria citar més, però no és el moment.

El que us vull dir és que proveu aquesta experiència, de veure imprès un escrit vostre, i com el text pot arribar a moltes mans diferents. La revista Sió és una publicació que es troba propera a una revista d'escola per l'àmbit territorial que abraça i, també sobretot, pel voluntarisme dels col·laboradors i del consell de redacció.

Amb aquest número SIÓ ha assolit el trenta-cinquè aniversari.

La revista és la imatge del que representa. Mentre que un mot se l'emporta l'aire, una revista queda. Recorda una època i crea futur. Els qui s'hi inicien, tenen una experiència que els prepara per continuar aquesta tasca on faci falta i va bé per perdre la por a escriure i a dibuixar. Per això us animo que hi col·laboreu, dels més joves als de més edat. Quan més rica és una revista és perquè és més plural.

A més quan més et familiaritzes amb un llibre o una revista, un aprèn a ser àgil en trobar la informació. Jo no vaig trobar res en concret quan les vaig fullejar, però vaig ser feliç. I també em va servir per fer aquesta reflexió i poder felicitar els responsables de Sió pels 35 anys.

Josep Mora

Desè Aniversari

Cortinatges

Sangrà

Cortinatges
Joguines
Objectes Infants
Llistes Naixement
Llistes Comunió
Bolsos
Sport
Camp i Platja
Canya i Jardí

Avgda. J. Mestres, 2 • 25310 Agramunt (Lleida)
Telf. 973 39 12 16

C/ Clos, 1 - Tel. taller 973 39 25 89
Tel. part. 973 39 21 55
25310 AGRAMUNT (Lleida)

Rubèn Automoció

Rubèn Pedrós Vallès

Taller autoritzat **PEUGEOT**
per Agramunt i comarca

Estem a la seva disposició en:

Mecànica
Electricitat
Pneumàtics

Taller autoritzat Koni

PEUGEOT

ELECTRICITAT F. MARCH

Francesc March Altarriba

C/. Asgous, 19
AGRAMUNT (Lleida)

Taller 973 39 08 18
Mòbil 919 73 70 20

A. Juan Fort

Creacions

Dissenys exclusius

DISSENY ARTÍSTIC DE MURALS interiors i exteriors

Assessorament i projectes per la decoració de:

-Vestíbuls, Salons, Entrades...

RECORDATORIS DE DISSENY per a celebracions:

-Comunions, Noces, Aniversaris.

OBRES EN DIMENSIONS ESPECIALS i per encàrrec:

olis, aquarel·les, aiguaforts, gravats...

*L'encert d'un regal
amb estil!!*

Taller i comandes:
C/ Sió, 10 1r
(Tardes de 5 a 9h.)
Telèfon 973 39 21 57

Exposició:
C/ Sió, 2 - Agramunt

Marbres Vilalta

MARBRE i GRANIT

- ESCALES
- PAVIMENTS
- CUINES
- BANYS
- REVESTIMENTS

- ART FUNERARI:
Làpides, panteons,
creus, foto-ceràmiques.
Tot tipus d'accessoris
d'acer i bronze

Carrer Clos, 24 • Tel. 973 / 39 11 83 • AGRAMUNT

Gòtic

Els amants de la literatura de gènere –i quan diem literatura de gènere, de fet, la degradem– recordaran la data simbòlica d'aquella nit del 15 de juny de 1816, a dins d'un casalici dels afores de la ciutat de Ginebra. Imagineu-la novel·lesca, aquesta nit fosquívola: udols de llopada, lluna plena i farinosa sota un firmament bròfec, aures espiritistes, ventam arrasador. Perquè aquesta és la data clau en què els erudits, els mitòmans i els lletraferits del món sencer fixen com el moment exacte del naixement de l'anomenada "novel·la gòtica" (malgrat que, en essència, ja havia nascut abans). Tanmateix, direu ara, ¿novel·la gòtica? Sí. Recordem-la vaguement: terror nocturn, castells medievals enrunats, espectres ingràvids, misteris sota una volta, assassinats sangonosos, armadures rovellades... Les claus bàsiques, però, provenien de finals del segle XVIII.

Si recuperéssiu l'esperit d'aquella vesprada –un polsim d'alè romàntic en la foscor i una llum de fanals sota un cel dardejat d'estels...– i, fins i tot, si fantasiegéssiu una mica us semblaria percebre encara les reminiscències d'una ventada que esbandia, glaçada, els carrerons engegats per la claror de la lluna. Va ser aleshores que, en la cambra d'un antic casalot, alguns homes amb casaques daurades fumaven o disputaven per matar l'insomni, una partida de naips. No detureu encara el bull de la imaginació, expandiu fora de vosaltres les figuracions interiors que ha creat la lectura... La casa on aquests homes es reunien –dibuixeu-la amb la inventiva: majestat de pedra, graonada augusta, laberint de passadissos– es deia Vil·la Diodati. ¿Podeu inventar-la voltada d'uns jardins no gaire llunyans del cor dels carrers tortuosos de Ginebra? ¿Podríeu concentrar-vos? Sí? Doncs aquestes imatges que s'es-

vaneixen com un sospir ja us són suficients per recrear l'atmosfera d'aquell paisatge nocturn. Perquè en aquella reunió de Vil·la Diodati un grup d'escriptors es complaïen a divagar i a filosofar i, en definitiva, a imaginar el submón de l'home. ¿Qui són aquests qui enraonen sobre el diví i l'humà?

Aquell vespre uns homes com lord Byron –que va ser qui va proposar la redacció d'una història de terror– o P.B. Shelley o J. W. Polidori, i fins i tot alguna dona com Mary W. Shelley, entre d'altres, van crear una criatura glaçada i quasi satànica. "Quin ésser maneja els ressorts humans? Què se'ns enduu als límits de la vida? ¿Què som de l'un i de l'altre?", es devien preguntar els reunits quan la por els impedia de dormir. No van trigar gens a descobrir-ho perquè aquella mateixa nit, febrerosos i visionaris, van escriure els seus desvaris. Així, per a Polidori aquesta criatura s'anomenava Lord Ruthwen, la maledicció diabòlica del vampir. Per a la senyora Shelley el nom d'aquesta figura tenia ressons germànics: el doctor Frankenstein, el principi de la vida.

Interessem-nos per aquests vampirs que ens va proposar el doctor Polidori. ¿Existeixen, us preguntareu, els vampirs? El primer vampir de novel·la gòtica va ser aquest Lord Ruthwen. Aturem-nos en aquest metge mig anglès, John William Polidori, tan indecís, poruc, encongít, covard, objecte de tantes burles, qui sap si malalt anímicament. Va ser secretari privat de lord Byron, el qual, de tarannà orgullós i fins egòlatra, va aprofitar aquell caràcter apocadís i alienat per avergonyir-lo i humiliar-lo sistemàticament. Sembla, però, que la llavor d'aquell projecte literari –simplement intitulat *El vampir*, potser recollint creences de xucladors de sang que provenien de l'antic Egipte i de Babilònia–

era, diuen, del mateix Byron. Però, escrita al capdavant pel propi Polidori, l'obra es va publicar – potser així ho va voler el doctor– amb el nom de Byron. Aquest, enutjat, va menysprear l'obra i l'autor amb una ganyota de fàstic. Però, ben mirat, ¿potser Polidori, menjat per la rancúnia i el ressentiment, tan sols va concebre l'obra com una venjança literària contra l'home que més odiava? ¿El malvat Ruthwen amagava l'ombra de Byron? No ho sabem de cert. El doctor Polidori no va trigar a desenvolupar una mena de psicosis paranoide, absorbit per la poderosa personalitat del poeta. I, així, quan el fondo neguit se li va fer insuportable es va suïcidar: tenia només vint-i-sis anys i possiblement vanes aspiracions de glòria literària. Podeu imaginar que, en algun moment, el poeta anglès devia somriure, hipòcrita i fent el tifa, amb una guspira als ulls.

Insisteixo: ¿existeixen els vampirs? La realitat ens els recorda. Algú m'ha fet notar que la paraula *vampir* s'utilitza figuradament per designar les persones sense escrúpols que ridiculitzen, exploren o trastornen la gent del seu voltant immediat. Ara mateix us n'adoneu. ¿Els coneixeu de prop, aquests éssers? Els tracteu dia a dia? Els noteu l'estigma malsegur i enganyós en la mirada? O qui sap si veieu aquesta falsa jactància en el vostre propi mirall? Sou vosaltres, els xucladors d'esperits? Penseu-hi detingudament. ¿Heu esdevingut vampirs freds o únicament apassionats vampiritzats? Exploreu-vos el cor. ¿Qui és aquell que us sedueix amb els seus ulls d'aparença amorosa en aquest mateix instant? Sí, ara mateix. Si heu defallit ja no hi sou a temps: tot just el mireu i els ulls us pampalluguegen càndidament i de seguida resteu bocaoberts; després l'escolteu i només se us esbossa un somris babau. Sí, somrieu, beneïtons i badocs, perquè heu caigut en l'embruix de sempre; al capdavant, ja ho sabíeu que no us hi podríeu pas resistir. Al·lucinació? Encís? Possessió?

GRUP ERSA

ASSESSORS

***Els oferim el nostre
ventall de serveis***

ASSESSORIA FISCAL

ASSESSORIA LABORAL

ASSESSORIA COMPTABLE

GESTORIA

GABINET D'ASSEGURANCES

Plus ultra

Compañía Anónima de Seguros y Reaseguros

GABINET D'ENGINYERIA
I ARQUITECTURA

AGENT COL-LABORADOR
BANC SANTANDER

GABINET GESTIÓ IMMOBILIÀRIA

ASOCIACIÓN EUROPEA DE GESTORES Y ADMINISTRADORES INMOBILIARIOS
EUROPEAN ASSOCIATION OF PROPERTY ESTATE AGENTS AND MANAGERS
ASSOCIATION EUROPÉENNE DES DEMARCHEURS IMMOBILIÈRES

AGRAMUNT: Avgda. Marià Jolonch, 23
CERVERA: Avgda. Guissona, 24
GUISSONA: Santa Margarida, 2

Tel. 973 39 16 13
Tel. 973 53 20 29
Tel. 973 55 09 53

Fax 973 39 17 59
Fax 973 53 32 09
Fax 973 55 09 53

10 anys al seu servei

Solitud

El soroll el va treure del son. El trepidant so que emanava incansable de l'interior d'aquell malèfic aparell sols podia significar l'hora de llevar-se. Per enèsima vegada s'havia de llevar a desgrat per a realitzar aquell treball que considerava tan monòton. Estava cansat de saltar del llit a aquelles hores de la matinada i romandre tot el sant dia fins al capvespre dalt d'aquell pedestal contemplant el pas del temps sense fer res. No recordava quan li van oferir aquesta feina ja que en feia molt de temps, d'això. En un principi l'havia trobat força encisadora ja que assegut dalt d'aquell pedestal podia esguardar magnànim tot el món que envoltava.

Tot era ple d'una lluminositat absoluta, una llum que s'escampava per tots els racons de la terra ressaltant esplèndidament tot un infinit de colors. Anhelava palpar aquells colors i sentir en el seu propi cos la tendresa que desprenien. Però no podia, assegut allà dalt se sentia massa llunyà, se sentia sol i abandonat. I un bon dia va decidir que canviaria d'aires. Baixaria d'aquell lloc de solitud i tocaria de peus a terra. Deambularia per tots els racons de la

terra i flairaria amb delicadesa aquells vius colors. Però seria per poca estona, no fos cas que algú el trobés a faltar, cosa que en dubtava.

Així doncs, quan aquell estrident soroll el va arrencar del seu endormiscament va decidir que aquell dia s'agafaria un respir i acompliria el seu somni. Es llevà il·lusionat, però al mateix temps amb una certa preocupació. Estava fent bé de voler marxar d'aquella manera sense dir res a ningú? No hi donà més voltes, no hi estaria gaire, seria un recorregut curtet, ningú se n'assabentaria.

La sensació que va percebre en trepitjar el terra va ser molt diferent a la que s'imaginava quan era allà dalt. Des d'aquell lloc prepotent desitjava amb tot el seu ésser formar part d'aquell gran univers i palpar aquell coloriu que omplia el món. Volia agafar-lo amb les mans i olorar la seva suau fragància. Respirar aquell perfum encisador i deixar-se endur dolçament a través de l'horitzó com una sublim remor. Però aquest anhel tan cobejat s'esvaï en el no-res en el moment de posar els peus a terra, perquè a mesura que s'endinsava en aquell món de màgiques tonalitats una sensació

estranya l'anava seguint els passos i el neguitejava. Quan es girà per a esbrinar què era s'adonà que tot s'havia transformat sobtadament.

Tot era ombrívol i feréstec, no hi havia color, una mena de tel obscur embolcallava el món sencer. Aquells tons vius i radiants s'havien reemplaçat per uns colors foscos i apagats, sense vida. La foscor regnant l'embolcallà amb el seu mantell i s'estremí en sentir el seu tacte gèlid a la pell. «On era la llum, aquella llum radiant i incandescent?» –es preguntà–. Quan era dalt del pedestal tot el món era cobert d'una gran lluminositat. Hi havia alegria, no en tota la seva plenitud, però sí en gran mesura. Ara sols hi havia tristesa, una tristesa gèlida i apagada perquè tot el que l'envoltava s'havia transformat en un mar de glaç i es trobava arraulit enmig de l'obscuritat. Alçà els ulls cap al cel buscant la font de la llum i no la va trobar. Durant llarga estona l'estigué cercant en totes les direccions amunt i avall, però sols hi trobava una gran buidor, fins que a la fi va comprendre que era ell qui irradiava aquella llum. Ell era la font de la felicitat, de l'alegria. A partir d'aquell moment no es va sentir més sol, perquè des de dalt del pedestal expandia tota la seva llum al món sencer.

J. Pijuan

Mestres Torronaires des de l'any 1902

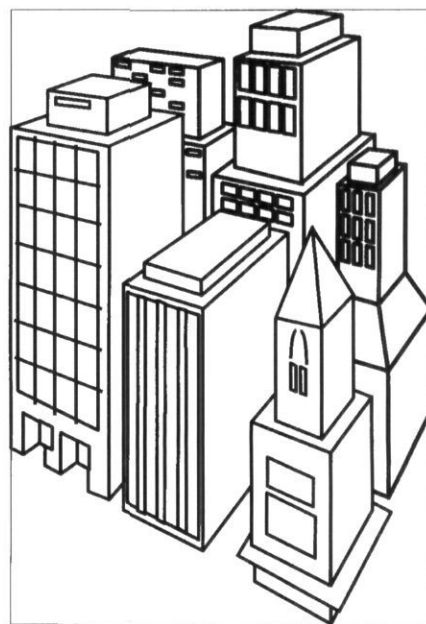
**ELABORACIÓ ARTESANA
DE TORRONS, MASSAPANS
I XOCOLATA A LA PEDRA
D'ALTA QUALITAT**

Botigues: Ctra. Cervera, s/n. Tel. 973 39 00 36
Avgda. M. Jolonch, 51 Fax 973 39 06 90
Obrador: Ctra. Cervera, s/n. **AGRAMUNT - L'Urgell**

GRUP ERSA

GESTORS IMMOBILIARIS

*Si li urgeix vendre
o llogar el seu
PIS • CASA • LOCAL*

TRUQUI'NS 973 39 16 13

**Necessitem pisos, cases i locals a Agramunt i rodalies
per atendre la nostra cartera de clients.**

GRUP ERSA

El millor tracte

Avgda. Marià Jolonch, 23
25310 AGRAMUNT

La campana Dou (Recreació històrica)

L'església prioral de Santa Cecília, romànica, tenia un cimbori que s'aixecava al creuer, davant del presbiteri, sostingut per quatre grans pilars. Aquest cimbori es convertia en un esvelt campanar octogonal que s'alçava orgullós sobre els teulats de l'església i el Palau Prioral. A cada cara portava un finestral de mig punt, geminat, llevat a la del sud-oest que havia estat cegat amb maons de forma matussera. Els seus murs tenien com a única decoració quatre arquacions cegues arran de la cornisa i dues lesenes que les emmarcaven per les cantonades. Sis campanes, una de grossa i cinc de mitjanes, penjaven a les obertures. La més famosa de totes pel seu so viu i brillant era una de mitjana, la Dou, que es trobava al finestral de llevant.

La campana Dou feia quatre pams i un dit d'alçada, i onze pams i mig de circumferència. Una faixa amb relleus d'elements florals l'envoltava per la part superior, la qual contenia quatre escuts orientats als punts cardinals: l'escut que mirava a orient portava la imatge de la Mare de Déu i el Nen; d'occident la imatge del Crist crucificat; a l'escut del migdia l'arcàngel Sant Miquel aixafava el dimoni amb els peus i li clavava una llança a la boca; mentre que al de tramuntana hi havia la imatge de Santa Bàrbara. Sota el Crist crucificat, també dins un escut, Sant Jordi muntat a cavall trepitjava un drac ferotge. Damunt aquesta faixa una inscripció resseguia tot el perímetre: "IESSUS, ECCE CRUCEM DOMINI NOSTRI IESU CHRISTI FUGITE PARTES. MDXLV." Era la data de la seva fosa. La coneixença d'aquesta campana també li venia perquè solia tocar sola, miraculosament, quan s'apropava alguna desgràcia.

In Dei nomine. Amen. Die vigesimo mensis february anno a Nativitate Domini millesimo sexcentesimo quatragesimo octavo.

Ego Josephus Serradell et de Gualdo, Notari de la curia eclesiàstica de l'Il·lustre Senyor Josep de Jalpí i Julià, per la gràcia

de Déu i de la Santa Església Romana, Prior del monestir de la Santa Cecília, etc. Faig constar que en el dia d'avui compareixen davant meu mossèn Antoni Serradell, mossèn Joan Toar i mossèn Pere Joan Molner, canonges del dit monestir i manifesten:

Primo, que el propassat dia 25 de novembre de l'any del Senyor de 1647, a quarts d'onze de la nit, quan ja estaven retirats als seus dormitoris, van sentir com la campana Dou donava set o vuit batallades molt fortes, en les quals semblava que el batall rebotava sobre la campana. Manifesten que es van aixecar espantats i amb un llum varen baixar corrent cap a l'església per la porta del transepte que comunica amb el Monestir. En obrir la porta van poder observar com la corda encara es fimbregava. Després varen resseguir tota l'església i el campanar no hi havia ningú i les portes eren tancades per dins.

Item, mossèn Pere Joan Molner, manifestava que el propassar dissabte, 18 de febrer, a quarts de sis de la tarda quan el sol anava a la posta, es trobava al claustre del Monestir i de nou la campana Dou va tocar dues vegades, en aquest cas batallades lentes i tristes. Ell mateix va tornar a entrar a l'església i va comprovar que no hi havia ningú.

Item, manifesten els tres testimonis que trobant-se al menjador, sopant, a quarts de vuit del vespre del mateix dia, de nou va tornar a tocar la dita campana dues batallades fosques, fúnebres i torbadores. Mes tard, a les nou tocases, va donar dues batallades més sense que l'hagués accionat ningú, com van comprovar cada vegada.

I perquè consti, i a petició de l'Il·lustre Prior, ho signo i rubrico Jo, Josep Serradell Notari abans esmentat.

De fet la campana Dou havia tocat almenys dues vegades més d'ençà el mes de juny de 1640 sense que n'hagués quedat constància escrita. Com que aquestes batallades miraculoses no presagiaven res de bo, segurament pestes i desgràcies, el

Prior va manar que tots els preveres de la diòcesis, als respectius pobles, fessin pregàries i processons suplicant a Déu Nostre Senyor clemència i que s'aplaqués la Divina Justícia que anunciava mals presagis pel Priorat i tot el Principat. La més gran celebració la féu el doctor Jalpí a l'església col·legiada de Santa Cecília amb una missa solemne, sermó i amb l'assistència de tot el clergat i poble de la vila i veïnat. Les pregàries van calmar la ira de Déu i la campana Dou no va tornar a tocar.

Havien passat quatre anys menys vint-i-vuit dies dels fets relatats, era el dia de Sant Sebastià de 1653, festa grossa a la vila i al monestir de Santa Cecília. S'inicià a les vuit del matí la solemne processó presidida pel prior Jalpí, que havia de pujar fins a l'ermita del sant, situada costa amunt, a la Coscollera, a mitja hora del poble. Les sis campanes es posaren a aventar en senyal de festa. Una forta tempesta d'aigua-neu i vent va aturar la comitiva, la qual es va veure obligada a corre-cuita a dirigir-se enmig de la borrasca cap a la capella de Sant Benet, situada a la plaça Major de la vila. A mig camí, just quan passaven per davant de la font del portal de Ponent, el dringar lluent i metàl·lic de la Dou es va tornar de cop sord i fosc. Molta gent se'n va adonar, però entre la pluja i l'amentar de les altres cinc campanes no van atinar el que havia passat. Entre l'escalfor de les batallades, la humitat i segurament que l'amentador, maldestre, l'havia tocat amb el jersei de llana, s'havia asclada. La notícia es va saber del cert cap a les deu, en sortir de l'ofici religiós, i va causar una gran tristesa a la gent de la vila i de tot el Priorat. El 1656 la Dou es tornà a fondre i del seu metall se'n va fer una nova campana.

Les desgràcies que presagiaven les batallades miraculoses de la campana Dou feia temps que es patien al Priorat i a tot el Principat de Catalunya, ja que des del 6 de juny de 1640 la Generalitat, aliada amb el rei de França, estava en guerra amb Felip de Castella i els seus terços per fer-los fora del país. Per cert, el prior Josep Jalpí era perseguit per les autoritats catalanes puix era un dels més importants aliats del monarca espanyol.

FUTBOL VETERANS D'AGRAMUNT

L'agrupació d'amics del Club de Futbol Veterans d'Agramunt està format per una colla d'exjugadors de futbol, la majoria exjugadors de l'Agramunt, i entre tots fan un equip que gaudeix cada dissabte a la tarda de la pràctica del futbol.

Aquesta temporada 98-99 es juga la lliga número 19 amb el nom "Torneig Terraferma" i que compta amb la participació de 14 equips, tots ells de la província de Lleida excepte Calaf. Després de la jornada 18 el líder és l'Agramunt, amb 40 punts i un partit menys, 13 partits guanyats, 1 d'empatat i 3 de perduts. Amb 60 gols a favor i 30 en contra.

Volem agrair especialment a les següents entitats de la vila que molt amablement han col·laborat econòmicament que el Club Futbol Veterans d'Agramunt tiri endavant i passegi orgullosament per tota la província el bon nom d'Agramunt i també l'esperit esportiu, noble i campió.

Gestoria Feixa, Tendals Sangrà, Autocars Agramunt, Hotel Restaurant Blanc i Negre, Banco de Santander, Clínica Dental Freixes Corrales, Pub Mai Tant, Pintura i Decoració Paccitti Caralps, Autoescoles Martí, Hotel Kipps, Teixits Garrabou, Excavacions i Transport Fitó, Centre de Rehabilitació d'Agramunt, Àlex Esports i Pub Surti Surat de Cervera.

La Junta

RESULTATS I CLASSIFICACIÓ

RESULTATS	Jornada 18						
Miralcamp - La Seu	5-1						
Agramunt - Butsènit	Ajornat						
Linyola - Castellserà	0-1						
Oliana - Bar Canaletes	2-2						
Oliver's Bar - Fondarella	0-0						
Anfisa - Camarasa	1-0						
Calaf - Torregrossa	Ajornat						
CLASSIFICACIÓ	J	G	E	P	GF	GC	PT
Agramunt	17	13	1	3	60	30	40
Anfisa	18	11	5	2	67	40	38
Camarasa	16	10	1	5	35	21	31
Oliver's Bar	17	9	3	5	31	28	29
Butsènit	17	8	4	5	29	28	28
Oliana	14	6	7	2	30	21	25
La Seu	16	7	2	7	41	38	23
Linyola	16	7	1	8	46	31	22
Fondarella	17	5	4	8	30	49	18
Castellserà	16	5	3	9	24	24	18
Torregrossa	14	5	2	7	33	34	17
Calaf	14	4	2	8	25	37	14
Miralcamp	18	4	2	12	23	53	14
Bar Canaletes	16	2	1	13	30	59	7

CLUB HANDBOL AGRAMUNT (C.H.A.)

SECCIÓ D'HANDBOL

Cadet Femení

Resultats:

20/2/99 H. Guissona - Agramunt 4 - 25

Juvenil Masculí

Resultats:

30/1/99 Agramunt - Calella 43 - 10
7/2/99 B.M. Pau Casals - Agramunt 27 - 23
14/2/99 Agramunt - H. Sant Joan Despí 40 - 16
20/2/99 Agramunt - C.H.R. Cornellà 32 - 28

Sènior Femení

Resultats:

7/2/99 H. Guissona - Agramunt 7 - 12

Aquest mes caldria ressaltar la classificació de l'equip **sènior femení** per poder jugar en la fase ascens a primera catalana.

Com molts aficionats sabreu, en aquesta fase d'ascens hi participen equips amb molt bon nivell d'handbol, podem gaudir doncs de bons partits, per això el Club Handbol Agramunt us convida a animar les nostres jugadores i a encoratjar-les en aquesta dura competició.

Fase Ascens a la 1a Catalana

20/2/99 Manyanet H.C. - Agramunt 20 - 9

Sènior Masculí

Resultats:

30/1/99 Agramunt - B. M. Calella 38 - 13
7/2/99 B. M. Pau Casals - Agramunt 20 - 29
14/2/99 Agramunt - H. Sant Joan Despí 18 - 20
20/2/99 Agramunt - C. H. R. Cornellà 25 - 25

C.H.A.

Club Billar Agramunt

Joan Llurba, Ramon Penella, Lluís Pagano i Miquel Ripoll campions socials en la modalitat lliure

En la recent estrenada i flamant sala de billars del Casal Agramuntí, en un ambient molt amigable i distès durant els mesos de gener i febrer s'ha disputat el Campionat Social de la modalitat lliure, el qual ha tingut els següents resultats:

1a Categoria: 1r Joan Llurba 12 punts; 2n Josep M. Cuñat 10 p.; 3r Ramon Coscollola 8 p.; 4t Jean M. Rovenne 8 p.; 5è Jesús Martín 6 p.; 6è Joan Viladomat 4 p.; 7è Deudat Pont 4 p.; 8è Nicomedes Verdejo 4 p.

De res no li va servir al Josep M. Cuñat guanyar l'última partida enfront de Joan Llurba, en haver perdut abans dues partides contra rivals, en teoria, inferiors. Molt disputada fou la lluita pel tercer lloc en què finalment Ramon Coscollola s'imposà a Jean M. Rovenne mercès a la seva millor mitjana general. També fou molt renyida la lluita en la part baixa de la classificació amb tres jugadors empatats a 4 punts.

2a Categoria: 1r Ramon Penella 10 punts; 2n Miquel Noguera 6 p.; 3r Carles Siles 4 p.; 4t Josep M. Canosa 4 p.; 5è Josep M. Ribó 4 p.; 6è Ramon Vilalta 0 p.

En aquesta categoria Ramon Penella ha acabat invicte, imposant-se amb total autoritat als seus rivals i ha aconseguit un més que merescut ascens de categoria. El Ramon ha estat el jugador que més ha progressat en aquest darrer any i si continua en aquesta línia de ben segur que l'any vinent farà un digne paper a 1a categoria.

3a Categoria: 1r Lluís Pagano 14

punts; 2n Rossend Badia 10 p.; 3r Mateu Escolà 8 p.; 4t Pasqual Castellà 8 p.; 5è Joan Ribalta 6 p.; 6è Miquel Palomino 4 p.; 7è Francesc X. Noró 4 p.; 8è Joan Pampalona 2 p.

Lluís Pagano també acabà el campionat invicte i ascendeix a 2a categoria que és on per joc li correspon jugar. Cal destacar també l'excel·lent campionat realitzat per Mateu Escolà en la seva primera participació, el qual acabà ocupant un meritori tercer lloc, darrere de Rossend Badia i superant per dues caramboles a Pasqual Castellà que ocupà el quart lloc.

4a Categoria: 1r Miquel Ripoll 16 punts; 2n Josep Figuera 15 p.; 3r Miquel Pla 14 p.; 4t Jaume Pla 12 p.; 5è Pere Boncompte 9 p.; 6è Josep L. Marina 7 p.; 7è Gener Romeu 7 p.; 8è Francesc Ros 6 p.; 9è Agustí Gili 4 p.;

10è Lluís Roig 0 p.

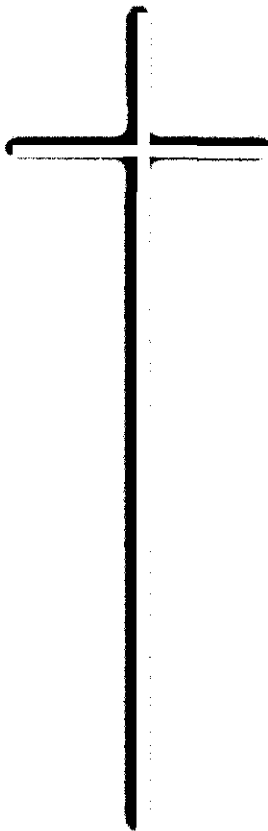
Aquest ha estat el primer campionat per a molts participants d'aquesta categoria, on la lluita pels primers llocs ha estat molt aferrissada. A la fi fou Miquel Ripoll d'Almenara qui s'acabà imposant per davant de Josep Figuera (Manetes). Miquel Pla acabà en tercer lloc demostrant una tècnica que a mica que s'entreni li ha de donar millors resultats en el futur. Cal destacar també l'actuació de dos ex-socis tornats al Club com són Jaume Pla i Pere Boncompte que han fet també un bon campionat.

Esperem anar-vos donant noves informacions i alhora animem tothom a participar d'aquest captivant esport de saló en aquesta esplèndida sala.

Pere Mora

Foto: Club Billar

*Romandrà entre nosaltres
la teva fragància
la teva olor
la teva paraula
la teva escalfor.*

*Romandrà entre nosaltres
la teva alegria
la teva simpatia.*

*I com una melodia
colpirà la nostra oïda.
Et recordarem per la teva lleialtat
per la teva sinceritat
per la teva catalanitat.*

*I quan escrigui versos
pensaré en tu
perquè m'has ajudat
a fruit de l'olor de la terra molla
després d'una tempesta,
perquè escalfaràs en la distància
la meva ànima testa,
perquè amb la teva sensibilitat
has dibuixat també la meva emotivitat
perquè també has estat una part d'ella...*

*Romandrà entre nosaltres
el teu record
la teva paraula
el teu amor.*

NÚRIA

Pregueu a Déu per l'ànima de

Ramon Casals i Fornells

que morí cristianament el dia 7 de febrer de 1999,
a l'edat de 59 anys, confortat amb els Sants Sagraments.

A.C.S.

Els seus apenats: mare, Anna; padrina, Cecília; oncles, cosins i altres familiars, us demanen una oració per l'etern descans de la seva ànima.

La família agraeix les mostres de condol rebudes.

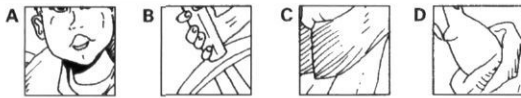
Agramunt, febrer de 1999

Amenitats

(Coordina Rosa Maria Sera)

COORDENADES

Quin dels quatre quadrats de baix correspon a un dels quadradets del dibuix gran?

PAS AL REI

Començant per la síl·laba on assenyalava la fletxa, i fent el moviment del REI als escacs, trobareu un refrany català.

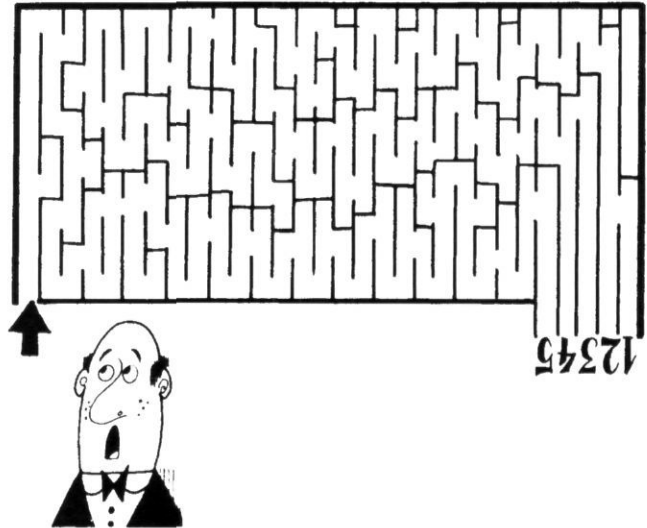
Llau	i	de	vat
ques	rat	ca	do
de	va	ben	nes,
ba	i	mal	tre
llat	tre	pit	jat.

Solució al SALT DE CAVALL,
per P. R.:

Llaurat de vaques i cavat de dones,
mal treballat i ben trepitjat.

LABERINT

Entrant per on assenyalava la fletxa, ¿per quin carrer numerat sortirà aquest senyor?

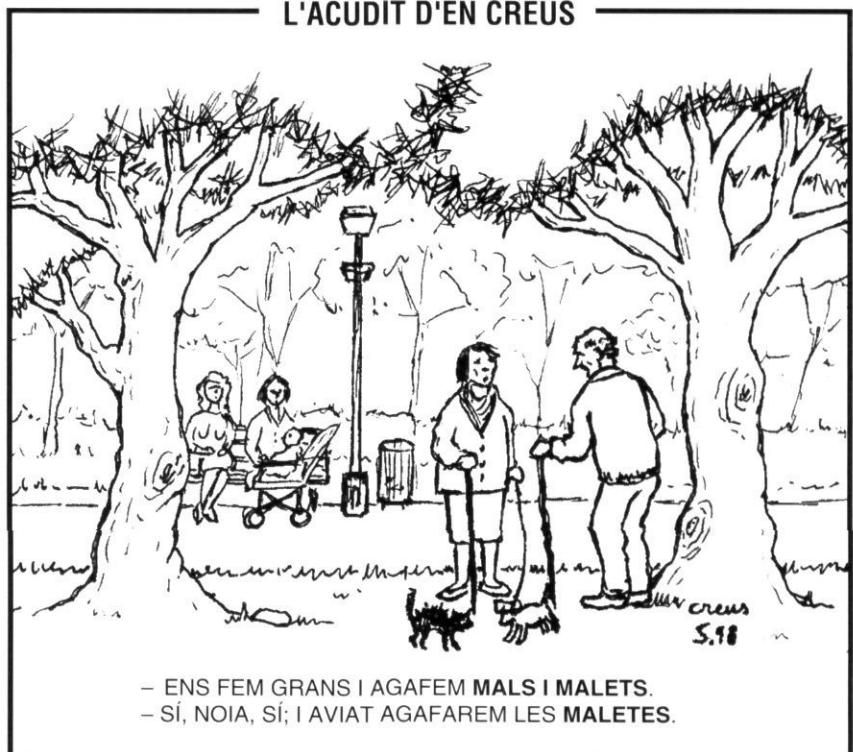
Solució a les COORDENADES:

El quadrat B.

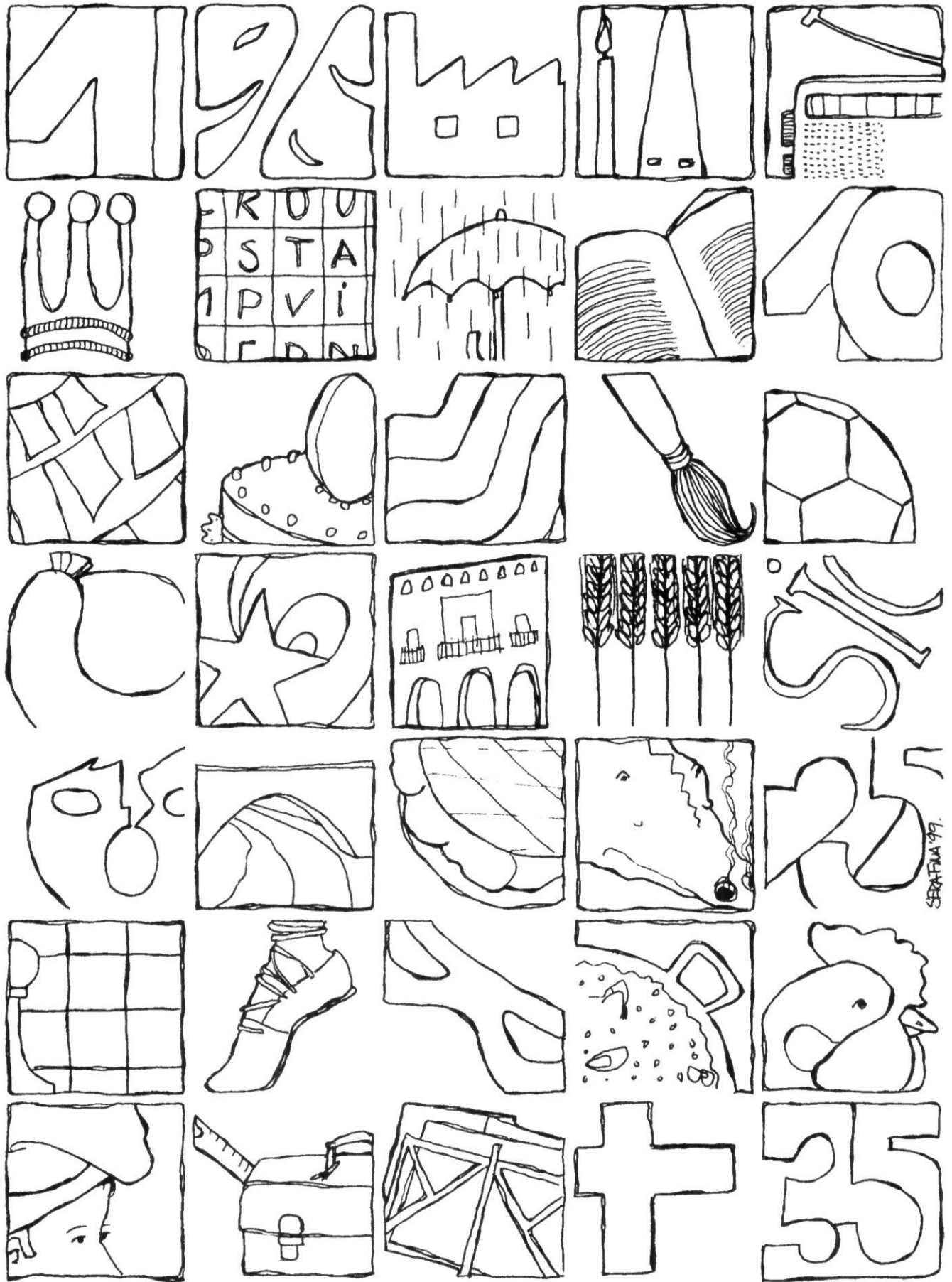
Solució al LABERINT:

El 5.

L'ACUDIT D'EN CREUS

- ENS FEM GRANS I AGAFEM MALS I MALETS.
- SÍ, NOIA, SÍ; I AVIAT AGAFAREM LES MALETES.

SERAFINA '97

Imatges d'ahir

J. Bertran

Foto cedida per Pere Mora

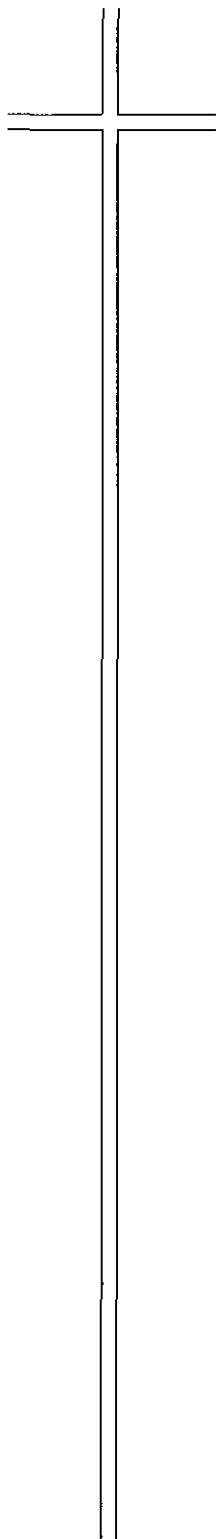
La IMATGE superior és una «foto incògnita» que publiquem amb la intenció que els lectors ens ajudin a treure'n l'entrellat. La fotografia va ser feta a l'estació de Tàrrega. L'autocar, tal com indica el seu nom, era de Guissona i un dels trajectes que feia era d'Agramunt a Tàrrega. Al sostre porta l'escut d'un Centre Excursionista d'Agramunt. Dels viatgers no n'hem sabut identificar cap. Esperem la seva col·laboració.

Al costat reproduïm l'escut del Centre Excursionista d'Agramunt de l'any 1933, que estava estampat darrere la foto.

Foto cedida per
Jaume Farreny

Aquesta IMATGE té gairebé 50 anys. La fotografia correspon a una sessió de sardanes de la Festa Major de 1949, concretament del dia 12 de setembre. Petits, joves i grans feien rotllana en una època molt més difícil que l'actual.

*Només en Déu reposa la meua ànima
d'Ell em ve la salvació.
Només Ell és la roca que em salva
el castell on em trobo segur.*

Salm 62

*Que en són d'amables les vostres mansions
YAHVEH. Déu de l'univers!
Feliços els qui habiten
a casa vostra
us lloen per sempre!*

Salm 84

Pregueu a Déu per l'ànima de

Dolors Vicens i Carbonell

Missionera de la Immaculada Concepció

qui descansa en la pau del Senyor
des del dia 25 de gener de 1999,
a l'edat de 86 anys.

A.C.S.

Barcelona, gener de 1999

Grup Municipal Socialista d'Agramunt

la lluernia

Estem segurs que si des de l'Ajuntament es tingués un mirament més exquisit dels conciutadans, l'equip de govern s'hauria mogut per polsar els ànims alterats de molta gent que es queixa dels repetits i allargats talls de llum que no se sap ben bé per què es produeixen, encara que tothom sospita que passa per la deixadesa de la companyia que és en darrer terme qui ha de tenir les instal·lacions correctament adaptades.

L'Ajuntament, en tant que administració més propera al ciutadà, caldria que s'interessés pels continus talls de corrent elèctric que darrerament es produeixen.

Els talls de llum sense avisar, per avaries, no s'expliquen més que per una falta de previsió que per una altra cosa. La reincidència d'aquest fet, que va començar a mitjans de novembre i que s'ha vingut repetint periòdicament, la darrera vegada l'últim divendres de febrer, amb les conseqüents molèsties als veïns provoca estupor per la indefensió en què ens trobem i la falta de protecció de qui se suposa ha de vetllar pels interessos del poble. Esperàvem una nota de reprovació de part de l'Ajuntament i que es fessin els passos pertinents per resoldre-ho o almenys que la companyia es veiés obligada a donar una resposta que no es limités a la simple excusa com la que ha exposat a petició d'uns particulars. No es pot acceptar que es resolgui amb una

explicació que es culpabilitza a unes terceres persones ja que encara deixa més malparada la companyia perquè, on estan les previsions que se suposa que ha de tenir?

Continuem patint el poder fiscalitzador, i no només en el sentit econòmic, de qui té els ressorts del poder municipal. Ja s'entén que volem dir que si no estàs amb ells estàs en contra seu. I no és cert. Encara que sembli que estiguin reclosos en una fortalesa inexpugnable, tard o d'hora es produirà un relleu, tot té un límit. La seva omnipresència i el recel amb què ens miren a tota l'oposició s'ha d'acabar i en això confiem de la voluntat ciutadana que se n'adoni que convé un canvi.

Una cosa tan senzilla com ensenyar a un regidor el tipus de contracte que s'ha fet per dur a terme el projecte d'enllumenat d'un carrer, ha suposat una nova evasiva perquè faltava el vist-i-plau del Sr. Alcalde.

A tall d'exemple només volem recollir el que ha passat a rel de la petició d'un regidor nostre per conèixer el projecte redactat per canviar l'enllumenat de l'av. Comtes d'Urgell. Amb tot el dret del món, expliqueu-nos què ha de fer un regidor si no vetllar pel que li han encomanat els seus electors? Doncs en el decurs de la nostra missió en interrogar quin sistema de contractes s'ha fet se'ns treuen de sobre amb excuses de mal pagador anunciant-nos que s'ha de sol·licitar mitjançant una instància al Sr.

Alcalde. No és estrany que hom es queixi de l'excessiva burocràcia si inclús a un regidor se li posen tota mena de traves. Si els demanes transparència se les empesquen per no voler ensenyar el que justament podem exigir. És trist que no es comportin com uns veritables demòcrates.

I d'urbanisme, que n'hem de dir? Ens temem que les decisions que es prenen, sense consultar com ja dèiem en l'anterior paràgraf, ens portaran a un cul de sac. Probablement aquests darrers temps estan hipotecant el futur urbanístic de la població. I no parlem de temes menors sinó del desllorigador que ha de donar sortida a l'expansió de nous vials per Agramunt. Hi ha zones de la població que tenen un traçat que ja veurem els futurs consistoris com aconsegueixen redreçar-ho.

Malgrat tot volem ser optimistes i confiem que el malestar que es detecta en molts sectors socials del poble es canalitzi per la via de saber escollir uns representants que de veritat renovin la imatge anquilosada i carregada d'interessos de l'actual grup governant.

No ens ha semblat bé que s'usin mètodes encastats en l'anònimat per atacar l'actual equip de govern. No ens ha de fer por dir les coses a la cara si estem carregats de raó.

I amb això creiem que nosaltres volem representar aquests anhels de canvi i ho manifestem amb claredat i sense notes anònimes de les quals en reprovem l'estil com les que van arribar a les nostres mans a començaments de febrer. No és el nostre estil i en això sí que ens mostrem crítics. Les coses s'han de dir a la cara i amb l'orgull d'estar posseïts per la raó.

Ramon Solé i Roig

que morí a Alentorn el dia 21 de febrer
de 1999, a l'edat de 62 anys.

* * *

Ramon, gràcies pels bons moments que hem
passat amb tu.

Tota la família que t'hem estimat tant,
no t'oblidarà mai.

*Trobarem a faltar la teva
dolça companyia*

Pau Calvet i Ferré

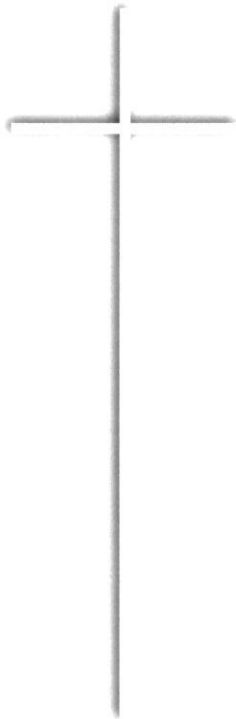
*ha pujat al Cel el dia 17 de febrer
de 1999, a l'edat de 5 anys.*

* *

*Els seus apenats: pares, Xavier i Ceresita;
germans, Bernat i Júlia; avis, oncles, cosins,
amics i altres familiars el mantindran sempre
viu en el seu record.*

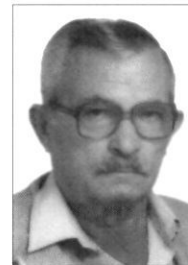
La família agraeix les mostres de condol rebudes.

Agramunt, febrer de 1999

*Digueu-me quin prodigi
fa la tarda tan dolça
i tan intensa alhora,
i a quin prat o quin núvol
he d'adscriure el meu goig;
perquè em sé perdurable
en les coses que em volten,
i sé que algú, en el temps,
servarà el meu record.*

Miquel Martí i Pol

Preguem a Déu per

Sebastià Bordes i Balust

qui morí cristianament el dia 1 de març de 1999, a l'edat de 74 anys,
havent rebut els Sants Sagraments i la Unció de Malalts.

E. P. R.

Els seus apenats: esposa, Anna Figuera i Vilanou; fills, fills polítics, néts, cunyats, nebots,
cosins i família tota us agrairà que el tingueu present en les vostres pregàries.

La família agraeix les mostres de condol rebudes.

Agramunt, març de 1999

L'Ajuntament informa

Comissió de Govern, 26-1-99

OCUPACIÓ VIA PÚBLICA AMB TAULES I CADIRES

S'acordà autoritzar l'ocupació de la via pública amb taules i cadires al titular de l'establiment que seguidament s'indica, així com el lloc d'ubicació:

Titular establiment	Via pública	Taules	Cadires
Jordi Inglés i Solé	Plaça del Pou, 4	8	24

– Aquesta ocupació de la via pública s'autoritza des de l'1 de maig fins al 30 d'octubre de 1999.

Jordi Inglés i Solé	Plaça del Pou, 4	3	–
---------------------	------------------	---	---

– Aquesta ocupació de la via pública s'autoritza des de l'1 de gener fins al 30 d'abril, i des de l'1 de novembre fins al 31 de desembre de 1999.

Tanmateix, es van establir les condicions d'ocupació de la via pública.

ACTIVITATS CLASSIFICADES

Es van informar favorablement les següents activitats classificades:

– Sra. Maria del Remei Solans i Antonijuan, en sol·licitud de Llicència Municipal per instal·lar en la partida Regué (Polígon 1 Parcel·la 57), una granja porcina.

– Sr. Ezequiel Rufes i Aragoncillo, en nom d'EMIROs, SA, en sol·licitud de Llicència Municipal per instal·lar en el Carrer del Camí Vell de Tàrrega, núm. 15, d'aquesta localitat, una activitat dedicada a comerç al menor de tota classe de maquinària i construcció de carrosses per a vehicles automòbils i remolcs.

– Sra. Montserrat Mercè i Jorba, en sol·licitud de Llicència Municipal per instal·lar en la partida Quadres (Polígon 15 Parcel·la 79) d'aquest terme municipal, una granja porcina.

– Sr. Ramon Ribó i Pané, en sol·licitud de Llicència Municipal per instal·lar en la partida Almenara Baixa (Polígon 15 Parcel·la 14) d'aquest terme municipal, una granja de vedells.

CERTIFICACIÓ

Es va aprovar la Certificació número 1 i única, de les obres de pavimentació parcial de la Ronda dels Comtes d'Urgell, lliurada per l'Arquitecte Municipal i executades per l'empresa M. y J. Gruas, SA., per un import de 500.065 PTA.

SERVEI DE BAR FESTA MAJOR 1999

Es va autoritzar a l'Associació Juvenil "Penya Cloro" a la realització del servei de bar de la festa major de 1999.

ESTUDI GEOTÈCNIC

S'acordà contractar a l'empresa ICEC, SL., per a la realització d'un estudi geotècnic amb un total de sis perforacions d'uns 9 metres, en el solar de propietat municipal situat al Carrer de la Sabateria de Baix. Així com la seva despesa que ascendeix a la quantitat de 546.256 PTA, que seran a càrrec del vigent pressupost de 1999.

SERVEI DE SEGURETAT FESTA DE CARNAVAL

S'acordà contractar a l'empresa Seguritas Seguridad España, SA, per a la realització del servei de seguretat de les diferents activitats de la festa de carnaval de 1999, el dia 13 de febrer, aprovant-se així mateix la despesa que ascendeix a la quantitat de 87.603 PTA,

que seran a càrrec del vigent pressupost de 1999.

ASSEMBLEA LOCAL DE LA CREU ROJA

S'acordà concedir a l'Assemblea Local de la Creu Roja, un ajut econòmic per import de 500.000 PTA, per les despeses d'adquisició i adequació de la seva seu social, les quals seran a càrrec del vigent pressupost de 1999.

Comissió de Govern, 2-2-99

PLA DE CAMINS

S'acordà indicar al plànol del terme municipal d'Agramunt el camins rals, així com efectuar un llistat amb l'ordre de prioritats per procedir al seu arranjament.

SOL·LICITUD SUBVENCIÓ EQUIPAMENT CULTURAL: Teatre del Casal Agramuntí

S'acordà acudir al programa d'ajuts per equipaments culturals de la Fundació Pública Institut d'Estudis Ilerdencs, corresponent a l'exercici de 1999, amb l'obra denominada: "Arranjament de la sala Teatre del Casal Agramuntí", sol·licitant un ajut econòmic de 4.000.000 PTA.

Tanmateix, s'aprovà el pressupost d'execució per contracta, redactat mitjançant projecte tècnic pels Serveis Tècnics Municipals, que ascendeix a la quantitat de 20.000.000 PTA.

SOL·LICITUD SUBVENCIÓ RESTAURACIÓ PATRIMONI ARQUITECTÒNIC: Façanes Edifici Ajuntament

S'acordà acudir al programa d'ajuts per a la restauració del patrimoni arquitectònic i béns culturals de la Fundació Pública Institut d'Estudis Ilerdencs corresponent a l'exercici de 1999, amb l'obra denominada: "Restauració de les façanes principal i lateral de l'edifici de l'Ajuntament d'Agramunt" 2a. fase, considerat com a patrimoni arquitectònic, sol·licitant un ajut econòmic de 3.000.000 PTA.

RECONeixEMENT DE TRIENNIS

S'aprovà el reconeixement dels serveis prestats pel Sr. Raül Ripoll i Bori com a Auxiliar Administratiu en règim laboral i per tant els triennis corresponents. I el reconeixement del grau corresponent a la plaça d'Auxiliar Administratiu establerta a la plantilla de personal de l'Ajuntament.

Substitució del pont sobre el riu Sió al costat del Pont de Ferro.

ADQUISICIÓ DUPLICADORA

S'acordà adquirir a l'empresa Camps Montalà, SL. una duplicadora Risograph model TR-1530, i l'aprovació de la seva despesa que ascendeix a la quantitat de 638.000 PTA, que seran a càrrec del vigent pressupost de 1999.

ADQUISICIÓ MATERIAL INFORMÀTIC

Es va prendre l'acord d'adquirir a l'empresa Ricomak, SA de Lleida, un aparell ordinador CPU PENII MULTIMEDIA i una impressora EPL-5700 LASER EPSON, i s'aprovà la despesa dels mateixos que ascendeix a la quantitat de 302.667 PTA, que seran a càrrec del vigent pressupost de 1999.

EXPOSICIÓ I CONFERÈNCIA AMICAL DE MAUTHAUSEN

Es van aprovar les despeses de muntatge de l'exposició i conferència *Amical de Mauthausen* i els desplaçaments, que ascendeixen a la quantitat de 28.060 PTA.

Comissió de Govern, 9-2-99

ACTIVITAT CLASSIFICADA

Atès l'escrit presentat per l'empresa de Ros Roca, SA, divisió Indox, en petició de llicència municipal per realitzar una activitat industrial consistent en treballs de caldereria d'acer inoxidable i alumini per a la construcció de cisternes per al transport de líquids, en unes naus existents en un terreny situat entre el Carrer del Control i la Ronda dels Comtes d'Urgell.

Vist l'informe dels Serveis Tècnics Municipals, núm. 9925, de data 5-2-1999, que copiat literalment diu el següent:

"Aquests serveis tècnics i en relació amb la sol·licitud presentada per Ros Roca, SA divisió Indox, per tal d'instal·lar una activitat industrial consistent en treballs de caldereria, d'acer inoxidable i alumini per a la construcció de cisternes per al transport de líquids i "pulvurulentos", en unes naus existents en un terreny que va des del Carrer del Control fins a la Ronda dels Comtes d'Urgell, segons documentació gràfica que s'acompanya

INFORMEN:

A) SITUACIÓ URBANÍSTICA SEGONS NORMES SUBSIDIÀRIES VIGENTS.

1. Sòl, urbà, comprés dins de la Unitat d'Actuació U.A.1 Passeig de Balaguer.

2. La Unitat d'Actuació no està desenvolupada.

3. Els terrenys afectats per la petició, estan inclosos dins la zona I.1 Illes de Pati Interior (PB+2P).

4. Les edificacions existents no estan afectades per la vialitat, entretant que la globalitat dels terrenys es troben afectats per vialitat i verd públic per la part del Carrer Control.

5. La totalitat dels terrenys estaran inclosos en una futura reparcel·lació del sector, una vegada es desenvolupi la Unitat d'Actuació, als efectes d'una justa distribució de beneficis i càrregues.

B) SITUACIÓ ACTUAL I PROPOSTA D'ACTUACIÓ PER PART DE LA PROPIETAT.

1. Terreny de 2.596 m² (segons croquis que s'adjunta) amb dues edificacions aparellades de 540 m² construïdes cadascuna. Construcció d'una planta tipus magatzem industrial.

2. Actualment no hi ha cap ús especificat afecte a activitat alguna.

3. De la inspecció ocular de l'edifici s'ha constatat l'existència de clavegueram i baixa tensió, desconeixent-se la d'aigua potable.

4. Els vials actuals d'accés a les edificacions són la Ronda dels Comtes d'Urgell pel costat nord i el Carrer del Control pel límit sud, entretant un vial sense urbanitzar es fa servir d'accés interior a les naus.

5. Es proposa la ubicació en les edificacions indicades en l'apartat 1, d'una activitat descrita en l'encapçalament del present informe, sol·licitant a l'Ajuntament el subministrament d'electricitat i d'aigua potable.

C) CONSIDERACIONS A LA PROPOSTA.

1. La situació urbanística del sector fa que per tal de tramitar la sol·licitud presentada s'hagi de demanar un informe previ a la Comissió d'Urbanisme de Lleida, per tal de determinar la compatibilitat d'usos amb les previsions futures de desenvolupament de l'U.A.1. (segons l'art. 91.2 del DL. 1/1990) i d'acord amb el corresponent Projecte d'Activitat que servirà de document base per a les determinacions a prendre.

2. En tot cas la llicència serà de caràcter provisional i amb les limitacions i indicacions del mateix art. 91.2 del DL. 1/1990.

3. Pel que fa a les xarxes de serveis ha de ser la propietat la que es faci càrrec de la seva execució d'acord amb l'art. 120 del DL. 1/1990 i l'art. 40 del RGU, tot seguint les indicacions dels serveis tècnics municipals i les de les companyies subministradores, tenint en compte que la situació urbanística del sector no permetrà una actuació definitiva de les mateixes."

La Comissió Municipal de Govern, per unanimitat, acordà:

Primer.- Aprovar en tots els seus punts l'informe tècnic núm. 9925, de data 05-02-1999.

Segon.- Comunicar-ho als interessats, als efectes de presentació del corresponent projecte tècnic de l'activitat, per triplicat, i així poder iniciar el tràmit de sol·licitud de l'informe previ de la Comissió d'Urbanisme de Lleida i del corresponent expedient d'Activitats Classificades.

CERTIFICACIÓ

S'aprovà la Certificació número 9, de les obres d'execució del Casal Agramuntí, 1a fase, lliurada per l'Arquitecte Municipal i executades per l'empresa Hnos. Ojeda, SL., per un import de 6.038.590 PTA.

FUNDACIÓ PRIVADA ESPAI GUINOVART

S'acordà encomanar a Secretaria que es serveixi lliurar informe jurídic per tal d'avaluar la possibilitat de procedir a la signatura d'un conveni d'utilització d'un espai suficient per a les necessitats de la Fundació Privada Espai Guinovart, en l'edifici de titularitat municipal situat al Passeig del Sió.

ADQUISICIÓ D'UNA BÀSCULA

S'aprovà la despesa d'una bàscula de la marca BACSA sobreterra, a favor de l'empresa Graells, SL, que ascendeix la quantitat de 2.134.879 PTA essent a càrrec del vigent pressupost de 1999.

Comissió de Govern, 16-2-99

ACTIVITATS CLASSIFICADES

Es van informar favorablement les següents activitats classificades:

– Ajuntament d'Agramunt, en sol·licitud de Llicència Municipal per a l'obertura d'una activitat dedicada a Cafè Bar, Restaurant i Sala de Billar, al Carrer de la Baixada del Mercadal, núm. 9, d'Agramunt.

– Sr. Sergi Armengol i Santacreu, en sol·licitud de Llicència Municipal per a la instal·lació d'una explotació porcina d'engreix, en la Partida Clot del Pou (Polígon 25 Parcel·la 30), d'aquest terme municipal d'Agramunt.

– Sr. Albert Pijuan i Samarra, en sol·licitud de Llicència Municipal per legalitzar una explotació porcina en la Partida Plantes (Polígon 25 Parcel·la 92) d'aquest terme municipal.

– Albareda CB., en sol·licitud de Llicència Municipal per a l'ampliació d'una granja porcina d'engreix en la Partida Masia Mafet (Polígon 1

Parcel·la 137) d'aquest terme municipal.

– Sr. Jordi Areny i Joval, en sol·licitud de Llicència Municipal per a la instal·lació d'un establiment dedicat a la venda al major de productes alimentaris i begudes, al Carrer del Camí de Les Planes, núm. 1 baixos, d'Agramunt.

CERTIFICACIÓ

S'aprovà per unanimitat la Certificació número 1, de les obres de reforma i ampliació dels vestidors del camp de futbol (arrebossats i enrajolats), lliurada per l'Arquitecte Municipal, i executades per l'empresa Construccions Saball, SCP, per un import de 505.000 PTA.

CANVI DE NOM VEHICLE DE SERVEIS ESPECIALS

S'acordà concedir Llicència Municipal al Sr. Josep Maria Torné i Creus perquè pugui procedir al canvi de nom del vehicle matrícula L-7551-E, marca Seat, model 131, tipus furgó de serveis funeraris, bastidor núm. JF-006386, que figurava com a titular el Sr. Ramon Llorens i Feliu, als efectes d'obtenció de la corresponent Targeta de Transports.

NETEJA ENLLUMENAT PÚBLIC

Es va prendre l'acord d'iniciar el servei de neteja de les faroles de les vies públiques, mitjançant l'empresa Clanser, SA., segons contracte de serveis de neteja aprovat per la Comissió Municipal de Govern en sessió celebrada en data 29-09-1998.

AGRUPACIÓ SARDANISTA "BARRETINA"

S'acordà concedir a l'Agrupació Sardanista "Barretina" un ajut econòmic per import de 30.000 PTA, per a la realització d'un curs de sardanes per a adults i per als actes de cloenda, que seran a càrrec del vigent pressupost de 1999.

Ajuntament Ple, 25-2-99

ADJUDICACIÓ DEFINITIVA PER CONCURS DEL CONTRACTE DE LES OBRES D'"INSTAL·LACIÓ ENLLUMENAT PÚBLIC CARRER VERGE DEL SOCORS". TRAMITAT MITJANÇANT EL PROCEDIMENT OBERT

S'acordà adjudicar les obres d' "Instal·lació enllumenat públic del Carrer Verge del Socors", mitjançant el procediment obert, a l'empresa Salvia Montañés, SL., que va presentar la proposició més avantatjosa per a la Corporació, en la quantitat de 3.322.018 PTA.

Tanmateix, s'adjudicà l'actuació complementària d'instal·lació d'enllumenat públic al Carrer dels Germans de les Escoles Cristianes (Parc dels bombers voluntaris), conforme la proposició presentada en la quantitat de 327.982 PTA.

ADJUDICACIÓ DEFINITIVA PER CONCURS DEL CONTRACTE DE LES OBRES D'"INSTAL·LACIÓ ENLLUMENAT PÚBLIC DE LA RONDA DELS COMTES D'URGELL". TRAMITAT MITJANÇANT EL PROCEDIMENT OBERT

S'acordà adjudicar les obres d' "Instal·lació enllumenat públic de la Ronda dels Comtes d'Urgell", mitjançant el procediment obert, a l'empresa del Sr. Miquel Solé i Roset que va presentar la proposició més avantatjosa per a la Corporació, en la quantitat de 934.603 PTA.

PÒSIT AGRÍCOLA MUNICIPAL

S'acordà incorporar el capital dipositat en un fons en concepte de pòsits agrícoles municipals al Pressupost Municipal de l'exercici

econòmic de 1999 de l'Ajuntament d'Agramunt, per a destinar-lo a inversions relacionades amb les infraestructures bàsiques, el qual ascendeix a la quantitat de 3.651.349 PTA.

RECEPCIÓ DEFINITIVA DE L'APROFITAMENT MIG DEL PP núm. 6 -I-

S'acceptà rebre amb caràcter definitiu la nau de 464'20 m² construïda per la promotora del PP-6-I, l'empresa Navesma, SL., en concepte del 10 % de l'aprofitament mitjà que li correspon a l'Ajuntament, construïda dins de la zona d'equipaments de l'àmbit territorial del pla parcial núm. 6 -I-, la qual ha estat executada de conformitat amb el projecte de reparcel·lació corresponent.

ACCEPTACIÓ DELS TERRENYS CORRESPONENTS A L'APROFITAMENT MIG DEL P.P. Núm. 4 "FONTANILLES"

S'acceptà la fixació en concepte del 10 % de l'aprofitament mig del P.P. núm. 4 "Fontanilles", de cessió obligatòria a l'Ajuntament de 3118'17 m² amb diferents parcel·les.

LLICÈNCIES OBRES

Francesc Sangrà i Balastegui, per a l'ampliació d'un magatzem. Av. de Marià Jolonch.

Joan Jové i Sara Balasch, per a l'ampliació d'una nau per a usos industrials. Av. de la Generalitat.

Joan Vilalta i Sorribes, per a la rehabilitació parcial d'un local en planta baixa. C. del Clos.

Carles Andreu i Marta Solé, per a la construcció d'un habitatge unifamiliar aïllat. Ronda del Molinal.

Josep Esteve i Roset, per a la construcció de l'estructura d'un edifici plurifamiliar. C. d'Àngel Guimerà.

Prosanber, SL, per a la construcció de cinc habitatges unifamiliars en filera. C. de Pau Casals.

Josep Maria Bernaus i Solanes, per a la construcció d'un habitatge entre mitgeres amb possibilitat d'un segon habitatge sotacoberta. C. de la Fondandana.

TINENÇA D'ANIMALS

Havent-se publicat el decret 328/1998 de la Generalitat de Catalunya, pel qual es regula la identificació i registre d'animals de companyia, en concordança amb l'ordenança municipal de control i tinença d'animals aprovada per l'Ajuntament d'Agramunt.

Es fa saber a tots els propietaris de gossos que poden passar per les oficines municipals i rebran àmplia informació al respecte, procedint a la inscripció dels gossos i al seu corresponent registre, lliurant-se l'oportuna targeta d'identificació.

Cal recordar la necessitat de tenir registrats els animals de companyia, en previsió de responsabilitats: Per algun tipus d'accident o una altra circumstància en la qual s'hi pugui veure involucrat algun d'aquests animals.

Tanmateix, s'informa que tots aquells gossos, la perillositat dels quals sigui raonablement previsible, donada la seva naturalesa i característiques, hauran de circular amb morrió per les vies públiques.

Almanac

ABRIL: Mes de 30 dies, quart del nostre calendari.

El dia 1 el sol surt a les 5h 35m, i es pon a les 6h 16m
 El dia 30 el sol surt a les 4h 50m, i es pon a les 6h 47m
 El dia 20 el sol entra a la constel·lació de TAURE.

DATES ASSENYALADES I COSTUMARI:

Amb l'arribada del bon temps començaven antigament a passar pels pobles una colla de venedors ambulants, coneguts també com a marxants: *els safraners*, que portaven safrà de la Manxa per ensafranar els bons dinars de les festes majors. Eren tinguts com la flor dels marxants ambulants. *Els ganivetaires* de Solsona, que durant l'hivern havien treballat a la vora del foc obrant els típics ganivets, gresols i setrills de llauana. Menaven diversos muls carregats d'estrís i feien rutes que arribaven fins als punts més extrems de la Península. També arribaven *els graneraires* de València, que venien escumbres, senalles i altres productes fets amb palma treballada. Sortien també els *respallaires*, que a més de raspalls venien bosses i botons; *els vetes-i-fils*; *els cendrainers* que recollien cendra per fer llegiu o sabó per passar bugada; *els oliaires*; els que venien carn de porc (pernil, llonganissa, cansalada, botifarres). Voltaven també, passada la Quaresma, els rodmons ensinistradors de bestioles (ossos, mones, gossos) que feien les delícies de la gent dels pobles. Els barbers rurals, amb el bon temps, abandonaven la seva botiga on havien treballat durant l'hivern i s'instal·laven als afores de les poblacions, a sota d'un arbre.

Dia 2: Divendres Sant.

Dia 4: Pasqua de Resurrecció.

Dia 5: Dilluns de Pasqua. Mare de Déu de l'Alegria.

Dia 23: Sant Jordi, patró de Catalunya. Aquest sant va gaudir de molta veneració i popularitat durant l'època medieval, precisament quan Catalunya era en el seu apogeu d'expansió militar, política i comercial. El fet de ser cavaller li donava categoria i ascendència entre la gent d'armes i la classe privilegiada de la societat. Això féu que l'escollissin com a patró aquells pobles que estaven al capdavant de la civilització com la Corona d'Aragó (Catalunya, Aragó, València, Mallorca) o Gènova. A València la festa de Sant Jordi ja se celebrava el 1343, a Mallorca es va començar a celebrar el 1407, mentre que a Catalunya no es va generalitzar fins l'any 1427. De tota manera la festa de Sant Jordi no havia gaudit de gaire acceptació entre la gent del poble ja que sempre havia tingut un caire senyorivoli i nobiliari. La parèmia recorda la poca devoció que el nostre patró havia tingut entre la gent:

N'hi ha menys que de capelles de Sant Jordi, que només n'hi ha una a cada bisbat.

Les fases de la lluna:

Quart minvant el dia 9 a les 02h 51m
 Lluna nova el dia 16 a les 4h 22m
 Quart creixent el dia 22 a les 19h 01m
 Lluna plena el dia 30 a les 14h 55m

Comparança emprada per indicar l'escassetat d'una cosa.

Dia 27: Mare de Déu de Montserrat, patrona de Catalunya.

EFEMÈRIDES DEL MES:

21 d'abril de 1486. Sentència arbitral de Guadalupe: llibertat pels pagesos de remença. Durant el segle XV els pagesos de remença de la Catalunya Vella continuaven essent serfs sotmesos als seus senyors, sobre els quals encara augmentaven més els privilegis i drets abusius. Els remences s'havien sublevat repetides vegades contra els seus amos, essent l'última durant la Guerra Civil de Catalunya contra el rei Joan II (1462-1472). De fet els reis sempre havien estat partidaris dels drets dels remences i de la seva redempció, però topaven amb els nobles i eclesiàstics, senyors de les terres, que no volien perdre ni els treballadors ni els seus privilegis. Aquestes lluites s'allargaren molt de temps fins que pagesos i senyors posaren finalment el seu plet en mans del rei Ferran II el Catòlic. Aquest es va convertir en àrbitre i jutge únic, dictant sentència tal dia com avui de l'any 1486, des del santuari de Guadalupe, a Extremadura. Per aquesta sentència els remences es convertien en pagesos lliures (emfiteutes), sense cap més subjecció al senyor que la prestació d'homenatge i el pagament dels arrendaments i drets sobre les terres que cultivaven (delmes, censos, quístia, joves,...); però mantenint els pagesos el domini útil de la terra, la qual podien vendre i deixar en herència, i també abandonar lliurement les possessions del senyor. El reconeixement d'aquests drets es feia periòdicament mitjançant els capbreus. Amb aquesta sentència es van abolir els mals usos: *remença personal* (rescat que el pagès havia de donar al senyor si volia abandonar la terra), *intestia* (dret del senyor a quedar-se una part de l'herència del pagès), *cugucia* (dret del senyor a quedar-se una part dels béns del pagès si la seva muller li feia adulteri), *xorquia* (dret del senyor a quedar-se l'herència d'un pagès sense descendència), *arsia* (penalització si se li cremava la hisenda), *ferma d'espoli* (impost que rebia el senyor quan autoritzava el matrimoni d'un pagès); a més del mitificat dret de cuixa que alguns senyors tenien sobre els seus remences, com conta la tradició del senyor del castell de les Pallargues.

R. Bernaus

Demografia

(Mes de febrer de 1999)

DEFUNCIONS

Rosa Sierra i Charles	76 anys, dia 3
Ramon Casals i Fornells	59 anys, dia 7
Pau Calvet i Terré	5 anys, dia 17

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL FEBRER

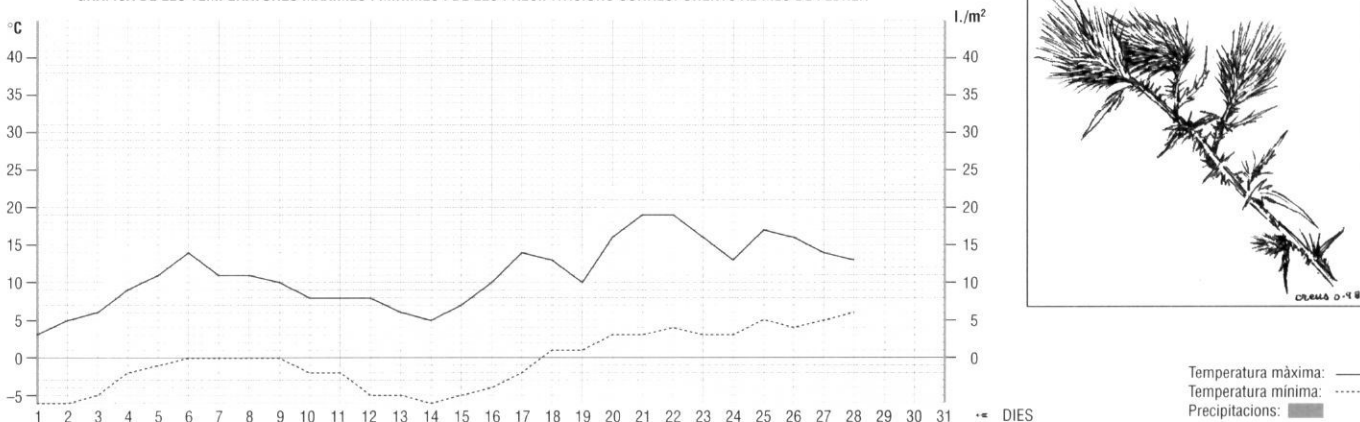
Dia 9	Inapreciable
Dia 27	Inapreciable
Dia 28	Inapreciable
TOTAL	00'0 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DEL FEBRER

Màxima del mes	19°, dies 21 i 22
Mínima del mes	-6°, dies 1, 2 i 14
Oscil·lació extrema mensual	25°
Mitja de les màximes	11'142°
Mitja de les mínimes	-0'464°
Mitja de les mitjanes	5'339°

L'Observador: Deudat Pont

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONENTS AL MES DE FEBRER

Indrets i racons

Josep Bertran

Els sistemes de construcció de les naus industrials són espectaculars.

La zona del polígon industrial viu ara uns moments de gran activitat, però encara, com en l'anunci, hi ha terrenys disponibles.

Els dos principals accessos al polígon. El seu carrer principal fa de variant de la Vila, comunicant les carreteres de Tàrrrega i Cervera.

Moltes indústries traslladen o amplien les seves instal·lacions en la urbanització industrial.

per Guillem Viladot

En ser alliberada, el pare de seguida m'envià a estudiar a Barcelona. Tenia disset anys i era molt ben plantat. Em van allotjar a casa de l'oncle Emili, situada al carrer Diputació, 158, 4t, 2a. Va ser la retrobada amb els cosins. La ciutat em causà un fort atabalament. Tenia fet un curs i mig del batxillerat, i em vaig matricular a l'Institut Balmes. Com que el meu cosí Antoni hi estudiava, el primer dia vam fer el camí plegats fins al carrer Mallorca cantonada amb Via Laietana. Després, com que ell anava més adelantat, vaig fer el trajecte sol. Durava gairebé mitja hora de caminar entremig d'edificis insòlits i de gent que semblava guaitar el vent per comptes de les persones. Un matí va ploure i les meves sabates començaren a relliscar. Em donà la sensació que, com en un somni, no arribaria mai a destí. De matemàtiques tenia el professor Chinchilla, i de Literatura, el doctor Guillermo Díaz Plaja. Les classes d'aquest eren molt divertides perquè ens explicava anècdotes de la vida dels poetes, dels dramaturgs i dels novel·listes, i també arguments de les seves obres. En adonar-se de la meva devoció, el professor un dia em preguntà què volia estudiar un cop acabat el batxillerat. Li vaig contestar que el

pare volia que fos farmacèutic. Ell, sense mirar-s'hi gaire, féu: "Tu seràs escriptor igual que aquell altre...". I assenyalà un noi de la meva edat que es deia Néstor Luján. Gràcies a que l'administració donava moltes facilitats als estudiants que anàvem retardats per culpa de la guerra, amb tres convocatòries successives vaig enllestir tot el batxillerat: juny del 1939, setembre del mateix any i juny del següent. Mentrestant s'havia acabat la guerra. Quan fou oficial, Barcelona esclatà amb una mena de festa com si mai no hagués existit el bàndol republicà. A l'institut se'ns donà una camisa blava i una boina vermella, i una consigna: no parar de cridar "Viva Franco". Dintre d'aquella disbauxa, a mi em semblava que m'engolia la gola d'un monstre. De tant en tant, per defensar-me'n, recordava el dilema del pare que sempre acabava, passés el que passés, amb la invocació hegemònica de Catalunya. De la mare servava l'avís de tenir enteniment davant les moltes temptacions de la ciutat. Mentre la tieta Mercè, l'esposa de l'oncle Emili, el germà del pare, ens servia lleties amb cançalada i pa de blat de moro, jo em mirava la cosina Fina d'una manera que la pell em feia bromera. Per anar del pis al carrer o del carrer al pis havíem de pujar o baixar cent setze esglaons. Hi havia dies que pujàvem o baixàvem sis o set vegades. Com que la religió es féu omnipotent i omnipresent, el meu cosí

Ultramemòries

Capítol XXVII

L'anada a Barcelona

Antoni i jo ens vam apuntar a l'Acció Catòlica de la parròquia de sant Josep Oriol, que teníem davant mateix de casa. Era una manera d'escapolir-nos de la Falange. Un cop acabat el batxillerat, havia de passar la prova de l'Examen d'Estat, que calia preparar d'una manera especial. Em vaig matricular a l'acadèmia de la senyora Montserrat Pérez Iborra, situada damunt mateix de la sala d'art Gaspar. A la primera convocatòria vaig aprovar, sobretot perquè en el promig d'avaluació em va afavorir l'alta puntuació de les lletres, pel que feia a la traducció del llatí, la redacció i l'exposició de l'argument d'una obra teatral del Segle d'Or espanyol, que em sembla que era "La Vida es Sueño". En arribar al poble amb l'aprobat a la butxaca, el pare, que era a la barberia de cal Bàrrios, en veure'm m'abraçà i m'omplí la cara de sabonera, i em va dir que em regalaria l'enciclopèdia Espasa. Els viatges es feien en tren fins a Tàrraga i d'aquí al poble amb algun camió de recaders, i al final amb l'auto de línia de l'Alsina Graells. De Tàrraga a Barcelona sovint viatjàvem a la plataforma exterior del vagó perquè el seu interior era ple de gent i d'estraperlo: pa blanc, ous, aviram, embotits, verdures... L'estiu del 1940 va ser feliç ja que me'l vaig passar llegint llibres de l'editorial Espasa Calpe que comprava al mercat del llibre vell del mercat de Sant Antoni. En acabar l'estiu, començà la universitat.